

Programme d'hébreu pour les classes de collège

Sommaire

Préambule commun

- Objectifs généraux de l'enseignement des langues vivantes étrangères et régionales
- Contenus et objectifs d'apprentissage
- Approches pédagogiques
- Supports et outils

Classe de sixième

- Niveaux de maîtrise linguistique visés à la fin de l'année
- Entrer dans la langue par l'oral
- Découvrir le système graphique de l'hébreu
- Articuler l'oral et l'écrit

Repères culturels

- Axe 1. Personnes et personnages
- Axe 2. Le quotidien : vivre, jouer, apprendre
- Axe 3. Pays et paysages
- Axe 4. Imaginaire, contes et légendes
- Axe 5. Arts et expression des sentiments

Repères linguistiques

- Activités langagières
- Outils linguistiques

Classe de cinquième

- Niveaux de maîtrise linguistique visés à la fin de l'année
- Entrer dans la langue par l'oral
- Découvrir le système graphique de l'hébreu
- Combiner l'oral et l'écrit

Repères culturels

- Axe 1. Portrait, autoportrait
- Axe 2. Le quotidien – lieux, rythmes, saisons
- Axe 3. École et loisirs
- Axe 4. Le réel et l'imaginaire
- Axe 5. Des langues, des lieux, des histoires
- Axe 6. Tel Aviv-Jaffa et la plaine côtière

Repères linguistiques

- Activités langagières
- Outils linguistiques

Classe de quatrième

- Niveaux de maîtrise linguistique visés à la fin de l'année

Repères culturels

- Axe 1. Sport et société
- Axe 2. Voyages et exploration
- Axe 3. Villes, villages, quartiers
- Axe 4. Inventer, innover, créer
- Axe 5. Langages et messages artistiques
- Axe 6. Haïfa et le Nord – une mosaïque de populations et de paysages

Repères linguistiques

- Activités langagières
- Outils linguistiques

Classe de troisième

- Niveaux de maîtrise linguistique visés à la fin de l'année

Repères culturels

- Axe 1. À la rencontre de l'autre
- Axe 2. Travailler hier, aujourd'hui, demain
- Axe 3. Voyages et migrations
- Axe 4. Langages et médias
- Axe 5. Formes de l'engagement
- Axe 6. La ville de Jérusalem – entre espace mythique et vie quotidienne

Repères linguistiques

- Activités langagières
- Outils linguistiques

Préambule commun

Les programmes de langues vivantes étrangères et régionales, qui ont, entre autres, pour référence le Cadre européen commun de référence pour les langues (CECRL) et son volume complémentaire, visent à faire acquérir à l'élève des compétences linguistiques solides, une compréhension culturelle approfondie, et un esprit critique affiné. Les entraînements variés et réguliers sont essentiels pour développer, seul ou collectivement, des stratégies de compréhension et d'expression qui conduisent à une indépendance progressive dans toutes les activités langagières :

- compréhension de l'oral : écouter, comprendre et interpréter ;
- compréhension de l'écrit : lire, comprendre et interpréter ;
- expression orale en continu : parler en continu ;
- expression écrite : écrire ;
- interaction orale et écrite : réagir et dialoguer ;
- médiation : comprendre, interpréter, réagir, communiquer, coopérer.

Les activités langagières sont indissociables les unes des autres, et s'articulent entre elles – la médiation étant à l'intersection de la production et de la réception – en fonction des situations de communication prévues par le projet pédagogique. Toutes se répondent et se renforcent mutuellement.

Dans ces programmes, la nomenclature LVA/LVB est utilisée en collège en correspondance avec LV1/LV2. Les niveaux de maîtrise linguistique visés en LVA, en LVB et en LVC sont indiqués dans les tableaux ci-dessous. La LVB est présentée avant la LVA car cet ordre correspond à la progression des niveaux du CECRL (à noter : lorsque le niveau visé est accompagné du signe « + », cela signifie que le niveau supérieur est atteint dans au moins l'une des activités langagières).

Niveaux de maîtrise linguistique visés pour le collège à la fin de chaque année

Classe	LVB	LVA
6 ^e	A1	A1+
5 ^e	A1+	A2
4 ^e	A1+	A2+
3 ^e	A2	B1

Niveaux de maîtrise linguistique visés pour le lycée à la fin de chaque année

Classe	LVB	LVA
seconde	A2+	B1+
première	B1	B1+
terminale	B1	B2

Classe	LVC
seconde	A1+
première	A2
terminale	A2+ / B1

Les contenus culturels sont déclinés en axes et en objets d'étude au collège et au lycée. Les axes sont au nombre de cinq en classe de 6e et au nombre de six de la classe de 5e à la classe terminale. Le sixième axe est spécifique à un pays ou une région de l'aire linguistique concernée. Pour chaque axe, plusieurs objets d'étude, proposés à titre indicatif, ancrent les apprentissages dans le contexte spécifique de chaque langue. Les axes, qui ont pour fonction d'aider les professeurs à élaborer des progressions pédagogiques couvrant des champs variés, sont à traiter de la manière suivante :

- en 6e, les cinq axes doivent être étudiés dans l'année ;
- en 5e, 4e et 3e, cinq axes parmi les six proposés doivent être traités pendant l'année, dont obligatoirement l'axe 6 ;
- au lycée, dans la voie générale, cinq axes parmi les six proposés doivent être traités pendant l'année, dont obligatoirement l'axe 6 ;
- au lycée, dans la voie technologique, au moins trois axes sont à traiter pendant l'année, l'étude de l'axe 6 étant vivement recommandée ; au choix des professeurs et selon ses classes, les autres axes peuvent aussi être traités.

Les professeurs peuvent traiter les axes dans l'ordre de leur choix. Ils peuvent aussi en associer deux, reliés par une problématique commune, dans une même séquence.

Les professeurs abordent chaque axe à travers un ou plusieurs objets d'étude.

Les professeurs s'attacheront à ce que les objets d'étude choisis soient toujours contextualisés et ancrés dans la réalité de l'aire géographique de la langue étudiée.

Des précisions sur les objets d'études proposés à titre indicatif dans chaque programme sont mises à disposition des professeurs sur le site pédagogique du ministère :

- pour le collège (objets d'étude) : <https://eduscol.education.fr/164/langues-vivantes-cycles-2-3-et-4>
- pour le lycée (objets d'étude) : <https://eduscol.education.fr/1726/programmes-et-ressources-en-langues-vivantes-voie-gt>

Objectifs généraux de l'enseignement des langues vivantes étrangères et régionales

La formation du citoyen éclairé

L'apprentissage des langues vivantes étrangères ou régionales fait partie intégrante de la formation intellectuelle et citoyenne des élèves. Avec les autres disciplines, il amène l'élève à comprendre la diversité et la complexité du monde pour y évoluer en citoyen éclairé.

L'apprentissage des langues vivantes, parce qu'il développe les compétences de communication ainsi que les repères culturels, ouvre la possibilité de percevoir dans un contexte international les enjeux interculturels et sociétaux contemporains en

prenant en compte leur dimension historique. L'apprentissage des langues contribue ainsi à former l'esprit critique et à aiguïser le discernement.

Apprendre une langue vivante étrangère ou régionale, c'est à la fois prendre conscience de son identité, l'affirmer et découvrir celle des autres. Dans le monde d'aujourd'hui, la maîtrise des langues vivantes facilite la mobilité virtuelle et physique des jeunes pendant leur scolarité et ultérieurement. Cet objectif suppose un engagement de l'élève tant dans sa formation intellectuelle que dans sa relation avec les autres. Ainsi, l'apprentissage des langues vivantes, par la médiation interculturelle qu'il suppose, favorise la construction de compétences psychosociales, qu'elles soient cognitives, émotionnelles ou sociales : oser parler une langue nouvelle aide, par exemple, à mieux exprimer ses émotions et à gagner en confiance ; découvrir autrui et sa culture (dans le cadre du cours ou d'une mobilité) permet d'avoir une meilleure conscience de soi et de développer des relations constructives.

Avoir une maîtrise de la langue et de la culture suffisante pour s'ouvrir aux valeurs humanistes, disposer d'atouts pour préparer son orientation, favoriser l'insertion sociale, assumer sa fonction de citoyen, dans son pays, en Europe comme dans les autres pays du monde, tels sont les objectifs de l'apprentissage des langues vivantes.

La langue et la culture : un apprentissage indissociable

Pour atteindre ces objectifs, les professeurs proposent un enseignement où langue et culture sont liées afin de garantir la communication de qualité que vise le niveau de locuteur indépendant. Ainsi, le cours de langue vivante étrangère ou régionale est un cours où l'on pratique la langue cible, moyen de communication, objet d'étude et vecteur de culture. Cette relation entre langue et culture constitue le cœur de la didactique des langues vivantes.

Les singularités culturelles d'un pays, historiques, géographiques, sociologiques, mais aussi économiques et scientifiques, sont étudiées de manière fine et nuancée afin d'éviter stéréotypes et visions folkloriques. De même, la production artistique sous toutes ses formes est étudiée dès le début de l'apprentissage.

Pour ce faire, encourager la créativité en s'appuyant sur une démarche faisant appel aux différents sens contribue à la motivation et à l'engagement de l'élève, comme y invitent les repères culturels des programmes. Les axes culturels, propres à chaque niveau de classe, se prêtent par ailleurs au travail interdisciplinaire et permettent d'évoquer les connaissances et les compétences acquises dans toutes les disciplines et de donner ainsi corps et sens à l'apprentissage de la langue cible. À ce titre, l'utilisation intégrée de la langue vivante et d'autres contenus disciplinaires en DNL (discipline non linguistique), en ETLV (enseignement technologique en langue vivante) ou en EMILE (enseignement d'une matière intégrée à une langue étrangère) permet d'approcher les spécificités de ces disciplines dans d'autres contextes éducatifs tout en développant les connaissances qui leur sont liées.

Les langues : une fenêtre ouverte sur les autres et le monde

L'apprentissage d'une langue vivante étrangère ou régionale, et *a fortiori* l'apprentissage de plusieurs langues vivantes, ne saurait être réussi sans faire ressentir à l'élève le plaisir à étudier la langue et la culture d'autres pays.

Chaque langue apprise et parlée permet d'éprouver et d'exprimer un éventail élargi de sentiments et de pensées. Cette augmentation des moyens d'expression ouvre de nouveaux champs de liberté et favorise ouverture d'esprit et tolérance.

Contenus et objectifs d'apprentissage

La formation culturelle et interculturelle

Pour comprendre pleinement une langue, il est nécessaire d'explorer les nuances culturelles qui la sous-tendent. Il est également nécessaire de progresser dans la maîtrise de la langue pour comprendre pleinement une culture.

Chaque langue porte en elle des éléments uniques de la manière de percevoir le monde, de structurer la réalité et d'envisager des concepts abstraits. Ainsi, les structures syntaxiques, les expressions idiomatiques et les proverbes révèlent des aspects profonds d'une culture. De même, la langue est traversée par l'histoire, les traditions et les croyances et, plus généralement, par les valeurs d'une société. Apprendre une langue, c'est donc s'immerger dans l'histoire d'une culture pour mieux la comprendre. En outre, la culture influence la communication interpersonnelle, les formes de discours ainsi que la gestuelle associée à une langue. Se familiariser avec les éléments culturels favorise une utilisation efficace et correcte de la langue en contexte.

L'enseignement des langues vivantes vise aussi à donner à l'élève des repères précis nécessaires à la construction d'une culture générale solide. L'élève est exposé pendant toute sa scolarité à des repères historiques, géographiques, littéraires et artistiques, sans omettre les domaines scientifiques et technologiques, qui élargissent progressivement ses connaissances. Ces repères pourront se construire par la lecture et l'étude de textes d'auteurs ainsi que par l'analyse critique d'œuvres artistiques dans toute leur diversité. Les expériences vécues hors de la classe (expositions, spectacles, concerts, mobilité, etc.) constituent des prolongements profitables.

Doter l'élève d'une culture générale, c'est lui permettre d'accéder à l'indépendance langagière, de devenir un citoyen capable de s'interroger, de faire des choix, de défendre ses idées, de coopérer, de porter des valeurs. Il sera par ailleurs en mesure de contribuer à une compréhension mutuelle dans un contexte interculturel par les compétences de médiation qu'il aura acquises.

L'étude de la langue

Développer progressivement l'autonomie de l'élève

L'un des objectifs de l'apprentissage d'une langue à l'école est d'amener l'élève à utiliser la langue de façon autonome en tenant compte de l'environnement dans lequel il peut se trouver et où il agit. Cette autonomie s'acquiert par un entraînement régulier et une reprise fréquente des connaissances antérieures (selon une approche dite spiralaire) de la sixième à la terminale. L'accès à l'indépendance langagière (correspondant au niveau B du CECRL) suppose des connaissances solides, mobilisées en situation de communication afin que l'élève puisse, par exemple, dialoguer dans des situations variées, réagir, décrire, argumenter, imaginer ou bien encore transmettre et coopérer. Cet apprentissage est progressif. Pour enrichir sa

compréhension et sa capacité à interagir de manière efficace, l'élève est progressivement exposé aux variations d'accents et aux spécificités linguistiques régionales ou nationales. Dans les parcours ou dispositifs linguistiques renforcés (parcours bilangues, parcours bilingues, l'option langue et culture européenne, les sections internationales et binationales, les sections européennes ou de langues orientales, les parcours renforcés par des disciplines non linguistiques), les professeurs s'appuient sur les objectifs linguistiques du niveau supérieur détaillé dans le programme de l'année ou, selon les besoins, dans le programme de l'année suivante.

Les composantes de la langue

Composante pragmatique

Une langue est avant tout un instrument de communication (orale et écrite) qui va au-delà du seul sens des mots et de la seule construction des phrases. La situation de communication et l'intention des locuteurs sont autant d'éléments à prendre en compte pour conduire l'élève à l'indépendance langagière. La composante pragmatique sous-tend la compréhension et l'utilisation de codes langagiers associés aux formes de discours en rapport avec le contexte et la visée du locuteur (décrire, raconter, expliciter, argumenter, démontrer, débattre, faciliter les échanges, etc.). Elle comprend la capacité à déduire l'implicite d'une situation de communication, à appréhender la manière dont le contexte modifie le sens des mots et de la phrase (par exemple, l'humour ou l'ironie). L'élève développe ainsi des stratégies qu'il est amené à mettre en œuvre dans un contexte précis : l'organisation et la structuration cohérente du discours en fonction de l'objectif et de la situation de communication.

Composantes linguistiques

– Phonologie et prosodie

La phonologie est étroitement liée à la maîtrise d'une langue vivante et se situe au croisement des mécanismes mis en œuvre lors de la réception et de la production. Elle se compose d'un ensemble d'éléments parmi lesquels la prononciation et la prosodie (incluant l'intonation, l'accent de mot, l'accent de phrase, le rythme et le débit). Elle met en évidence les liens ou les écarts entre graphie et phonie. Elle renforce en outre la connaissance par l'élève de la réalité linguistique et culturelle des différentes aires géographiques dans lesquelles une langue est parlée. La maîtrise phonologique et prosodique contribue ainsi à lever les obstacles propres à la compréhension de l'oral et favorise la mise en confiance de l'élève appelé à s'exprimer. L'attention portée aux spécificités et aux variétés phonologiques d'une langue doit donc être constante de la première à la dernière année d'étude.

– Lexique

L'acquisition d'un lexique toujours plus étoffé de la première année d'étude de la langue à la fin du cycle terminal est fondamentale pour comprendre et interagir ainsi que pour appréhender la culture des différentes aires linguistiques. Le choix du lexique étudié en classe est fortement lié aux axes culturels définis par les programmes et aux supports retenus. Ce lexique est progressivement enrichi et régulièrement réactivé en lien avec les objectifs d'apprentissage. L'acquisition du lexique consiste en la mémorisation de mots et d'expressions lexicalisées et idiomatiques toujours en lien avec un environnement culturel et une situation de communication. L'amplitude et la précision du lexique permettent d'accéder à une pensée complexe, d'appréhender le réel de manière autonome et de développer le sentiment de compétence. La lecture de documents de nature variée contribue à l'acquisition et à la réactivation du lexique. Les outils numériques peuvent y être associés.

– Grammaire

La grammaire (morphologie et syntaxe) constitue l'ossature d'un système linguistique sans laquelle il serait impossible de comprendre ou de construire un discours, d'étayer sa pensée, de la préciser et de situer son propos dans le temps et dans l'espace. L'apprentissage régulier et progressif de la grammaire, du début du collège à la fin du lycée, s'effectue en situation, à la fois dans les activités de compréhension et d'expression, ainsi que dans des temps de réflexion sur la langue, d'explicitation et de conceptualisation. Tout comme l'apprentissage du lexique, l'apprentissage régulier et en situation de communication de la grammaire est indispensable pour accéder au niveau de l'indépendance langagière.

Approches pédagogiques

Construire des projets pédagogiques pour agir avec la langue, s'engager et se construire grâce à elle

Les modalités d'enseignement sont nombreuses et variées, mais, dans une approche orientée vers l'action (dite perspective actionnelle), toutes supposent l'élaboration d'un projet pédagogique, au choix de l'enseignant, et renforcent la notion de cheminement jusqu'à atteindre les objectifs d'apprentissage. Ce projet met l'élève en situation d'agir et d'interagir avec la langue en évitant le recours systématique à un questionnement écrit ou oral. Les professeurs engagent par ailleurs la classe sur la voie de la coopération et de l'entraide.

La démarche pédagogique, qu'elle s'appuie sur une résolution de problèmes (dans un contexte quotidien ou plus complexe), sur un sujet de réflexion ou sur une étude de documents, conduit l'élève à se documenter, à vérifier, à planifier et à rendre compte. Cette approche contribue à développer l'esprit critique et la confiance en soi. Elle nécessite de présenter les objectifs et les étapes de la séance et de la séquence : chaque élève doit comprendre le sens des activités proposées et ce qui est attendu de lui à chaque étape, en termes de réalisations ou de productions.

Variation des modalités de travail

Mettre l'élève en activité, c'est l'amener à s'engager dans ses apprentissages et à mobiliser des stratégies de réception et de production de façon autonome. Plusieurs modalités de travail peuvent être mises en place pour favoriser l'apprentissage et la participation de l'élève : le travail individuel, en binômes, en groupes ou en séance plénière. Les modalités sont choisies en cohérence avec les objectifs linguistiques et le projet pédagogique et visent à accompagner chaque élève dans sa progression. Les activités d'écriture, individuelle ou collaborative, et de lecture, silencieuse ou à voix haute, ont toute leur place dans le cours de langue vivante.

Les objectifs linguistiques et culturels du cours de langue vivante, en favorisant le travail coopératif et la découverte de l'altérité, se prêtent à une acquisition des compétences psychosociales en situation, qu'elles soient cognitives, émotionnelles

ou sociales. Ces compétences peuvent être particulièrement consolidées lors de l'étude de certains axes culturels au programme.

Entraîner et évaluer

L'élève dispose de temps et d'espaces consacrés à l'entraînement (individuel et collectif), à la répétition (individuelle et chorale), à la manipulation, à l'imitation et à l'acquisition de stratégies transférables telles que la mémorisation, l'inférence, la planification, la compensation, la vérification et l'autocorrection, la prise de parole, l'entraide et la coopération.

L'évaluation porte sur les connaissances acquises et les compétences travaillées lors des séquences. Il est essentiel de proposer des évaluations régulières et de différentes natures (diagnostiques, formatives, sommatives) afin que l'élève prenne conscience de ses réussites, de ses progrès et de ses besoins. Ces évaluations, en cohérence avec les niveaux du CECRL, facilitent le positionnement de l'élève et mettent l'accent sur les effets de seuil, ces moments critiques où les compétences linguistiques atteignent un nouveau palier.

Prendre en compte la démarche plurilingue

Dans le cadre de l'apprentissage d'une langue vivante étrangère ou régionale, il est possible d'introduire ponctuellement une réflexion sur les liens qu'entretient le français, langue de scolarisation, avec les autres langues parlées ou étudiées par l'élève. Les approches plurilingues et interculturelles aident à percevoir et comprendre les différences et similitudes entre toutes ces langues. Elles valorisent la diversité linguistique et s'appuient sur les compétences déjà acquises par l'élève pour faciliter l'apprentissage de nouvelles langues. Ces démarches le préparent à évoluer dans des contextes multilingues et multiculturels, tout en renforçant son identité linguistique et culturelle. L'exploitation du répertoire plurilingue de l'élève est donc un atout même si le cours de langue reste avant tout un espace dédié à la pratique de la langue cible. Le choix des objets d'étude peut aussi intégrer ces enjeux de rapprochements entre langues.

Supports et outils

Les supports pédagogiques

Les documents authentiques s'adressent à des locuteurs natifs dans des contextes réels, non pédagogiques. Sans être proposés de manière exclusive, ils sont privilégiés en cours de langue vivante dans leur version d'origine ou dans des versions adaptées ou didactisées. Qu'ils soient textuels (journalistiques, littéraires ou autres), visuels (extraits de films, de documentaires, ou de réalité virtuelle) ou audio (extraits radiophoniques, chansons, etc.), ils exposent l'élève à la langue cible avec ses expressions idiomatiques et ses variations linguistiques. Ils représentent des modèles précieux et peuvent servir d'exemple de production, en accord avec les attentes du niveau visé, tout en restant des objets d'étude à part entière.

Le choix des supports, qu'ils soient tirés du patrimoine culturel et littéraire, de ressources documentaires, de ressources en ligne ou proposés dans des manuels scolaires, suppose une analyse approfondie de la part des professeurs pour en vérifier la qualité et définir des objectifs linguistiques et culturels. Les manuels scolaires peuvent représenter une aide pédagogique en fournissant à l'élève et aux professeurs des ressources variées.

Les supports pédagogiques sont sélectionnés pour répondre aux besoins spécifiques des élèves, en tenant compte de leur âge, du niveau d'étude visé et du projet pédagogique. Ils ne se limitent pas à l'actualité, mais s'inscrivent dans une perspective historique porteuse de sens. Ils sont contextualisés et leurs sources systématiquement précisées, afin que leur statut, leur authenticité et leur fiabilité puissent être vérifiés.

Le cahier

L'apprentissage repose sur divers outils, parmi lesquels le cahier (le classeur, ou encore l'ordinateur) occupe une place essentielle. Il constitue un lien indispensable entre le travail en classe et le travail individuel de l'élève, qui l'utilise pour organiser et structurer les apprentissages de manière personnalisée et de plus en plus autonome. Le cahier est donc un espace d'appropriation des savoirs et d'entraînement individuel, qui favorise l'acquisition des connaissances au moyen de l'écriture.

Parmi les éléments figurant dans le cahier, la trace des activités effectuées et corrigées en classe – trace écrite ou sous d'autres formes structurées et facilement utilisables par l'élève – occupe une place fondamentale ainsi que les bilans lexicaux et grammaticaux. Elle constitue un point de référence fiable sur lequel l'élève peut s'appuyer pour se remémorer la leçon à laquelle il a participé, pour accéder à un discours correct tant du point de vue de la langue que des contenus et disposer d'éléments pour construire sa propre production. Le temps même de l'écriture participe à l'appropriation et à la mémorisation des savoirs, consolidant ainsi les compétences de l'élève.

Les usages numériques

La généralisation des outils numériques modifie sensiblement l'enseignement des langues vivantes. Les professeurs s'interrogent sur le bénéfice que ces outils peuvent apporter à la progression de l'élève et en adaptent les usages aux objectifs dans l'économie de la séquence, de la séance ou d'une activité.

Le développement rapide des intelligences artificielles (IA) multiplie par ailleurs les possibilités de recherche, de création, de rédaction et de traduction, voire d'interaction avec un agent conversationnel. Les professeurs peuvent se saisir de ces possibilités dans un cadre pédagogique en mettant le potentiel de l'IA au service des objectifs d'apprentissage, tout en engageant une réflexion sur les usages du numérique et de l'IA. Afin de se prémunir contre les biais culturels et la désinformation, l'élève est amené en cours de langue à développer son esprit critique dans l'usage des outils à sa disposition. Ainsi, les professeurs l'encouragent à s'engager et à se responsabiliser davantage, dans le respect des règles et d'autrui.

Dans tous les cas, les professeurs vérifient que les outils requis sont fiables et accessibles à tous les élèves pour ne pas renforcer les inégalités.

Classe de sixième

Niveaux de maîtrise linguistique visés à la fin de l'année

Classe	LVB (bilangue)	LVA (langue apprise dès le primaire)
sixième	A1	A1+

En classe de 6e, les élèves découvrent de façon systématique les spécificités de la langue hébraïque aussi bien à l'oral qu'à l'écrit. Ils se familiarisent avec l'hébreu moderne, langue officielle de l'État d'Israël.

Entrer dans la langue par l'oral

L'hébreu moderne comporte des sons (phonèmes) qui n'existent pas dans la langue française. De plus, l'accent tonique en hébreu peut se trouver soit sur la dernière syllabe (exemple : תלמיד) soit sur l'avant-dernière syllabe (exemple : ילד), une situation différente du français où c'est la dernière syllabe qui est accentuée. Un mot transparent comme l'emprunt étranger *radio* peut illustrer la différence de prononciation avec le français : dans l'usage des locuteurs hébréophones, l'accent tonique se trouve sur la première syllabe alors qu'en français il est à la fin du mot. Pour attirer l'attention des élèves sur ces faits de langue, il est souhaitable de sensibiliser leur oreille à la sonorité de l'hébreu à l'aide des chansons et des enregistrements divers réalisés avec des locuteurs natifs, d'âges différents. Les élèves répètent des mots et apprennent quelques textes simples par cœur. Cet apprentissage ne nécessite aucun recours à l'écrit.

Découvrir le système graphique de l'hébreu

Parallèlement à cette immersion sonore, les élèves acquièrent l'alphabet hébraïque de manière progressive et raisonnée. L'alphabet carré (אותיות דפוס) est introduit dans le but de permettre à l'élève de lire ; nul besoin d'apprendre à le tracer. Les professeurs introduisent dans chaque unité d'enseignement (durant 20-25 minutes environ) quelques lettres (pas forcément dans l'ordre alphabétique) avec un ou deux signes diacritiques (vocalisation, en hébreu ניקוד), qui représentent des voyelles. Ils insistent alors sur le lien avec le mot entendu au préalable. Les élèves lisent et relisent des mots et des phrases formés par des lettres augmentées de ces signes diacritiques, d'abord des éléments déjà vus et entendus en classe, ensuite des termes inconnus. L'apprentissage de la lecture à l'aide de la « vocalisation », qui rend possible une lecture syllabique, est donc nécessaire. Cependant, la lecture globale, qui s'appuie sur la reconnaissance des mots, est mobilisée dès le départ pour accéder au sens, au-delà du simple déchiffrage. Les mots que les élèves entendent et apprennent sont rapidement lus sans les voyelles, afin de les préparer à la lecture de l'hébreu moderne qui, à de très rares exceptions près, ne fait pas figurer les signes diacritiques. À terme, le recours à la « vocalisation » se fait uniquement pour l'introduction d'un nouveau vocable ou, ponctuellement, pour faciliter la lecture d'un passage de texte particulièrement difficile.

L'écriture cursive (כתב) peut être présentée avant, pendant ou après l'écriture carrée, selon la préférence des professeurs. Les élèves apprennent à lire et à tracer les lettres cursives. Pour le tracé, il existe des normes consacrées qu'il importe de respecter, notamment pour assurer une cohérence avec le sens de l'écriture, qui se fait en hébreu de droite à gauche. La classe de 6e est le moment de faire acquérir le bon geste.

Une fois toutes les lettres apprises, les élèves peuvent les nommer, puis les réciter dans l'ordre alphabétique, ce qui leur sera utile tout au long de leur apprentissage. Cela peut se faire efficacement à l'aide de la chanson (il en existe plusieurs).

Au cours de l'apprentissage de l'écrit, et de manière générale, il est fortement déconseillé d'avoir recours à une translittération, que ce soit pour des mots ou pour des textes. La translittération en lettres latines empêchera l'apprenant d'assimiler l'alphabet hébraïque qui est la clé de l'acquisition de la langue écrite.

Articuler l'oral et l'écrit

L'initiation à l'écrit peut s'étendre sur plusieurs semaines, pendant lesquelles les professeurs maintiennent un équilibre entre l'enseignement explicite et la pratique de la langue, notamment en continuant à consacrer au moins la moitié de son enseignement à l'oral. Ainsi, en lien avec les axes culturels, la découverte progressive de quelques règles simples de fonctionnement de la langue peut commencer avant même la fin de l'initiation à l'écriture, grâce à l'identification d'informations simples et prévisibles à travers des activités de réception des messages oraux. Une fois l'écriture acquise, les textes écrits sont utilisés dans l'enseignement comme supports didactiques. Activités de réception et d'expression s'articulent autour de projets ayant du sens pour les élèves.

La logique d'apprentissage linguistique conduit les professeurs à marquer clairement la différence entre les phases de découverte ou d'imprégnation et les phases de consolidation, avec un apprentissage explicite de règles.

Repères culturels

Les cinq axes culturels doivent obligatoirement être traités dans l'année. Les professeurs peuvent traiter les axes dans l'ordre de leur choix. Ils peuvent aussi en associer deux, reliés par une problématique commune, dans une même séquence.

Les professeurs abordent chaque axe à travers au moins un objet d'étude. Les objets d'étude pour chaque axe sont proposés à titre indicatif. Qu'ils choisissent au sein des objets d'étude proposés ou non, les professeurs veillent à ancrer les séances dans la réalité culturelle de la langue enseignée : historique, géographique, sociale, politique, artistique.

Axe 1. Personnes et personnages

Pour parler de soi et de l'autre, pour établir une description physique et morale des personnes, les élèves s'appuient sur des documents iconographiques enracinés dans les traditions juives et dans la réalité israélienne. Des photographies et illustrations des familles, des personnages de la bande dessinée, des caricatures et des figures de la publicité sont autant d'éléments visuels qui peuvent servir de déclencheurs de parole en même temps qu'ils constituent des objets dignes d'intérêt. Ces

représentations sont porteuses d'histoire et de sens, elles font partie d'un imaginaire collectif que les élèves sont invités à découvrir.

Objets d'étude possibles

- La famille dans la tradition juive et en Israël de nos jours : spécificités et diversité
- Existe-t-il des superhéros hébraïques ?
- Quelques personnages emblématiques de la publicité israélienne : pourquoi est-ce efficace ?

Axe 2. Le quotidien : vivre, jouer, apprendre

La vie quotidienne, ce sont les interactions sociales de tous les jours, qui se déploient à la maison, dans la rue, à l'école, ou au travail. On se salue en fonction de sa situation sociale et de son éducation, on fait connaissance, on apprend et on joue en obéissant à des codes parfois implicites. Des situations concrètes font apparaître une société moins formelle et codifiée qu'en France, où le contact est facile, mais parfois rude. Ainsi, on favorise chez les élèves une ouverture à l'altérité en même temps qu'on suscite chez eux une curiosité et une meilleure conscience de leur propre culture.

Objets d'étude possibles

- Faire connaissance, se saluer et se présenter en fonction de sa situation sociale
- L'intérieur israélien comme reflets de la société
- Une journée d'un élève israélien, entre libertés et contraintes
- Apprendre en jouant : *Taki* et *Rummikub*, des inventions israéliennes

Axe 3. Pays et paysages

Mer ou montagne ? Terre fertile ou déserts ? Malgré la taille exigüe du pays, Israël est géographiquement très varié. Une immersion dans la nature du pays à travers des photos, vidéos, récits de voyage et une carte du pays permet d'associer le plaisir de la découverte à l'apprentissage de la description, du récit et de l'expression des goûts et préférences.

Objets d'étude possibles

- Petit pays, grande diversité géographique
- L'excursion dans la nature, une expérience formatrice
- Mer Méditerranée, Mer de Galilée, Mer morte, Mer rouge... à chacun sa mer !
- Les richesses insoupçonnées du désert

Axe 4. Imaginaire, contes et légendes

L'imaginaire hébraïque est imprégné des récits bibliques qui ont bercé l'enfance de tout Israélien, qu'il soit croyant ou pas. D'autres personnages fictifs ont émergé au cours de l'histoire : en Europe de l'Est, c'est *Herschel* qui sera le protagoniste des contes populaires et humoristiques, tandis que *Djoha* incarnera un personnage similaire dans la culture séfarade. Porteurs de morale et de sagesse populaire, les contes hassidiques relèvent de l'imaginaire transmis de génération en génération. Enfin l'histoire juive contient aussi ses monstres qui continuent d'inspirer la création contemporaine.

Objets d'étude possibles

- Les récits bibliques – des références communes, des approches différentes
- Les contes hassidiques – morale, humour, sagesse populaire
- *Herschel* et *Djoha* – les anti-héros des contes populaires des diasporas
- Golem, Abulélé, qui a peur des monstres ?

Axe 5. Arts et expression des sentiments

La création artistique permet d'exprimer ses sentiments et de sublimer ses pulsions. Ce caractère cathartique de l'art est très présent dans la culture israélienne, car il est utilisé pour surmonter les difficultés du quotidien. Chanter en chorale pour guérir les blessures, exprimer sa solidarité, peindre ou écrire pour transmettre des expériences traumatiques, mais également pour donner de l'espoir sont autant d'expériences artistiques qui aident les Israéliens à transcender les moments difficiles collectivement ou individuellement.

Objets d'étude possibles

- L'empathie à travers la poésie
- Chanter ensemble – expression, appartenance, résilience
- L'expérience de l'immigration dans l'art plastique – entre espérance et souffrance

Repères linguistiques

Activités langagières

Compréhension de l'oral et de l'écrit

En 6e, la compréhension de l'oral passe par un entraînement régulier à la discrimination auditive, ce que la recherche nomme des « opérations cognitives de bas niveau », qui recouvrent notamment la segmentation de la chaîne auditive pour y reconnaître des mots qui s'enchaînent. Si, au début, la compréhension repose essentiellement sur la reconnaissance de mots-clés suffisant à établir une compréhension, au fil de l'année l'élève est entraîné à reconnaître plusieurs informations simples et à les mettre en lien. À l'oral comme à l'écrit, les documents sont variés (consignes, descriptions, informations, narrations, dialogues, etc.), mais très simples et courts. L'élève écoute ou lit en comprenant le sens lié à l'activité, par exemple en vue de :

- compléter un formulaire, la légende d'une carte, une liste ;
- réagir ou choisir, répondre ;

- classer, comparer, hiérarchiser ;
- adapter et modifier ;
- imiter et mettre en scène ce qui a été entendu ou lu ;
- associer des informations à une image, un titre (exemple : reconnaître une région du pays dans une photographie).

Dans les activités de compréhension, l'élève développe des compétences pour résoudre des problèmes de façon créative et gérer ses émotions et son stress.

Ce que sait faire l'élève

A1

Il peut comprendre des expressions isolées dans des histoires, des conversations et des énoncés très simples, courts et concrets à propos de sujets courants et quotidiens, ainsi que suivre des consignes et des instructions habituelles, à condition, en compréhension de l'oral, que le débit soit lent et que l'information soit claire.

A1+

Il peut comprendre et relier à un titre ou à un thème des expressions isolées dans des énoncés très simples, courts et concrets à propos de sujets familiers et quotidiens ; il peut suivre des consignes et des instructions en situation prévisible à condition, en compréhension de l'oral, que le débit soit lent.

Ce que l'élève peut mobiliser pour comprendre

La colonne de droite liste principalement les nouveaux apports du niveau A1+.

A1	A1+
<p>Des stratégies</p> <ul style="list-style-type: none"> - S'appuyer sur les indices visuels et sonores (image, musique, bruitage, etc.) ainsi que sur le titre pour reconnaître des informations simples et familières. - S'appuyer sur les mots transparents, familiers, toponymes, ou proches de l'anglais pour comprendre un nouveau mot ou le reconnaître aisément : les aliments (, קפה, שוקולד, תה, אבוקדו), les activités de loisirs (טניס, מוזיקה), les vêtements (ד'אקט, פיג'מה), les toponymes (גליל, אילת, טבריה). - S'appuyer sur l'alternance des voix pour repérer le nombre, le genre et l'âge des interlocuteurs. - S'aider de l'émotion portée par la voix et des gestes pour identifier l'humeur des interlocuteurs (tristesse, joie, colère, contrition). 	<p>Des stratégies</p> <ul style="list-style-type: none"> - S'appuyer sur la source et les éléments périphériques (titre, auteur, date) et sur les images pour identifier la nature du document audio ou vidéo, par exemple. - Repérer les répétitions de mots accentués pour saisir le thème évoqué. - Identifier quelques genres ou types de textes écrits grâce à leur mise en page et format (BD, carte postale, publicité, article de presse, page de site internet, journal de bord, etc.) pour émettre des hypothèses sur le contenu. - S'appuyer sur les répétitions de mots, de locutions, de structures de phrase, pour identifier les étapes du récit. - S'appuyer sur les répétitions de mots, le champ lexical dominant et sur les synonymes pour comprendre la thématique et quelques informations convergentes.

Expression orale et écrite

En 6e, l'appropriation du système phonologique est une clé essentielle pour accéder tout à la fois à la discrimination auditive et pour jeter les bases d'une expression orale appelée à se développer. Il est donc primordial de travailler systématiquement une bonne prononciation et un bon schéma intonatif, tant à l'échelle du mot que de la phrase.

La répétition, l'imitation, la variation simple sur des énoncés, la mise en scène, etc., permettent d'assurer les prises de parole, d'ancrer en mémoire des schémas corrects et de rassurer les élèves sur leurs capacités linguistiques. L'articulation avec les documents de réception est donc essentielle. Le jeu permet de reprendre et répéter sans s'ennuyer, de gagner en aisance.

L'écrit prend des formes très simples, mais variées : prises de notes visant la maîtrise de l'orthographe, rédaction de courts textes imitatifs ou en réponse à des documents travaillés en réception, prises de position, etc. Les outils numériques, y compris coopératifs, nourrissent la réflexion sur la langue et la valorisation visuelle des productions. Le brouillon reste un outil indispensable et régulier.

À l'oral comme à l'écrit, les erreurs sont normales et font partie de l'apprentissage. Pour autant, elles ne doivent pas être laissées sans réponse de la part des professeurs, qui les identifient et apportent une réponse appropriée pour permettre à l'élève de les comprendre et de progresser dans sa maîtrise de la langue, sans pour autant le bloquer dans sa prise de parole.

Ce que sait faire l'élève

A1

Il peut utiliser des expressions et des phrases simples isolées, décrire des personnes ou des personnages, des lieux et des objets de son environnement familier, exprimer ses goûts, raconter très brièvement des événements ou des expériences grâce à un répertoire mémorisé, écrire sous la dictée des phrases très simples ou compléter un questionnaire, prononcer un répertoire d'expressions de manière compréhensible et lire de manière expressive un texte bref préparé.

A1+

Il peut décrire brièvement des personnes ou des personnages, des lieux et des objets de son environnement familier en coordonnant des éléments simples ou en commençant à les organiser en suivant un modèle ou une trame connue. Il peut exprimer ses goûts ou ses souhaits de manière simple, raconter brièvement des événements ou des expériences grâce à un répertoire mémorisé ainsi que paraphraser, imiter et reprendre à son compte des phrases simples avec une aide éventuelle.

Dans les activités d'expression, l'élève développe des compétences de communication de façon constructive.

Ce que l'élève peut mobiliser pour s'exprimer

Les exemples renvoient aux axes culturels et mobilisent des outils linguistiques listés en fin de document.

La colonne de droite liste principalement les nouveaux apports du niveau A1+.

A1	A1+
<p>Des stratégies</p> <ul style="list-style-type: none"> - À l'oral : répéter, mémoriser, prononcer de manière expressive... - À l'écrit : copier, recopier, écrire sous la dictée, souligner les termes à reprendre, utiliser un brouillon pour préparer une brève production. 	<p>Des stratégies</p> <ul style="list-style-type: none"> - À l'oral : répéter, mémoriser, prononcer de manière expressive, ajouter un nouvel élément... - À l'écrit : copier, recopier, écrire sous la dictée, souligner les termes à reprendre, utiliser un brouillon pour préparer une production, varier et ajouter de manière simple quelques éléments.
<p>Des actes langagiers</p> <ul style="list-style-type: none"> - Présenter, nommer, décrire, caractériser, dénombrer très simplement des personnes, des objets, des lieux : זה סְבָרְמֵן, הוא דמות קומיקס, הוא גיבור ישראלי. הוא גבוה וחזק. זאת באר שבע, היא עיר גדולה ועתיקה. באר שבע נמצאת בנגב, במדבר. יש בבאר שבע שוק בדואי ואוניברסיטה. - (Se) présenter de manière très simple en indiquant son nom, son âge, quelques précisions sur sa famille, sa nationalité, d'où on vient et où on habite : הי, אני נעמה. אני ישראלית, אני מטבריה, אני בת 12. יש לי שני אחים קטנים. מה נשמע? אני איתמר, אני ישראלי, אני גר בהרצליה. אני בן 11. יש לי אחות אחת. - Raconter en restituant brièvement les éléments saillants d'une histoire découverte en classe, en s'appuyant sur des images ou sur l'imitation d'énoncés : איש אחד בחלם כותב מכתב באותיות גדולות. חברים שואלים אותו: למה אתה כותב ככה? עונה האיש: אני כותב את המכתב לדוד שלי, והוא חרש... - Situer dans l'espace les personnes ou les objets à l'aide de marqueurs très simples et très fréquents : בתמונה רואים משפחה ישראלית בפארק הירקון. אימא ואבא יושבים במרכז, על הדשא. הילד יושב על יד האימא שלו, והילדה משחקת עם הבובה שלה על יד האבא. גם הכלב שלהם נמצא איתם. ברקע רואים עצים. - Situer dans le temps <ul style="list-style-type: none"> • Énoncer la date du jour du calendrier hébraïque et grégorien : היום יום ג', א' בתשרי. / היום יום שלישי, 3 בספטמבר. • Utiliser quelques marqueurs de temps essentiels : מחר יש לנועה יום הולדת. / איפה אתם הערב? / בישראל השבוע מתחיל ביום ראשון. / להתראות בשבת בפארק הירקון. המשפחה נפגשת בערב פסח. • Exprimer les heures entières et les demi-heures : השיעור מתחיל בשמונה בדיוק. התלמידים מגיעים בשמונה וחצי. השיעור נגמר בתשע. - Exprimer simplement ses goûts et préférences : אני אוהב שוקולד. / אני לא אוהב עוגות. / הן אוהבות ספורט וציור, הן לא אוהבות תאטרון. / אנחנו אוהבים מאוד לשחק יחד, במיוחד במטקות. היא אוהבת את הכינרת, אבל היא מעדיפה את ים-המלח. - Organiser de manière linéaire un propos adressé en employant quelques connecteurs logiques et chronologiques : <ul style="list-style-type: none"> • ajouter un élément : ואז, ו- • illustrer : למשל, לדוגמה, • exprimer une opposition : אבל • exprimer une alternative : או - Exprimer simplement un souhait, une intention : אני רוצה בְּמִבְּה בבקשה. / יעקב רוצה להתחתן עם רחל. / נורית מעדיפה לשחק עם ילד אחר. - Formuler simplement des hypothèses à l'aide de marqueurs essentiels de l'hypothèse : הנגב כנראה גדול מאוד. / זאת אולי מפלצת. / זה בטח גיבור פופולרי. 	<p>Des actes langagiers</p> <ul style="list-style-type: none"> - Présenter, nommer, décrire, caractériser, dénombrer simplement des personnes, des objets, des lieux, des activités : זה סְבָרְמֵן, הוא דמות של קומיקס, הוא גיבור ישראלי. הוא גבוה וחזק. יש לו שרירים. הוא מציל יהודים. הוא בטח דמות פופולרית. זאת באר שבע, היא עיר גדולה ועתיקה. באר שבע נמצאת בדרום ישראל, בנגב, במדבר. יש בה שוק בדואי, אוניברסיטה ובית חולים גדול. באר-שבע היא בירת הנגב. - (Se) présenter de manière simple, mais assurée en indiquant son nom, son âge, quelques précisions sur sa famille, sa nationalité, d'où on vient et où on habite : הי, קוראים לי נעמה, ואלה האחים שלי דן ויניב. אנחנו ישראלים, אנחנו מירושלים ועכשיו אנחנו גרים בטבריה. יש לנו 16 בני דודים. נולדתי ב-2014, אני בת 12 ולומדת בביתה ז'. השנה יש לי בת מצווה. אני אוהבת לשחק כדורגל ולנגן בגיטרה. - Raconter en restituant brièvement les éléments saillants d'une histoire découverte en classe, en s'appuyant sur des images ou sur l'imitation d'énoncés, en utilisant quelques marqueurs de temps : קודם אלהים אומר לנוח לבנות תיבה. נוח בונה תיבה. אחר-כך, החיות באות זוגות זוגות לגור עם נוח והמשפחה שלו בתיבה. נוח והמשפחה שלו מקבלים את החיות. כל החיות נכנסות, ואז נוח סוגר את התיבה. במשך ארבעים ימים ולילות יורד גשם כל הזמן. עוברים עוד הרבה ימים, ובסוף, כולם יוצאים מהתיבה, ויש קשת בענן. - Situer dans l'espace les personnes ou les objets à l'aide de marqueurs simples et fréquents : בתמונה רואים משפחה ישראלית עושה פיקניק בפארק הירקון. אימא ואבא יושבים במרכז התמונה, על הדשא. הילד יושב בצד ימין, על יד האימא שלו, והילדה משחקת עם הבובה שלה על יד האבא, בצד שמאל. למטה הכלב שלהם משחק עם עצם. ברקע רואים עצים, למעלה שמים. - Situer dans le temps <ul style="list-style-type: none"> • Situer un événement au passé (dates, année comprise) : ב-ה' באייר תש"ח קמה מדינת ישראל. / נולדתי ב-21 בפברואר 2012. • Utiliser quelques marqueurs de temps essentiels : מחר יש לי יום הולדת. / היום יש מבחן במתמטיקה. / בבית הספר שלנו לומדים כל יום משמונה בבוקר עד שתיים וחצי בצהריים. / בסוף השבוע אנחנו נוסעים לכינרת. / יש לי פגישה עם המנהל ברבע לשמונה. • Exprimer les heures entières, les demi-heures, les quarts d'heure et l'heure exacte en minutes : השיעור מתחיל בשמונה בדיוק. התלמידים נכנסים לכיתה בשמונה וחמש דקות. בשמונה ורבע מתחיל המבחן. התלמידים כותבים עד תשע ועשר דקות. הם לומדים עד רבע לעשר ואחר כך יוצאים להפסקה של עשרים דקות. - Exprimer simplement ses goûts et préférences : אני אוהב מאוד שוקולד חלב. / אני שונאת אוכל בריא. זה לא טעים! / טניס הוא הספורט שלי. / אתה אוהב ספורט או משחקי מחשב? / לדעתי טוב לטייל בגליל. / לדעתנו טוב לטייל בגליל, אבל עדיף (לטייל) בנגב. / מי הזמרת האהובה בישראל? - Organiser de manière linéaire un propos adressé en employant quelques connecteurs logiques et chronologiques : <ul style="list-style-type: none"> • ajouter un élément : ואז, פתאום, בסוף ; • illustrer : למשל, כמו ; • exprimer une opposition : אבל ; • exprimer une alternative : או ;

	<ul style="list-style-type: none"> • exprimer la cause : בגלל, כי • exprimer la conséquence : לכן <p>– Exprimer simplement un souhait, une intention ou une projection dans un futur proche :</p> <p>בא לי לאכול גלידה ! / השניצל נראה כל-כך טעים... אפשר לקבל בִּיס בבקשה? / אנחנו נורא רוצים ללכת להופעה בפארק.</p> <p>– Formuler simplement des hypothèses à l'aide de marqueurs essentiels de l'hypothèse :</p> <p>נראה לי שהנגב גדול מאוד. / יכול להיות שזאת מפלצת. / זה בוודאי גיבור פופולרי. / אני חושב שהאנשים בחלם לא חכמים.</p>
--	---

Interaction orale et écrite, médiation

L'élève est encouragé à participer, à interagir en classe dans des situations de communication authentiques. Il peut répondre à un camarade, au professeur, participer à des jeux de rôle, échanger dans le cadre d'un travail en binôme ou en petit groupe. Il est invité à exprimer son opinion et à échanger des informations. Le travail en groupe ou en binôme est particulièrement propice à la médiation, qu'il s'agisse de reformuler ou de restituer un propos, une information, le contenu d'un document pour autrui. L'écriture collaborative, la rédaction de courriers électroniques, de lettres, de messages, incitent l'élève à communiquer de manière écrite avec ses pairs.

En situation d'interaction ou de médiation, l'élève développe des compétences de communication. Il apprend à développer des relations constructives et à gérer des difficultés.

Ce que sait faire l'élève

A1
<p>Il peut interagir de façon simple, sous réserve de répétitions, d'un débit lent, de reformulations et de corrections. Il peut répondre à des questions simples et en poser, réagir à des affirmations simples et en émettre sur des sujets très concrets, familiers et prévisibles. Il peut utiliser des expressions élémentaires de salutation et de congé.</p> <p>Il peut transmettre des informations simples et prévisibles d'un intérêt immédiat, données dans des textes courts et simples.</p>
A1+
<p>Il peut interagir de façon stéréotypée dans des situations répétées. Il peut répondre à des questions simples et en poser, s'appuyer sur les réactions de son interlocuteur pour faire part de ses sentiments sur des sujets très concrets, familiers et prévisibles. Il peut engager et clore une conversation de manière adaptée à son interlocuteur.</p> <p>Il peut identifier une difficulté de compréhension d'ordre culturel et la signaler, faciliter la coopération en vérifiant si la compréhension est effective, demander de l'aide ou signaler le besoin d'aide d'autrui.</p>

Ce que l'élève peut mobiliser en situation d'interaction et de médiation

Les exemples renvoient aux axes culturels et mobilisent des outils linguistiques listés en fin de document.

La colonne de droite liste principalement les nouveaux apports du niveau A1+.

A1	A1+
<p>Des stratégies</p> <ul style="list-style-type: none"> – Répéter ce que l'interlocuteur vient de dire pour manifester sa compréhension ou son incompréhension. – Se faire aider, solliciter de l'aide. – Joindre le geste à la parole, compenser par des gestes. – Accepter les blancs et faux démarrages. – S'engager dans la parole (imitation, ton, etc.). 	<p>Des stratégies</p> <ul style="list-style-type: none"> – Répéter ce que l'interlocuteur vient de dire pour manifester sa compréhension ou son incompréhension. – Se faire aider, solliciter de l'aide. – Joindre le geste à la parole, compenser par des gestes. – Accepter les blancs et faux démarrages. – S'engager dans la parole (imitation, ton, etc.).
<p>Des actes langagiers</p> <ul style="list-style-type: none"> – Poser quelques questions simples : את אוהבת שוקולד? / האנשים בחלם חכמים? (intonation) מה את שותה? / מי זה? / איפה אתם גרים? / לאן אתם נוסעים? / מאיפה הוא בא? / מתי לומדים בישראל? / כמה אחים ואחיות יש לך? / מה השעה? – Donner des conseils, des consignes courantes ou des ordres simples dans des situations connues ou répétées ou y réagir : כולם פותחים ספרים בעמוד 34 ועונים על השאלות. / שקט! עכשיו לא מדברים! / בוא בבקשה ללוח. / קום! / צאי החוצה! / שבו בבקשה! / עכשיו אתם עובדים בקבוצות. / אני מציעה לכם לטייל בנגב. – Demander des nouvelles et réagir de manière stéréotypée : מה נשמע? / מה קורה? / מה המצב? / מה שלומך? טוב תודה / מצויין / ככה ככה. – Demander l'autorisation (sous forme lexicalisée) : אני פותחת חלון? אפשר? / סליחה, יש פה מקום? / זה לא המקום שלך. / אפשר ללכת לשירותים? / זה בסדר לשתות מים בשיעור? 	<p>Des actes langagiers</p> <ul style="list-style-type: none"> – Poser des questions courantes dans des situations connues ou répétées : איך משחקים בטאקי? / למה ילדים מפחדים ממפלצות? / מדוע לובשת הזברה פיג'מה? / מתי מתחילים הלימודים בבית הספר שלך? – Donner des conseils, des consignes courantes ou des ordres simples dans des situations connues ou répétées ou y réagir : בבקשה לסגור את החלון! / לפתוח מחברות! / אפשר לכתוב במחברת? / להיכנס בבקשה! / לא לדבר בבקשה. / שימו לב! / יש לך טוש אדום? אפשר? / אפשר לראות את המחברת שלך? / בסדר המורה. / כדאי לטייל בנגב. / לא כדאי לצאת לפני הסוף. / עדיף לקרוא בספר ולא במחשב. – Demander des nouvelles et réagir simplement en alternant le registre de la langue : מה נשמע? / מה שלומך? / טוב תודה / מצויין / ככה ככה / איך אתה מרגיש היום? / הכל בסדר? / אני מרגיש טוב. / ואת? / ממש טוב, ומה שלומך? / הכל בסדר, ואתה? / לא משהו / אני חולה. / טוב, ברוך השם. – Demander et exprimer l'autorisation et l'interdiction en contexte connu :

<p>- Faire part très simplement de son accord ou de son désaccord :</p> <p>נכון / בסדר / למה לא? / או קיי/ רעיון מצוין! / אין בעיה! / גם אני. / (אני) מסכים! פנטסטי! / לא נכון/ זה לא רעיון טוב / (אני) לא מסכים!</p> <p>- Épeler des mots. Donner des numéros de téléphone :</p> <p>איך כותבים את המילה "חנות" ? חי"ת, נו"ן, ו"ו, ת"ו. מה מספר הטלפון שלך? אפס חמש שתיים, שבע שלוש, ארבע ארבע, שמונה אחת תשע.</p> <p>- Demander de l'aide, de répéter, de clarifier, y compris par des formules toutes faites :</p> <p>סליחה, איך אומרים "fenêtre" בעברית? / אני לא מבינה. אפשר לחזור על השאלה? / אני לא מבין, מה את אומרת? לאט יותר בבקשה! / אני מצטער, אני לא מדבר טוב עברית.</p> <p>- Utiliser des formules de politesse élémentaires pour saluer, prendre congé, remercier, s'excuser, y compris à l'écrit dans des courriers très simples :</p> <p>שלום / בוקר טוב / ערב טוב/ היי סליחה/ בבקשה / תודה אורי יקר, / נועה יקרה, שלך / כל טוב להתראות / ביי</p> <p>- Inform, prévenir ou alerter d'une situation par des formules élémentaires ou stéréotypées :</p> <p>רגע! / רק רגע בבקשה! / שימו לב! / די!</p> <p>- Utiliser des verbes de perception :</p> <p>אתם רואים? אתם שומעים? / אני לא שומעת, המורה. / כן, אני רואה את הלוח.</p> <p>- Utiliser quelques termes permettant de situer une information :</p> <p>כאן/ פה / שם... / בעמוד 15 בספר.</p> <p>- Exprimer des besoins élémentaires :</p> <p>קר, חם, קר לי, חם לי, אני רעב, אני צמא, אני לא מרגיש טוב. איפה השירותים? / כואב לי הראש / יש פה חופא?</p> <p>- Transmettre les informations factuelles essentielles d'un prospectus, d'une invitation (lieu, horaire, prix), etc. :</p> <p>ההופעה מתחילה בתשע. / ההצגה בתיאטרון הבימה. / הכרטיס עולה עשרים שקלים.</p>	<p>אפשר לשבת פה? / אני יכולה לסגור את החלון? / מותר לבוא במכנסיים קצרים לבית הספר? / אסור להשתמש בטלפון בשיעור!</p> <p>- Faire part très simplement de son accord ou de son désaccord :</p> <p>נשמע טוב / אחלה רעיון! / בסדר גמור / מסכימה לגמרי/ לא נראה לי / אני מצטער, אני לא יכול. / מה פתאום? / אין מצב! / בחיים לא!</p> <p>- Épeler des mots. Donner son adresse :</p> <p>בבקשה לאיית את המילה "בית-ספר". בי"ת, יו"ד, ת"ו, מקף, סמ"ך, פ"א, רי"ש. מה הכתובת שלך? רחוב בן-יהודה ארבעים ושבע.</p> <p>- Donner et demander de l'aide (répéter, clarifier, traduire) y compris par des formules toutes faites :</p> <p>אני לא מבינה הכל. אפשר לחזור על המשפט? / מה זה "יורד גשם"? את יכולה לתרגם לצרפתית? / אני עדיין לא מבינה/ אתם מדברים מהר... אפשר לדבר לאט יותר בבקשה?</p> <p>- Utiliser des formules de politesse élémentaires pour saluer, prendre congé, remercier, s'excuser, y compris à l'écrit dans des courriers très simples :</p> <p>שלום / בוקר טוב / ערב טוב/ היי / אהל/ סליחה/ אני מצטער/ת / בבקשה / תודה/ אורי יקר, / נועה יקרה, / דרישת שלום (ד"ש) חמה/ שלך / כל טוב / בברכה/ באהבה / נשיקות / להתראות! / להתראות מחר! / ביי / יאללה ביי / יום טוב! / שבוע טוב! / שנה טובה! / חג שמח! / מזל טוב! / לבריאות!</p> <p>- Inform, prévenir ou alerter d'une situation par des formules élémentaires ou stéréotypées :</p> <p>רגע! / רק רגע בבקשה! / שניה! / דקה! / שימו לב! / נא לשים לב... / זהירות! / די! מספיק! / נא להפסיק... (לדבר, את הבלגן...)</p> <p>- Utiliser des verbes de perception :</p> <p>נא להביט בלוח. / נא להקשיב. / תקשיב / תקשיבי/ תקשיבו. / תראה... , תראי... תראו...</p> <p>- Utiliser quelques termes permettant de situer une information :</p> <p>כאן/ פה / שם... / בעמוד 15 בספר, למעלה. / בטבלה שבעמוד 4, למטה. / בכיתוב שמתחת לתמונה.</p> <p>- Exprimer des besoins élémentaires et ceux d'un tiers :</p> <p>קר, חם, קר לי, חם לי, קר לו, חם לו. אני/ הוא רעב, אני/ היא צמאה, את מרגישה טוב? / הצילו! היא צריכה עזרה.</p> <p>- Transmettre les informations factuelles essentielles d'un prospectus, d'une invitation (lieu, horaire, prix), etc. :</p> <p>ההופעה בתשע בפארק הירקון, הכניסה חינם לסטודנטים.</p>
--	---

Outils linguistiques

Les corpus lexicaux et les points de grammaire cités ci-dessous correspondent à des besoins langagiers des élèves, suscités par une activité d'expression (lexique et grammaire de production). Après une phase de découverte ou d'imprégnation, le fait de langue fait l'objet d'une phase de consolidation, avec un apprentissage explicite des régularités.

À ce stade de découverte de la langue, plusieurs faits de langue méritent d'être repérés (grammaire de réception) pour faciliter la compréhension, sans qu'il soit attendu de l'élève qu'il sache les employer.

Les listes qui suivent sont indicatives et **non exhaustives**, laissées à l'appréciation des professeurs en fonction du contexte de la classe.

Phonologie et prosodie

Consonnes

A1

Reconnaitre et prononcer correctement les consonnes suivantes, absentes de la langue française :

ח' / כ' [x] : חשוב, חכם, בוכה, הלך
ר' [ʁ] : ראש, פרה, מהר
ה' (h aspiré) [h] : הרצאה, מהר, להיות
א' / ע' [ʔ] : מראה, עוגה, נוסעים

Remarques

- La prononciation historique des consonnes n' [h] et e' [ʔ] n'est pas en vigueur aujourd'hui chez les hébreophones natifs en Israël. Les professeurs peuvent informer les élèves de cette variante pratiquée encore par quelques locuteurs, notamment arabophones ou d'origine yéménite, mais la prononciation souhaitée chez les nouveaux apprenants est celle qui prévaut en

hébreu israélien, qui ne distingue pas entre le ה' et le ח' ainsi que le א' et le ע'. (Pour certains élèves, qui conservent cette distinction due à leur tradition de lecture, on accepte cette variante.)

- Les élèves s'entraînent à la discrimination auditive entre des consonnes difficilement discernables chez les francophones, c'est-à-dire :

ח' / כ' [x] =/= ר [ʁ] : מחר, הכרזה.
ה' [h] =/= א' / ע' [ʔ] : אהבה, הערה.

Accent tonique

A1

Prendre conscience des positions différentes de l'accent tonique, soit sur la dernière syllabe (comme en français) dans **אדם**, **להתראות** – on dit alors במלרע –, soit sur l'avant-dernière syllabe, comme dans **יגרת**, **ילד** – cela s'appelle במלעיל.

A1+

Repérer le schème *ségolé* pour lequel l'accent tonique se trouve sur l'avant-dernière syllabe. Exemples : **מָלַךְ**, **גָּשָׁם**...

Intonation

A1

Repérer et marquer la distinction entre une phrase affirmative et une phrase interrogative du registre courant par l'intonation montante pour la question : **יש לך הרבה עבודה.** / **יש לך הרבה עבודה?**

Repérer et marquer par l'intonation montante la phrase interrogative partielle : **איפה אתם לומדים? כמה אחים יש לך?**

Lien phonie/graphie

A1

Lire correctement à voix haute un texte vocalisé (avec les points diacritiques).

Lexique en lien avec les axes culturels

Pour la clarté de la présentation, les éléments lexicaux sont proposés ici sous la forme du masculin. Il est sous-entendu que, lorsqu'il existe une forme au féminin, celle-ci doit être présentée. Les exemples des formulations données en classe doivent respecter une représentation équitable des deux genres et un traitement égal et non stéréotypé.

– La famille

A1 משפחה, תמונה, תצלום, אלבום, אבא, אימא, אח, אחות, בן, בת, סבא, סבתא, דוד, בן-דוד, וכו'

A1+ הורים, אח או אחות מצד אבא/אימא (חצי אח/אחות), נכד, אחיין, גיס, חתן, סבא-רבא, נין, וכו'

– Pays, nationalités, religions, langues

A1 ישראל, צרפת, אנגליה, גרמניה, אמריקה, בלגיה, איטליה, ברזיל, סין, יפן.../ישראל, צרפתי, אנגלי, יהודי.../אנגלית, צרפתית, ספרדית, רוסית, עברית, ערבית, סינית, יפנית... ארץ, דת, שפה, וכו'

A1+ מצרים, ירדן, קנדה, אירופה, הולנד, יוון, הודו, יפן, סין, מצרי, אירופאי, נוצרי, מוסלמי וכו'

– L'apparence

A1 דמות, נראה, גבוה, נמוך, שמון, רזה, חזק, יפה, גדול, קטן, צעיר, זקן, מבוגר, איש, אישה, ילד, תינוק, נער, מאוד, נמצא, עומד, יושב, וכו'

A1+ חמוד, חלש, מכוער, בלונדיני, ג'ינג'י, יש לה עיניים כחולות, שיער שחור, מתולתל, חלק, ארוך, קצר, וכו'

– Le caractère

A1 מצחיק, נחמד, חכם, תלמיד טוב, טיפוש, טוב לב, רשע, גיבור, וכו'

A1+ חברותי, אהוב, שמח, עצוב, ביישן, נדיב, אגואיסט, פחדן, מקסים, מהמם, מעניין, וכו'

– Les vêtements de base

A1 **לבוש**, מתלבש, בגד, מכנסיים, חולצה, שמלה, חצאית, מעיל, ז'אקט, ג'ינס, תיק, חדש, ישן, שחור, לבן, אדום, כחול, ירוק, צהוב, צבע, נעליים, נעלי ספורט, סנדלים, וכו'

A1+ מכנסיים קצרים, מכנסיים ארוכים, נעל, כל הצבעים, צבעוני, כובע, צעיף, סוודר, פיג'מה, משקפיים, וכו'

– Le corps humain (éléments essentiels)

A1 ראש, פנים, אף, עיניים, ידיים, רגליים, שיער, בטן, לב, וכו'

A1+ שרירים, אף, אוזניים, פה, מצח, כף יד, כף רגל, גב, שיניים, וכו'

– Les métiers génériques

A1 רופא, שוטר, מורה, סופר, מוכר, מנהל, מהנדס, שחקן, מדען, מלצר, וכו'

A1+ טבח, ספר, נהג, זמר, חקלאי, טכנאי, עיתונאי, חקלאי, עורך דין, וכו'

– Certains animaux

A1 חיה, כלב, חתול, חמור, סוס, פרה, עד, וכו'

A1+ בעל חיים, בהתאם לטקסט הנלמד: זאב, שועל, ציפור, דג, אריה, נחש, זבוב, וכו'

– Les habitudes, le quotidien

A1 שיעור, יום ראשון, שני... שבוע, ארוחת בוקר, אוכל, הולך לבית הספר, משחק, לומד, ישן, קם (מוקדם), הולך לישון, וכו' **A1**

מצחצח שיניים, מתרחץ, רוחץ ידיים, מטייל עם הכלב, עוזר לאח, עושה קניות, וכו' **A1+**

– L'habitat, la maison

A1 בית, דירה, בניין, סלון, חדר, חדר שינה, מטבח, אמבטיה, שירותים, מרפסת, גינה, דלת, חלון, שולחן, מיטה, מחשב, ספרייה, ספה, כורסה, גר, וכו' **A1**

חדר משחקים, פינת אוכל, פינת טלוויזיה, חדר עבודה, ארון, מקרר, מנורה, שטיח, מקלט (ממ"ד), וכו' **A1+**

– La rue, la ville

A1 רחוב, חנות, סופר, שוק, פארק, מלון, בית כנסת, בית ספר, קיוסק, מכונת אוטובוס, אופניים, נוסע, הולך, רוכב, תחנה, כביש, עיר, כפר, בניין, וכו' **A1**

מרכז העיר, קניון, בית חולים, בית קפה, עירייה, דואר, כתובת, מדרכה, מוזיאון, רכבת, תחנה, תחנה מרכזית, תחנת רכבת, קורקינט, טוסטוס, אופנוע, נוהג, וכו' **A1+**

– Le jeu et ses consignes

A1 בובה, משחק, משחק קופסה, קלפים, קוביה, זורק קוביה, סיבוב, משחק שוב, כדור, מתחיל, מנצח, מפסיד, וכו' **A1**

נקודות, כדורגל, כדור-סל, מגרש, שער, שופט, אולימפיאדה, מדליה, פודיום, המנון, דגל, תחרות, אלוף, אליפות, שח מט, דמקה, רמי קוב, מטקות, מזל, **A1+** אסטרטגיה, טקטיקה, וכו' **A1+**

– Les aliments et les habitudes alimentaires

A1 אוכל, בריא, טעים, רעב, ארוחת בוקר, ארוחת צהריים, ארוחת ערב, פיקניק, סנדוויץ', שוקולד, עוגה, פיתה, שניצל, חביתה, סלט, חוממוס, פלאפל, במבה, קפה, תה, שוקו, מים, מסעדה, בישול, מבשל, וכו' **A1**

ארוחת עשר, ארוחת ארבע, מגעיל, חטיף, שבע, כיבוד, מזמין, צלחת, כוס, פירות, ירקות, קינוח, וכו' **A1+**

– Les loisirs et les sports

A1 אוהב, מעדיף, מטייל, קורא, משחק, שר, מנגן, שוחה, רואה טלוויזיה, ספורט, ציור, משחקי וידאו, בריכה, עושה ספורט, מקשיב למוזיקה, משחק כדורגל, שר, מנגן, גיטרה, פסנתר, מטייל, קורא קומיקס, חוג, תחביב, מה התחביבים שלך? בזמן החופשי שלי אני ... וכו' **A1**

מועדון, מגרש, מתעמל, רוקד, שוחה, רואה סרט, מצייר, עבודות יד, תנועת נוער, צופים, כשיש לי זמן, שלוש פעמים בשבוע, וכו' **A1+**

– Les zones géographiques et les paysages

A1 ערים: טבריה, תל אביב, ירושלים, הרצליה, פארק הירקון, ארץ ישראל, מדינת ישראל, ים, ים תיכון, כינרת, ים המלח, ים סוף (הים האדום), חוף, הר, טיילת, עץ, מדבר, נגב, גליל, וכו' **A1**

נהר, ירדן, נחל, ירקון, יער, פרח, שדה, עמק, ראש ההר, כרמל, גבעה, מישור החוף, דרום, צפון, וכו' **A1+**

– Les contes et les légendes

A1 אגדה, מעשיה, מפלצת, נס, צדיק, אלוהים, חולם חלום, פעם אחת... איש אחד... יום אחד... מעשה ב-... **A1**

A1+ **expressions lexicalisées à reconnaître** : היה היה/ היתה, מעשה שהיה כך היה... סוף טוב הכל טוב, וכו' **A1+**

– Les émotions et les sentiments de base et leur expression

A1 שמח, מאושר, עצוב, כועס, מפחד, חבל! איזה יופי! כמה זה יפה! מרגש!, קשה, וכו' **A1**

מאוהב, מתגעגע, מאוכזב, רגוע, הנהה, עצבני, כאב, כואב, יוצא מן הכלל! **A1+**

– Compter

A1 jusque 30 ainsi que les dizaines.

A1+ jusque 1 000, ainsi que quelques années à apprendre en bloc, comme son année de naissance et quelques dates historiques.

– Exprimer l'heure

A1 les heures entières et demi-heures.

A1+ les heures entières, demi-heures, quarts d'heure et heures exactes en minutes.

Grammaire A1 / A1+

En écoutant et en prononçant leurs premières phrases, les élèves découvrent qu'en hébreu, comme dans d'autres langues sémitiques, les phrases non verbales sont omniprésentes. Le système de racines et de schèmes, au cœur de la langue hébraïque, est déjà perceptible. L'étude du groupe nominal peut surprendre : le déterminant défini est invariable et le déterminant indéfini grammatical est absent. Les noms existent en deux genres, comme en français, et la forme du pluriel masculin est différente du féminin. Pour les verbes, on se concentre d'abord sur le présent, mais quelques exemples d'infinitif et du passé sont déjà introduits, au moins en réception. On n'oublie pas les prépositions et leurs flexions, essentielles pour comprendre les messages oraux et écrits, et pour les produire.

Les faits de langue **marqués en bleu** correspondent plutôt à un niveau A1+.

Les connecteurs

- Utiliser quelques conjonctions de coordination : ו- / אבל / או
- Utiliser quelques marqueurs temporels essentiels :
 - (A1+) Conjonctions : אחר-כך, קודם
 - Adverbes : לפני חודש, לפני שבוע, בחודש שעבר, לפני חודש, ישיר
 - Prépositions : לפני, אחרי, (A1+) במשך, בזמן
- Utiliser quelques marqueurs spatiaux essentiels :
 - Adverbes : במרכז, ברקע, פה, כאן, שם, בצד ימין, בצד שמאל, (A1+) למעלה, למטה, ימינה, שמאלה, ישיר
 - Prépositions : על יד, (A1+) לפני, מאחורי, מתחת, מעל
- (A1+) Reconnaître et utiliser le 'ה' de direction : ימינה, שמאלה, הביתה
- (A1+) Utiliser quelques marqueurs logiques pour exprimer la cause et la conséquence :
 - Conjonctions : לכן, כי
 - Préposition : בגלל
- Utiliser quelques locutions pour illustrer : לדוגמה, למשל, כמו

Le comparatif et le superlatif

- Reconnaître et utiliser le comparatif d'égalité : כמו בתל אביב. כמו בחיפה יש ים

La phrase non verbale

- Reconnaître et former des phrases non verbales (absence du verbe être).
הוא תלמיד. / יניב ועידו בכיתה. / אלה דמויות קומיקס. / סברמן גיבור. / נעמה ישראלית. / באר שבע עיר גדולה ועתיקה.
- Reconnaître et utiliser la copule pronom personnel : באר שבע היא בירת הנגב.
- Reconnaître et former des phrases exprimant l'âge : נעמה בת 12.
- Reconnaître et utiliser quelques adjectifs qui correspondent aux verbes d'état courants (עייף, צמא, רעב, וכו') et les utiliser dans des phrases non verbales : אתם רעבים?
- Reconnaître et former des phrases d'existence avec יש et אין : יש בבאר שבע שוק בדואי. / אין בבאר שבע ים. / אין יש
- Reconnaître et former des phrases exprimant la possession : יש לי שני אחים.
- Reconnaître et former des phrases exprimant la sensation et le besoin : קר / חם / קר לי, לא נעים לי

La phrase interrogative

- Reconnaître et former la phrase interrogative totale par la modulation de la tonalité : נעמה גרה בטבריה?
- Reconnaître et former la phrase interrogative partielle à l'aide des interrogatifs simples et la modulation de l'intonation : איפה נעמה גרה? כמה אחים יש לה? מי רוצה גלידה? מה אתם לומדים? מה השעה?

La phrase complexe

- Reconnaître et former quelques phrases complexes par conjonction : תל אביב נמצאת במישור החוף, וירושלים נמצאת בהרי יהודה.
- Reconnaître et former quelques phrases complexes par juxtaposition : בתל אביב יש אוניברסיטה; יש בה גם ים.
- (A1+) Reconnaître et former quelques phrases complexes avec une subordonnée complétive introduite par la conjonction -ש- qui s'attache au mot qui la suit : הוא חושב שאתה נחמד. / היא אומרת שקל ללמוד עברית : הוא
- (A1+) Reconnaître et former quelques phrases complexes avec une subordonnée circonstancielle de cause : הוא לא רוצה לבוא : למסיבה, כי הוא מאוד ביישן

Racines et schèmes

- Identifier des racines communes à plusieurs mots, indiquant souvent une proximité sémantique. Exemple : כותב, לכתב, מכתב, כתב, כתבת, כתב.
- Regrouper certains verbes de racines entières (גזרת שלמים) selon des régularités formelles visibles (sans forcément utiliser le concept grammatical de בניין). Exemples : לומד – כותב / נבנס – נשאר / מדבר – מטייל / מרגיש – מחליט / מתלבש – מתפלל.
- (A1+) Regrouper certains verbes de racine ע"ו / ע"ו de la forme פעל, et repérer leur régularité. Exemples : לגור, לשיר.
- (A1+) Repérer la régularité de quelques schèmes de métiers. Exemples : טייס, נגר... / מורה, סופר / עיתונאי, טכנאי

Classe de cinquième

Niveaux de maîtrise linguistique visés à la fin de l'année

Classe	LVB	LVA (langue apprise dès le primaire ou à partir de la 6 ^e)
cinquième	A1+	A2

En classe de 5e, les élèves qui ont choisi l'hébreu comme deuxième langue vivante découvrent les spécificités de la langue hébraïque aussi bien à l'oral qu'à l'écrit. Ils se familiarisent avec l'hébreu moderne, langue officielle de l'État d'Israël. Les autres élèves, qui ont commencé l'hébreu au primaire ou en sixième, ne sont pas concernés par le paragraphe qui suit.

Entrer dans la langue par l'oral

L'hébreu moderne comporte des sons (phonèmes) qui n'existent pas dans la langue française. De plus, l'accent tonique en hébreu peut se trouver soit sur la dernière syllabe (exemple : תלמיד) soit sur l'avant-dernière syllabe (exemple : ילד), une situation différente du français où c'est la dernière syllabe qui est accentuée. Un mot transparent comme l'emprunt étranger *radio* peut illustrer la différence de prononciation avec le français : dans l'usage des locuteurs hébréophones, l'accent tonique se trouve

sur la première syllabe alors qu'en français il est à la fin du mot. Pour attirer l'attention des élèves sur ces faits de langue, il est souhaitable de sensibiliser leur oreille à la sonorité de l'hébreu à l'aide de chansons et d'enregistrements divers réalisés avec des locuteurs natifs, d'âges différents. Les élèves répètent des mots et apprennent quelques textes simples par cœur. Cet apprentissage ne nécessite aucun recours à l'écrit.

Découvrir le système graphique de l'hébreu

Parallèlement à cette immersion sonore, les élèves acquièrent l'alphabet hébraïque de manière progressive et raisonnée. L'alphabet carré (אותיות דפוס) est introduit dans le but de permettre à l'élève de lire ; nul besoin d'apprendre à le tracer. Les professeurs introduisent dans chaque unité d'enseignement (durant 20-25 minutes environ) quelques lettres (pas forcément dans l'ordre alphabétique) avec un ou deux signes diacritiques (vocalisation, en hébreu ניקוד), qui représentent des voyelles. Ils insistent alors sur le lien avec le mot entendu au préalable. Les élèves lisent et relisent des mots et des phrases formés par des lettres augmentées de ces signes diacritiques, d'abord des éléments déjà vus et entendus en classe, ensuite des termes inconnus. L'apprentissage de la lecture à l'aide de la « vocalisation », qui rend possible une lecture syllabique, est donc nécessaire. Cependant, la lecture globale, qui s'appuie sur la reconnaissance des mots, est mobilisée dès le départ pour accéder au sens, au-delà du simple déchiffrage. Les mots que les élèves entendent et apprennent sont rapidement lus sans les voyelles, afin de les préparer à la lecture de l'hébreu moderne qui, à de très rares exceptions près, ne fait pas figurer les signes diacritiques. À terme, le recours à la « vocalisation » se fait uniquement pour l'introduction d'un nouveau vocable ou, ponctuellement, pour faciliter la lecture d'un passage de texte particulièrement difficile.

L'écriture cursive (כתב) peut être présentée avant, pendant ou après l'écriture carrée, selon la préférence des professeurs. Les élèves apprennent à lire et à tracer les lettres cursives. Pour le tracé, il existe des normes consacrées qu'il importe de respecter, notamment pour assurer une cohérence avec le sens de l'écriture, qui se fait en hébreu de droite à gauche. La classe de 5e est le moment d'inculquer le bon geste.

Une fois toutes les lettres apprises, les élèves peuvent les nommer, puis les réciter dans l'ordre alphabétique, ce qui leur sera utile tout au long de leur apprentissage. Cela peut se faire efficacement à l'aide de chansons.

Au cours de l'apprentissage de l'écrit, et de manière générale, il est fortement déconseillé d'avoir recours à une translittération en lettres latines ; ceci empêcherait l'apprenant d'assimiler l'alphabet hébraïque qui est la clé de l'acquisition de la langue écrite.

Combiner l'oral et l'écrit

L'initiation à l'écrit peut s'étendre sur plusieurs semaines, pendant lesquelles les professeurs maintiennent un équilibre entre l'enseignement explicite et la pratique de la langue, notamment en continuant à consacrer au moins la moitié de son enseignement à l'oral. Ainsi, en lien avec les axes culturels, la découverte progressive de quelques règles simples de fonctionnement de la langue peut commencer avant même la fin de l'initiation à l'écriture, grâce à l'identification d'informations simples et prévisibles à travers des activités de réception des messages oraux. Une fois l'écriture acquise, les textes écrits sont utilisés dans l'enseignement comme supports didactiques. Activités de réception et d'expression s'articulent autour de projets ayant du sens pour l'élève.

La logique d'apprentissage linguistique conduit les professeurs à marquer clairement la différence entre les phases de découverte ou d'imprégnation et les phases de consolidation, avec un apprentissage explicite de règles.

Repères culturels

Cinq axes parmi les six proposés doivent être traités pendant l'année, dont obligatoirement l'axe 6. Les professeurs peuvent traiter les axes dans l'ordre de leur choix. Ils peuvent aussi en associer deux, reliés par une problématique commune, dans une même séquence.

Les professeurs abordent chaque axe à travers au moins un objet d'étude. Les objets d'étude pour chaque axe sont proposés à titre indicatif. Qu'ils choisissent au sein des objets d'étude proposés ou non, les professeurs veillent à ancrer les séances dans la réalité culturelle de la langue enseignée : historique, géographique, sociale, politique, artistique.

Axe 1. Portrait, autoportrait

Le portrait est présent partout, dans la peinture et le dessin, dans la caricature et même dans la vie quotidienne, à travers les billets de banque que l'on manipule tous les jours et les timbres que l'on colle sur les enveloppes. Les représentations de personnages célèbres ou anonymes offrent des images que l'on décrit en même temps qu'elles constituent des vecteurs d'histoire et de mémoire. On se plonge ainsi dans l'histoire d'Israël en s'interrogeant sur les figures que la nation a voulu immortaliser.

Objets d'étude possibles

- Qui suis-je ? À la découverte des grandes figures d'Israël à travers les billets de banque et les timbres
- Les caricatures de l'Israélien à travers l'histoire
- Les portraits dans la peinture israélienne : reflet de la diversité
- Le caractère selon les Maximes des pères, sagesse ancienne et intemporelle

Axe 2. Le quotidien – lieux, rythmes, saisons

Un pays chaud, avec des étés de plus en plus longs, où la semaine commence le dimanche et s'achève le samedi, où deux calendriers coexistent, où l'on mange une nourriture saine, privilégiant les légumes, mais pas forcément à des horaires réguliers... Voici quelques-unes des spécificités de la vie quotidienne en Israël que cet axe permet de découvrir.

Objets d'étude possibles

- Les deux calendriers d'Israël
- Chacun son Chabbat : la diversité des week-ends

- Vivre et s'habiller dans un pays chaud
- Le paradoxe des habitudes alimentaires : recettes saines et grignotage permanent

Axe 3. École et loisirs

La vie d'un élève est partagée entre le temps scolaire et le temps accordé aux loisirs et à la vie familiale. Ni le cadre scolaire ni son contenu ne sont jamais identiques d'un pays à l'autre. À travers des emplois du temps, des agendas, des manuels israéliens, des calendriers scolaires, des photos et vidéos de souvenirs ou d'autres objets, les élèves découvrent les similitudes et les différences entre les deux systèmes scolaires. Ils découvrent aussi les spécificités du système scolaire israélien : les écoles à caractère particulier, le voyage annuel et l'univers des mouvements de jeunesse, entre autres.

Objets d'étude possibles

- L'organisation du temps entre le scolaire et le périscolaire : l'équilibre à l'israélienne
- Mon école idéale : l'hétérogénéité du système scolaire israélien
- Le voyage annuel : apprendre hors les murs
- L'éducation non formelle, un monde à part entière

Axe 4. Le réel et l'imaginaire

L'imaginaire est nourri de la vie et, à son tour, il l'enrichit. La littérature contribue à forger un imaginaire national. Au contact avec la réalité, nos rêves sont parfois brisés, mais ils peuvent se transformer et créer une nouvelle réalité. La littérature est une grande source d'inspiration pour traiter la relation entre le réel et l'imaginaire et pour susciter la créativité des élèves.

Objets d'étude possibles

- L'« Aliya » à l'épreuve du quotidien
- Cramel, le fabuleux chat, héros passé du roman à une série à succès
- Ces héroïnes devenues célèbres grâce à la littérature de jeunesse
- J'ai fait un rêve... Le rêve dans la littérature contemporaine israélienne

Axe 5. Des langues, des lieux, des histoires

Cet axe évoque les liens que tisse l'individu avec sa famille, sa communauté, son peuple, au moyen d'un dialogue entre le présent et le passé. Ces liens, très importants pour les Israéliens, s'expriment à travers les langues du foyer et à travers les histoires racontées dans les familles. Ils se créent également dans des lieux symboliques qui nous rattachent à un patrimoine.

Objets d'étude possibles

- Le projet "racines": à la recherche de son histoire familiale
- La Bar/Bat Mitzva, un rite de passage
- Le multilinguisme au cœur de la société israélienne d'aujourd'hui
- Le Mur occidental (הכותל), un lieu hautement symbolique

Axe 6. Tel Aviv-Jaffa et la plaine côtière

Centre économique et culturel d'Israël, la municipalité de Tel Aviv-Jaffa incarne à elle seule l'esprit moderne, libéral, ouvert sur le monde, d'une partie de la population israélienne. Depuis sa fondation en 1909, comme un quartier nouveau de Jaffa, Tel-Aviv, première ville « hébraïque », devient très vite le lieu par excellence de la création artistique, ce qu'elle demeure encore aujourd'hui. Jaffa, sa sœur aînée, est, quant à elle, une ville portuaire très ancienne, qui porte encore de nombreuses traces de sa longue histoire. Bordée par la mer Méditerranée, cette métropole se situe sur la plaine côtière, région d'agriculture, d'industrie et de tourisme.

Objets d'étude possibles

- Comment est née la première ville hébraïque ?
- Architecture à Tel-Aviv : la mise en valeur des quartiers historiques
- Jaffa au carrefour des civilisations
- La Méditerranée et ses plages, une ressource à protéger

Repères linguistiques

Activités langagières

Compréhension de l'oral et de l'écrit

Pour les élèves débutants en 5e, comme pour ceux qui ont commencé en 6e, la compréhension de l'oral passe par un entraînement régulier à la discrimination auditive, ce que la recherche nomme des « opérations cognitives de bas niveau », qui recouvrent notamment la segmentation de la chaîne auditive pour y reconnaître des mots qui s'enchaînent. Si au début, la compréhension repose essentiellement sur la reconnaissance de mots clés suffisant à établir une compréhension, au fil de l'année, les élèves sont entraînés à reconnaître plusieurs informations simples et à les mettre en lien. À l'oral comme à l'écrit, les documents sont variés (consignes, descriptions, informations, narrations, dialogues), mais très simples et courts. Les élèves écoutent ou lisent en comprenant le sens lié à l'activité, par exemple en vue de :

- réagir ou choisir, répondre ;
- associer des informations à une image, un titre (exemple : jouer au « Qui est-ce ? ») ;
- compléter un formulaire, la légende d'une carte, une liste, une fiche d'identité ;
- adapter et modifier ;
- prendre en note des informations factuelles nécessaires à la réalisation d'un projet, telles que les horaires de trains ou de spectacles, dates, lieux, consignes ;

- recueillir des informations pertinentes pour réaliser une courte présentation orale ou écrite ;
- classer, comparer, hiérarchiser, réordonner des informations ;
- imiter et mettre en scène ce qui a été entendu ou lu, interpréter une chanson.

Dans les activités de compréhension, l'élève développe des compétences pour résoudre des problèmes de façon créative et gérer ses émotions et son stress.

Ce que sait faire l'élève

A1+
Il peut comprendre et relier à un titre ou à un thème des expressions isolées dans des énoncés très simples, courts et concrets à propos de sujets familiers et quotidiens ; il peut suivre des consignes et des instructions en situation prévisible à condition, en compréhension de l'oral, que le débit soit lent.

A2
Il peut comprendre et repérer des informations simples, relevant de situations prévisibles, exprimées dans une langue usuelle, à l'aide d'expressions connues, dans des textes, des histoires, ou des conversations ; il peut suivre les points essentiels de consignes et d'instructions à condition, en compréhension de l'oral, que la diction soit claire, bien articulée et lente.

Ce que l'élève peut mobiliser pour comprendre

La colonne de droite liste principalement les nouveaux apports du niveau A2.

A1+	A2
<p>Des stratégies</p> <ul style="list-style-type: none"> - S'appuyer sur la source et les éléments périphériques (titre, auteur, date) et sur les images pour identifier la nature du document audio ou vidéo, par exemple. - S'appuyer sur les mots transparents et familiers pour reconnaître le thème. - Repérer les répétitions de mots accentués pour saisir le thème évoqué. - Identifier quelques genres ou types de textes écrits grâce à leur mise en page et format (bande dessinée, carte postale, publicité, article de presse, page de site internet, journal de bord, etc.) pour émettre des hypothèses sur le contenu. - S'appuyer sur les répétitions de mots, de locutions, de structures de phrase, pour identifier les étapes du récit. - S'appuyer sur les répétitions de mots, le champ lexical dominant et sur les synonymes pour comprendre la thématique et quelques informations convergentes. 	<p>Des stratégies</p> <ul style="list-style-type: none"> - S'appuyer sur les indices extralinguistiques visuels et sonores (images, musiques, bruitages, etc.) pour comprendre un message oral. - S'appuyer sur des indices culturels présents dans les différents supports pour construire le sens. - S'appuyer sur les indices paratextuels ou sur les indices extralinguistiques (illustrations, etc.) et sur les caractéristiques connues d'un type de texte pour identifier la nature du document. - S'appuyer sur les champs lexicaux en lien avec la thématique abordée, les mots transparents ou les mots répétés pour identifier le thème principal du document.

Expression orale et écrite

L'appropriation du système phonologique est une clé essentielle pour accéder tout à la fois à la discrimination auditive et pour jeter les bases d'une expression orale appelée à se développer. Pour les élèves débutants en 5e, comme pour ceux qui ont commencé en 6e, il est primordial de travailler systématiquement une bonne prononciation et un bon schéma intonatif, tant à l'échelle du mot que de la phrase.

La répétition, l'imitation, la variation simple sur des énoncés ou la mise en scène permettent d'entraîner les prises de parole, d'ancrer en mémoire des schémas corrects et de rassurer les élèves sur leurs capacités linguistiques. L'articulation avec les documents de réception est donc essentielle. La progression doit être spiralaire et respecter les étapes successives de l'entraînement : mémorisation, reconnaissance, réinvestissement.

L'écrit prend des formes très simples, mais variées : recopiage pour la maîtrise de l'exécution graphique, rédaction de phrases puis de courts textes imitatifs ou en réponse à des documents travaillés en réception, prises de position, etc. Le brouillon reste un outil indispensable. Comme au moment de l'initiation à l'écriture, le recours à la translittération phonétique en lettres latines doit être évité.

À l'oral comme à l'écrit, les erreurs sont normales et font partie de l'apprentissage. Pour autant, elles ne doivent pas être laissées sans réponse de la part des professeurs, qui les identifient et apportent une réponse appropriée pour permettre à l'élève de les comprendre et de progresser dans sa maîtrise de la langue, sans pour autant le bloquer dans sa prise de parole.

Ce que sait faire l'élève

A1+
Il peut décrire brièvement des personnes ou personnages, lieux et objets de son environnement familial en coordonnant des éléments simples ou en commençant à les organiser en suivant un modèle ou une trame connus.

Il peut exprimer ses goûts ou ses souhaits de manière simple, raconter brièvement des événements ou des expériences grâce à un répertoire mémorisé ainsi que paraphraser, imiter et reprendre à son compte des phrases simples avec une aide éventuelle.

A2
Il peut décrire des activités quotidiennes, des personnes et lieux, ou parler brièvement de ses projets dans un futur proche en utilisant un vocabulaire de tous les jours et des expressions simples avec des connecteurs simples.

Il peut dire ce qu'il aime ou n'aime pas faire, ou donner ses impressions et son opinion sur des sujets d'intérêt personnel.

Il peut écrire le début d'une histoire ou en continuer une, à condition de pouvoir consulter un dictionnaire et des ouvrages de référence.

Dans les activités d'expression, l'élève développe des compétences de communication de façon constructive.

Ce que l'élève peut mobiliser pour s'exprimer

Les exemples renvoient aux axes culturels et mobilisent des outils linguistiques listés en fin de document.

La colonne de droite liste principalement les nouveaux apports du niveau A2.

A1+	A2
<p>Des stratégies</p> <ul style="list-style-type: none"> – À l'oral : répéter, mémoriser, prononcer de manière expressive, ajouter un nouvel élément. – À l'écrit : copier, recopier, écrire sous la dictée, souligner les termes à reprendre, utiliser un brouillon pour préparer une production, varier et ajouter des éléments à partir d'un modèle. 	<p>Des stratégies</p> <ul style="list-style-type: none"> – À l'oral : s'appuyer sur une liste de points écrits pour prendre la parole de manière linéaire, s'appuyer sur des expressions ritualisées, pour ajouter des points nouveaux, mais sur des sujets familiers. – À l'écrit : s'appuyer sur quelques règles visibles permettant d'assurer une bonne correction, reformuler de façon simple des éléments issus de documents de réception.
<p>Des actes langagiers</p> <ul style="list-style-type: none"> – Présenter, nommer, décrire, caractériser, dénombrer très simplement des personnes, des objets, des lieux, des activités : <ul style="list-style-type: none"> בישראל בנים חוגגים בר מצווה בגיל 13. הם קוראים את הפרשה בבית הכנסת, ואחר כך מזמינים את המשפחה והחברים לאולם או לגינה. האורחים אוכלים, שותים ורוקדים. בסוף המסיבה אפשר לפתוח את המתנות. – (Se) présenter de manière très simple en indiquant son nom, son âge, quelques précisions sur sa famille, sa nationalité, d'où on vient, où on habite : <ul style="list-style-type: none"> הי, קוראים לי נעמה, ואלה האחים שלי דן ויניב. אנחנו ישראליים, אנחנו מירושלים ועכשיו אנחנו גרים בטבריה. יש לנו 16 בני דודים. נולדתי ב-2014, אני בת 12 ולומדת בביתה ז'. השנה יש לי בת מצווה. אני אוהבת לשחק כדורגל ולנגן בגיטרה. – Raconter en restituant brièvement les éléments saillants d'une histoire découverte en classe, en s'appuyant sur des images ou sur l'imitation d'énoncés : <ul style="list-style-type: none"> שלושה אחים מגיעים לטירה. הם מקבלים טבעות מיוחדות. כל אח מקבל מתנה: טירה, מפעל או חתול מסתורי שקוראים לו כראמל. בעונה הראשונה הילדים פוגשים בטירה כמה דמויות וכמובן את כראמל החתול. בעונה השנייה הגברת בלום ובתה הלנה רוצות לקחת מהילדים את הטבעות שלהם. – Situer dans l'espace les personnes ou les objets à l'aide de marqueurs très simples et très fréquents : <ul style="list-style-type: none"> בתמונה רואים משפחה ישראלית עושה פיקניק בפארק הירקון. אימא ואבא יושבים במרכז התמונה על הדשא. הילד יושב בצד ימין, על יד האימא שלו, והילדה משחקת עם הבובה שלה על יד האבא, בצד שמאל. למטה, הכלב שלהם משחק עם עצם. ברקע רואים עצים, למעלה שמים. – Situer dans le temps en utilisant quelques marqueurs temporels essentiels. Exprimer les heures entières, demi-heures, quarts d'heure : <ul style="list-style-type: none"> מחר יש לי יום הולדת. / היום יש מבחן במתמטיקה. / בבית הספר שלנו לומדים כל יום משמונה בבוקר עד שתיים וחצי בצהריים. / בסוף השבוע אנחנו נוסעים לכינרת. / יש לי פגישה עם המנהל ברבע לשמונה. – Exprimer simplement ses gouts et préférences en mobilisant quelques adjectifs qualificatifs, des formules lexicalisées ou des phrases exclamatives : <ul style="list-style-type: none"> אני אוהב מאוד שוקולד חלב. / אני שונאת אוכל בריא. זה לא טעים! / טניס הוא הספורט שלי. / אתה אוהב ספורט או משחקי מחשב? / לדעתי טוב לטייל בגליל. / לדעתנו טוב לטייל בגליל, אבל עדיף (לטייל) בנגב. / מי הזמרת האהובה בישראל? – Organiser de manière linéaire un propos adressé en employant quelques connecteurs logiques et chronologiques : <ul style="list-style-type: none"> • ajouter un élément : ואז, פתאום, בסוף • illustrer : כמו, למשל • exprimer une opposition : אבל • exprimer une alternative : או • exprimer la cause : בגלל • exprimer la conséquence : לכן 	<p>Des actes langagiers</p> <ul style="list-style-type: none"> – Présenter, nommer, décrire, caractériser, dénombrer simplement des personnes, des objets, des lieux, des activités : <ul style="list-style-type: none"> בישראל בנים חוגגים בר מצווה בגיל 13. חלק מהנערים קוראים את הפרשה בבית הכנסת, וחלק רק עושים מסיבה. כולם מזמינים את המשפחה והחברים לאולם או לגינה. האורחים אוכלים, שותים, רוקדים, וכמובן נותנים מתנות או כסף. זה אירוע מרגש לנער ולכל המשפחה. – (Se) présenter de manière simple en indiquant son nom, son âge, quelques précisions sur sa famille, sa nationalité, d'où on vient, où on habite : <ul style="list-style-type: none"> הי, קוראים לי נעמה. נולדתי בשנת 2014, אני בת 12, ולומדת בביתה ז'. השנה התחלתי ללמוד בחטיבה. יש לי שני אחים, לבכור קוראים דן, הוא בן 15, הוא לומד בביתה ט', ואחי הקטן, יניב, בן 10, הוא בביתה ה'. אנחנו ישראליים, נולדנו בירושלים ועכשיו אנחנו גרים בטבריה. יש לנו 16 בני דודים. השנה יש לי בת מצווה. תהיה מסיבה גדולה! – Raconter en relatant brièvement et de manière élémentaire un évènement, des activités passées et des expériences personnelles : <ul style="list-style-type: none"> עכשיו חדרנו מטיול שנתי. הטיול נמשך יומיים. אתמול מוקדם מאוד בבוקר נסענו לעין גדי באוטובוס. כל הדרך שרנו ואכלנו חטיפים. כשהגענו לקיבוץ, הלכנו לשחות בים המלח. היה ממש מוזר! אכלנו בחדר האוכל בקיבוץ והלכנו לישון. הבוקר קמנו נורא מוקדם וטיילנו בנחל דויד המהמם. היה כיף גדול אבל עכשיו אנחנו... כל-כך עייפים! – Situer dans l'espace les personnes, les objets à l'aide d'une gamme de marqueurs plus étendue : <ul style="list-style-type: none"> בתמונה רואים חצר בית ספר בתל אביב. במרכז התמונה שלוש בנות משחקות בכדורגל. מאחור עומדות שתי מורות ומדברות. משמאל למורות, קבוצה של בנים ובנות יושבים על ספסל ואוכלים חטיפים. מסביב לחצר יש עצים גבוהים שנותנים צל. כשחם נעים לשבת על ספסל מתחת לעצים. – Situer dans le temps en utilisant quelques marqueurs temporels, dont les dates et les périodes : <ul style="list-style-type: none"> בשבוע שעבר נסענו לטיול שנתי. / בעוד שנה הם יהיו בחטיבת ביניים. / סבתא שלי נולדה ב-8 בנובמבר 1949. / השכונה קמה בתחילת המאה ה-20 / זה שיר משנות השמונים. – Exprimer une préférence à l'aide des structures d'opposition, de concession ou de contraste à propos de sujets familiers : <ul style="list-style-type: none"> אבא שלי אוהב את חיפה, ולא את תל אביב. / אימא שלי אוהבת את תל אביב. ואילו אבא שלי מעדיף את חיפה. / אני לא נועלת סנדלים בקיץ, גם אם ממש חם. / למרות החום, אני לא נועלת סנדלים, אפילו בקיץ. / עידו מעדיף אוכל מלוח על אוכל מתוק. / עידו לא אוהב אוכל מתוק, אלא אוכל מלוח. – Exprimer son opinion en mobilisant le champ lexical des qualités et des défauts, les avantages et les inconvénients, le pour et le contre : <ul style="list-style-type: none"> עבודת השורשים של נועה מרתקת. מעניין מאוד לקרוא על המשפחה המשכילה והמיוחדת שלה. סבא וסבתא שלה מצד האימא הם רופאי ילדים ידועים מירושלים. סבא רבא שלה מצד האבא היה הרב של צפת, והסבתא מצד האבא הייתה ציירת מוכשרת ומפורסמת בכל העולם. אני בעד תלבושת אחידה. / ההורים נגד הרשתות החברתיות לילדים. / מה היתרונות של תנועות הנוער? מה החסרונות?

<p>אני אוהבת את המורה שלי לעברית, כי אישה היא חכמה ומצחיקה. / אני לא אוהבת את הקיץ בגלל החום.</p> <p>ההורים שלו לא נולדו בארץ, לכן בבית שלהם מדברים הרבה שפות.</p> <p>– Exprimer simplement un souhait, une intention ou une projection dans un futur proche :</p> <p>בא לי לאכול גלידה ! / השניצל נראה כל-כך טעים... אפשר לקבל בֵּיס בבקשה? / אנחנו נורא רוצים ללכת להופעה בפארק.</p> <p>– Formuler simplement des hypothèses à l'aide de marqueurs essentiels de l'hypothèse :</p> <p>אני חושב שהציור הזה עצוב. / היא בטח מתגעגעת לרוסיה / אולי היא ענייה?</p>	<p>– Organiser de manière linéaire un propos ou un récit en employant une gamme plus étendue de connecteurs logiques et chronologiques :</p> <p>אתמול קמתי מוקדם, למרות שהייתי מאוד עייפה. מייד יצאתי מהבית והלכתי לבית הספר, אבל לא היו לימודים, בגלל השביתה, לכן חזרתי הביתה. לא היה אוכל טעים במקרר, אז יצאתי וקניתי לי פלאפל. לאחר מכן הלכתי לחוג היפ-הופ. בערב באו לבקר בני דודים שלנו, אז אכלנו כולנו יחד ארוחת ערב ישראלית עם חביתה וסלט. בסוף היום הייתי עייפה אך מרוצה. יום שהתחיל עקום ונגמר בכיף.</p> <p>– Exprimer un souhait, une intention, une projection ou une volonté au moyen de formules lexicalisées :</p> <p>הקיץ נועה מתכוונת לנסוע למחנה של הצופים. / כשאהיה גדול אני רוצה להיות רופא. / הייתי רוצה להתחיל ללמוד כל יום בשעה עשר. / הלוואי! / אני מתה לנסוע ליפן ולאכול סושי כל היום.</p> <p>– Formuler des hypothèses en utilisant des verbes d'opinion ou les marqueurs de l'hypothèse et utiliser quelques subordonnées de condition, parfois sous forme lexicalisée :</p> <p>בדיוקן העצמי הזה, הציירת נראית עצובה. אולי זה בגלל העלייה שלה לארץ? יכול להיות שהחיים שלה קשים, כי היא ענייה? היא כנראה מתגעגעת לרוסיה. האומנות בוודאי עוזרת לה להרגיש טוב יותר.</p>
--	---

Interaction orale et écrite, médiation

En 5e, l'interaction écrite et orale consiste à interagir de manière stéréotypée dans des situations répétées pour faire connaissance, partager ou échanger des informations. Elle répond à des sollicitations ou consignes ritualisées ou fonctionnelles et s'appuie sur des formulations ou des reformulations très simples. À l'oral, cette interaction inclut des répétitions nécessaires, un débit lent et des reformulations de la part de l'interlocuteur. L'élève apprend à s'engager dans une conversation simple, à demander des précisions, à vérifier une information. À l'écrit, elle peut intervenir dans le cadre de consignes ou de rituels, de jeux, d'inter-corrrection, de questions répétées, de courts messages dans le cadre d'une correspondance épistolaire ou électronique, de contribution à l'élaboration d'une carte mentale ou d'un travail collaboratif de rédaction. La médiation consiste à expliciter un sens à un camarade ou à un tiers, à développer un travail coopératif ou collaboratif en mettant en commun des informations, en les classant, en les partageant. Il peut s'agir de surligner, classer, réordonner à l'écrit, prendre ou communiquer des notes. L'interaction écrite et orale comme la médiation peuvent intervenir selon des modalités de travail différentes entre élèves en binôme, à l'occasion de travaux collaboratifs au sein d'un groupe, entre groupes.

En situation d'interaction ou de médiation, l'élève développe des compétences de communication. Il apprend à développer des relations constructives et à gérer des difficultés.

Ce que sait faire l'élève

A1+

Il peut interagir de façon stéréotypée dans des situations répétées.

Il peut répondre à des questions simples et en poser, s'appuyer sur les réactions de son interlocuteur pour faire part de ses sentiments sur des sujets très concrets, familiers et prévisibles.

Il peut engager et clore une conversation de manière adaptée à son interlocuteur.

Il peut identifier une difficulté de compréhension d'ordre culturel et la signaler, faciliter la coopération en vérifiant si la compréhension est effective, demander de l'aide ou signaler le besoin d'aide d'autrui.

A2

Il peut communiquer dans le cadre d'une tâche simple et courante ne demandant qu'un échange d'information simple et direct sur des sujets familiers.

Il peut participer à des échanges de type social très courts, mais sa capacité à soutenir une conversation dépend fortement de l'aide que l'interlocuteur peut lui apporter (est rarement capable de comprendre suffisamment pour alimenter volontairement la conversation).

Il peut reconnaître les difficultés et indiquer en langage simple la nature apparente d'un problème.

Il peut transmettre les points principaux de conversations ou de textes sur des sujets d'intérêt immédiat à condition qu'ils soient exprimés clairement et en langage simple.

Ce que l'élève peut mobiliser en situation d'interaction et de médiation

Les exemples renvoient aux axes culturels et mobilisent des outils linguistiques listés en fin de document.

La colonne de droite liste principalement les nouveaux apports du niveau A2.

A1+	A2
<p>Des stratégies</p> <ul style="list-style-type: none"> – Répéter ce que l'interlocuteur vient de dire pour manifester sa compréhension ou son incompréhension. – Se faire aider, solliciter de l'aide. – Joindre le geste à la parole, compenser par des gestes. – Accepter les blancs et faux démarrages. – S'engager dans la parole (imitation, ton, etc.). 	<p>Des stratégies</p> <ul style="list-style-type: none"> – Répéter ce que l'interlocuteur vient de dire pour manifester sa compréhension ou son incompréhension – Se faire aider, solliciter de l'aide. – Joindre le geste à la parole, compenser par des gestes. – Accepter les blancs et faux démarrages. – S'engager dans la parole (imitation, ton, etc.).

Des actes langagiers

- Poser des **questions courantes** dans des situations connues ou répétées :
מה אוכלים בישראל? / איך אתה מכין את השוקו? / למה היא לובשת רק שמלות? / מדוע לובשת הזברה פיג'מה? / כמה שפות מדברים אצלכם בבית?
- Donner des **conseils, des consignes courantes** ou des **ordres simples** dans des situations connues ou répétées ou y réagir :
כולם פותחים ספרים בעמוד 34 ועונים על השאלות. / שקט! עכשיו לא מדברים! / בוא בבקשה ללוח. / קום! / צאי החוצה! / שבו בבקשה! / עכשיו אתם עובדים בקבוצות. / עדיף לסגור את החלון / לפתוח מחברות! / אפשר לכתוב במחברת? / להיכנס בבקשה! / לא לדבר בבקשה. / שימו לב! / יש לך טוש אדום? אפשר? / אפשר לראות את המחברת שלך? / בסדר המורה.
- **Demander des nouvelles** et réagir simplement en alternant les registres de la langue :
מה נשמע? / מה שלומך? / טוב תודה / מצויין / ככה ככה / איך אתה מרגיש היום? / הכל בסדר? / אני מרגיש טוב. / ואת? / ממש טוב, ומה שלומך? / הכל בסדר, ואתה? / לא משהו / אני חולה. / טוב, ברוך השם.
- **Demander et exprimer l'autorisation et l'interdiction** en contexte connu :
אני פותחת חלון? אפשר? / סליחה, יש פה מקום? / זה לא המקום שלך. / אפשר ללכת לשירותים? / זה בסדר לשתות מים בשיעור? / אפשר לשבת פה? / אני יכולה לסגור את החלון? / מותר לבוא במכנסיים קצרים לבית הספר? / אסור להשתמש בטלפון בשיעור!
- Faire part très simplement de son **accord** ou de son **désaccord** :
נכון / בסדר / למה לא? / או קיי / רעיון מצויין! / אין בעיה! / גם אני. / (אני) מסכים! / פנטסטי! / לא נכון / זה לא רעיון טוב / (אני) לא מסכים! / נשמע טוב / אחלה רעיון! / בסדר גמור / מסכימה לגמרי / לא נראה לי / אני מצטער, אני לא יכול. / מה פתאום? / אין מצב! / בחיים לא!
- **Épeler des mots. Donner des numéros de téléphone, son adresse** :
- מה מספר הטלפון שלך? - אפס חמש שתיים, שבע שלוש, ארבע ארבע, שמונה אחת תשע. / - בבקשה לאיית את המילה "בית-ספר". / - "בית, יו"ד, ת", מקף, סמך, פ"א, רי"ש". / - מה הכתובת שלך? - רחוב בן-יהודה ארבעים ושבע.
- Demander de **l'aide, de répéter, de clarifier**, y compris par des formules toutes faites :
סליחה, איך אומרים "fenêtre" בעברית? / אני לא מבינה. אפשר לחזור על השאלה? / אני לא מבין, מה את אומרת? / לאט יותר בבקשה! / אני מצטער, אני לא מדבר טוב עברית.
אני לא מבינה הכל. אפשר לחזור על המשפט? / מה זה "יורד גשם"? את יכולה לתרגם לצרפתית? / אני עדיין לא מבינה. אתם מדברים מהר... אפשר לדבר לאט יותר בבקשה?
- Utiliser des **formules de politesse** élémentaires pour **saluer, prendre congé, remercier, s'excuser**, y compris à l'écrit dans des **courriers très simples** :
שלום / בוקר טוב / ערב טוב / היי / אהלן / סליחה / אני מצטער / בבקשה / תודה / אורי יקר, / נועה יקרה, / דרישת שלום (ד"ש) חמה / שלך / כל טוב / בברכה / באהבה / נשיקות / להתראות! / להתראות מחר! / ביי / יאללה ביי / יום טוב / שבוע טוב / שנה טובה / חג שמח / מזל טוב / לבריאות
- **Inform, prévenir ou alerter** d'une situation par des formules élémentaires ou stéréotypées :
רגע! / רק רגע בבקשה! / שימו לב! / די! / שניה / דקה / זהירות / מספיק! / שקט בבקשה!
- Utiliser des verbes de **perception** :
אתם רואים? אתם שומעים? / אני לא שומעת, המורה. / כן, אני רואה את הלוח. / תקשיב / תקשיבי / תקשיבו / תראו / תראו / תראו.
- Utiliser quelques termes permettant de **situer une information** :
כאן / פה / שם / ... / בעמוד 15 בספר. / בעמוד 15 בספר, למעלה. / בטבלה 4, בעמוד 7, למטה. / בכיתוב שמתחת לתמונה.
- Exprimer des **besoins élémentaires et ceux d'un tiers** :

Des actes langagiers

- Poser une large gamme de **questions** à l'aide des pronoms interrogatifs composés :
על מי אתם מדברים? / על מה חלמת הלילה? / עם מי אתה עובד? / לאיזה חוף את נוסעת? / באיזה כיתה יש לנו שיעור? / מאיזו ספרייה את חוזרת? / בן כמה אתה?
- Donner des **conseils, des consignes courantes** ou des **ordres simples** grâce à des impératifs, des auxiliaires de modalité ou d'autres injonctions sous forme de questions, de locutions ou blocs lexicalisés. Y réagir :
נא להקשיב! / אפשר לחכות? זה מהר מדי! / לא עכשיו, אני צריכה קודם לקרוא את הטקסט. / בוא בבקשה ללוח. / תן דוגמה / אתה יכול לכתוב את המילים על הלוח? / אני מבקשת לא לדבר עכשיו. / אני מציעה להתחיל את השיעור יותר מוקדם. / כדאי לקרוא עיתון למתחילים.
בשמחה / בכיף / לא בא לי...
- **Demander des nouvelles** et réagir de manière précise et nuancée :
מה קורה? / מה המצב? / מה העניינים? / אני מתרגש / סבה / אחלה / בלחץ... / יהיה טוב... / יכול להיות יותר טוב / על הפנים.
- **Demander simplement l'autorisation ; exprimer simplement la permission, l'interdiction, ou des contraintes** à l'aide de blocs lexicalisés ou une gamme étendue de modaux :
- מותר לו ללכת לשירותים? - לך מותר, אבל לו אסור. / יניב מרגיש טוב. מותר לו לצאת מהכיתה לשתות מים? / רצוי לא לדבר בצרפתית בכיתה. / אפשר להשתמש בטלפון בשיעור? תלוי למה...
- Faire part de son **accord** et de son **désaccord** avec des moyens linguistiques plus étendus :
אני מסכים / לגמרי! / ממש! / אני מסכימה איתך, אבל לא על הכל. / אחלה רעיון! / אני חושבת ש... / זה רעיון מעניין. / בסדר גמור / לא נראה לי / לדעתי... / לפי דעתי... / נכון ש... אבל... /
- Demander **une adresse électronique** et la **formuler et épeler** si besoin :
- יש לך מייל / אימייל / דוא"ל (דואר אלקטרוני)? / אתה יכול לתת לי אותו? / - יניב נקודה כהן שטרודל, ג'י מייל נקודה קום. / - אתה יכול לאיית בבקשה? (אותיות באנגלית).
- Demander de **l'aide, de répéter, de clarifier, d'expliquer, de reformuler**, y compris en utilisant quelques verbes au passé :
אני מצטער, לא הבנתי את המילה הזאת, אתה יכול לתרגם אותה לצרפתית / להסביר אותה? / סליחה, מה כתבת על הלוח? / סליחה מה אמרת? / אני לא מצליח / מצליחה לקרוא את האות הזאת / את המילה הזאת... / אתה יכול לומר לי מה האות הזאת? / את יכולה להקריא לי את המילה הזאת בבקשה?
- Utiliser **des formules de politesse pour saluer, prendre congé, remercier, s'excuser** :
בוקר טוב / בוקר אור / שלום / שלום וברכה / תודה על הכל / אני מודה לך על הכל / נתראה מחר / בשיעור הבא / בשבוע הבא / ניפגש מחר / או קיי, מדבר / מצטער על האיחור / סליחה אני צריך ללכת. / נתראה בקרוב / בכבוד רב.
- **Relancer** par des questions simples non développées :
סליחה, מה אמרת? / מה, באמת? / נו... / ואז... / ומה קרה אחר-כך? / מה עוד? / נא להפסיק (לדבר, את הבלג...)
- Utiliser une large gamme des verbes de **perception** :
בבקשה להסתכל לפה / אני לא רואה את הלוח / לא שמעתי, מה אמרת? / לא שומעים טוב / לא רואים טוב, אפשר להדליק את האור? / נא לצפות בקטע מהסרט התעודי ולענות על השאלות. / בבקשה להקשיב לקטע השמע. / נא להביט בלוח!
- Utiliser quelques termes permettant de **situer une information** :
בפסקה הראשונה / השנייה. / בשורה הראשונה / האחרונה. / חפשו את המילה בשורה 7. / המילה נמצאת בשורה הראשונה. / מה אתם מבינים מהכותרת?
- Exprimer des **sentiments et des émotions** en lien avec la thématique traitée :
הסיפור הזה מאוד מרגש אותי. / הסיפור נוגע ללב, הדמויות מרתקות. / זה אירוע מדהים. / לא שמעתי אף פעם על הסיפור הזה. / אני מתעניין בנושא,

<p>קר, חם, קר לי, חם לי, אני רעב, אני צמא, אני לא מרגיש טוב. / אני/ הוא רעב, אני/ היא צמאה / את מרגישה טוב? / איפה השירותים? / יש פה רופא? / הצילו! / היא צריכה עזרה!</p> <p>– Transmettre les informations factuelles essentielles d'un prospectus, d'une invitation (lieu, horaire, prix), etc. :</p> <p>ההופעה מתחילה בתשע. / ההצגה בתיאטרון הבימה. / הכרטיס עולה עשרים שקלים. / ההופעה בתשע בפארק הירקון, הכניסה חינם לסטודנטים.</p>	<p>אבל הטקסט קצת קשה לי. / איזה יופי! / יי, איזה מתח! / מה פתאום? השתגעת? / אני מעריך את הגיבור... אני מזדהה איתו...</p> <p>– Transmettre une information sur une activité passée :</p> <p>אתמול הלכתי לקולנוע עם ההורים שלי. הסרט היה בשתיים אחר הצהריים. היו הרבה אנשים באולם אבל הצלחנו למצוא מקומות ביחד. הכרטיסים עלו מאה שקלים וההורים שלי קנו פופקורן. הסרט נמשך שתיים. זה היה סרט מעניין מאוד. חזרנו הביתה בחמש וחצי, היה בילוי נהדר.</p>
---	--

Outils linguistiques

Les corpus lexicaux et les points de grammaire cités ci-dessous correspondent à des besoins langagiers des élèves, suscités par une activité d'expression (lexique et grammaire de production). Après une phase de découverte ou d'imprégnation, le fait de langue fait l'objet d'une phase de consolidation, avec un apprentissage explicite des régularités.

À ce stade de découverte de la langue, plusieurs faits de langue méritent d'être repérés (grammaire de réception) pour faciliter la compréhension, sans qu'il soit attendu de l'élève qu'il sache les employer.

Les listes qui suivent sont indicatives et **non exhaustives**, laissées à l'appréciation des professeurs en fonction du contexte de la classe.

Phonologie et prosodie

Consonnes

A1+

Reconnaitre et prononcer correctement les consonnes suivantes :

ח' / כ' [x] : חשוב, חכם, בוכה, הלך
 ר' [ʁ] : ראש, פרה, מהר
 ה' [h] (h aspiré) : הרצאה, מהר, להיות
 א' / ע' [ʔ] : מראה, עוגה, נוסעים

Remarques

- La prononciation historique des consonnes ' n [ħ] et ' ע [ʔ] n'est pas en vigueur aujourd'hui chez les hébreophones natifs. Les professeurs peuvent informer les élèves de cette variante pratiquée encore par quelques locuteurs, notamment arabophones ou d'origine yéménite. Chez les nouveaux apprenants, la prononciation attendue est celle qui prévaut en hébreu israélien, qui ne distingue pas entre le 'n et le 'ך/כ' ainsi que le 'א et le 'ע. (Pour certains élèves, qui conservent cette distinction due à leur tradition de lecture, on accepte cette variante.)
- Les élèves s'entraînent à la discrimination auditive entre des consonnes difficilement discernables chez les francophones, et à leur prononciation :

ח' / כ' [x] =/= ר [ʁ] : מחר, הכרזה.
 ה' [h] =/= א' / ע' [ʔ] : אהבה, הערה.

Accent tonique

A1+

Prendre conscience des positions différentes de l'accent tonique, soit sur la dernière syllabe comme dans להתראות **אדם**, תלמיד, להתראות – on dit alors במלרע, soit sur l'avant-dernière syllabe, comme dans בירת – ילד, כנרת – cela s'appelle במלעיל.

Repérer le schème ségolé pour lequel l'accent tonique se trouve sur l'avant-dernière syllabe. Exemples : גֶּשֶׁם, מֶלֶךְ, סֶפֶר...

A2

Repérer et marquer l'accent tonique sur l'avant-dernière syllabe dans le schème ségolé.

Repérer le déplacement de l'accent tonique lorsque le mot du schème ségolé se transforme, et le marquer correctement. Par exemple, au pluriel סֶפֶר devient סִפְרִים, l'accent tonique se déplace sur **la fin du mot**.

Intonation

A1+

Repérer et marquer la distinction entre une phrase affirmative et une phrase interrogative du registre courant par l'intonation montante pour la question : יש לך הרבה עבודה. / יש לך הרבה עבודה? /

Repérer et marquer par l'intonation montante la phrase interrogative partielle : כמה אחים יש לך? /

A2

Repérer et marquer différentes modulations intonatives en fonction du sentiment exprimé ou de la partie de la phrase à souligner, dans la phrase exclamative et interrogative. Exemples :

הוא כבר בבית. / הוא כבר בבית? / הוא כבר בבית! / הוא כבר בבית... / הוא כבר בבית?

Lien phonie/graphie

A1+

Lire correctement à voix haute un texte vocalisé (avec les points diacritiques).

A2

Lire correctement un texte court avec des mots connus qui ne sont pas vocalisés (sans les points diacritiques).

Lexique en lien avec les axes culturels

Pour la clarté de la présentation, les éléments lexicaux sont proposés ici sous la forme du masculin. Il est sous-entendu que, lorsqu'il existe une forme au féminin, celle-ci doit être présentée. Les exemples de formulations données en classe doivent respecter une représentation équitable des deux genres et un traitement égal et non stéréotypé.

- La famille

A1+ משפחה, אלבום, אבא, אימא, אח, אחות, בן, בת, סבא, סבתא, דוד, בן-דוד, הורים, אח או אחות מצד אבא/אימא (חצי אח/אחות), נכד, אחיין, גיס, חתן, סבא- **A1+** רבא, ניין, וכו'

A2 בכור, עץ משפחה, עבודת שורשים, מסורת, דור, מדור לדור, וכו'

- Nationalités, pays, religions, langues

A1+ ישראל, צרפת, אנגליה, גרמניה, אמריקה, בלגיה, הולנד, איטליה, ברזיל, סין, יפן, קנדה, יוון, הודו, מצרים, ירדן, ישראלי, צרפתי, אנגלי, יהודי, נוצרי, מוסלמי, אנגלית, צרפתית, ספרדית, רוסית, עברית, ערבית, סינית, יפנית, אידיש, לדינו, יהודית-ערבית, ארץ, דת, שפה, וכו'

A2 ארץ ישראל, ארץ הקודש, יבשת, כדור הארץ, צפון, דרום, מזרח, מערב, וכו'

- L'apparence

A1+ חמוד, חלש, מכוער, בלונדיני, דיוקן, דיוקן עצמי, תמונה, קריקטורה, תצלום, ציור, דמות, נראה, גבוה, נמוך, שמן, רזה, חזק, יפה, גדול, קטן, צעיר, זקן, מבוגר, ג'ינג'י, איש, אישה, ילד, תינוק, נער, מאוד, נמצא, עומד, יושביש לה עיניים כחולות, שיער שחור, מתולתל, חלק, ארוך, קצר, וכו'

A2 אדם, גבר, אדון, גברת, לא כל כך, מעט, קצת, בהיר, כהה, דק, עבה, קטנצ'יק, קטנטן, ענק, וכו'

- Le caractère

A1+ נחמד, מצחיק, חכם, תלמיד טוב, טיפוש, טוב לב, רשע, גיבור, חברותי, שמח, עצוב, ביישן, נדיב, אגואיסט, פחדן, מקסים, מהמם, וכו'

A2: מעניין, משעמם, נודניק, מוזר, נורא, נהדר, מוכשר, גאון, מעצבן, נוח, אופי טוב, אופי קשה, עשיר, עני, אהוב, פופולרי, מקובל, אמיץ, מצליח, ידוע, מפורסם, סטריוטיפ, וכו'.

- Les vêtements et les accessoires

A1+ לובש, מתלבש, נועל, בגד, מכנסיים, מכנסיים קצרים, מכנסיים ארוכים, חולצה, שמלה, חצאית, מעיל, ז'אקט, ג'ינס, תיק, חדש, ישן, צבע, שחור, לבן, אדום, כחול, ירוק, צהוב (כל הצבעים), צבעוני, נעליים, נעלי ספורט, סנדלים, מגפיים, כובע, צעיף, סוודר, פיג'מה, משקפיים, וכו'

A2 מטפחת, גופיה, בגד-ים, חגורה, חליפה, מגפיים, גרביים, תחתונים, חזיה, תרמיל, באיזה צבע? יד שניה, משומש, מותג, אופנה, אופנתי, מתאים ל-, צנוע, פרובוקטיבי, תיק, תכשיט, טבעת, שעון יד, וכו'

- Le corps humain

A1+ ראש, פנים, אף, עיניים, ידיים, רגליים, שיער, בטן, לב, שרירים, אף, אוזניים, פה, מצח, כף יד, כף רגל, גב, שיניים, וכו'

A2 שפתיים, גבות, ריסים, סנטר, צוואר, חזה, מוח, אצבעות, מותניים, אגן, כואב לי, וכו'

- Les métiers génériques

A1+ רופא, שוטר, מורה, סופר, מוכר, מנהל, מהנדס, טבח, ספר, נהג, זמר, טכנאי, עיתונאי, חקלאי, שחקן, מדען, אמן, עורך דין, מלצר, וכו'

A2 אדריכל, שופט, אומן, מתכנת, צייר, גראפיקאי, מעצב, מעצב אופנה, חייט / תופרת, נגר, טייס, דייל, אח, אחות, מזכיר/ה, וכו'.

- Certains animaux

A1+ חיה, בעלי חיים, כלב, חתול, חמור, סוס, פרה, עז. בהתאם לטקסט הנלמד: זאב, שועל, ציפור, דג, אריה, נחש, זבוב, וכו'

- Les habitudes, le quotidien

A1+ יום ראשון, שני..., שבת, שבוע, ארוחת בוקר, אוכל, הולך לבית הספר, משחק, לומד, ישן, קם (מוקדם), הולך לישון, ישן, מצחצח שיניים, מתרחץ, רוחץ ידיים, מטייל עם הכלב, עוזר לאח / לאחות, עושה קניות, לוח שנה, יומן, תאריך, וכו'

A2 מכין שיעורי בית, שומע מוזיקה, מנגן, עושה ספורט, מדבר בטלפון, הולך לקולנוע, הולך לתאטרון, רוקד, מבשל, מנקה, מסדר את החדר, יום-יום, וכו'

- L'habitat, la maison

A1+ בית, דירה, סלון, חדר, חדר שינה, מטבח, אמבטיה, שירותים, מרפסת, גינה, דלת, חלון, שולחן, מיטה, מחשב, ספריה, ספה, כורסה, חדר משחקים, פינת אוכל, פינת טלוויזיה, חדר עבודה, ארון, מנורה, שטיח, מקלט (ממ"ד), גר, וכו'.

A2 מטבח, מקרר, תנור, בידם, רצפה, תקרה, קיר, שיפוצים, מדרגות, מסדרון, גג, וכו'

- La rue, la ville

A1+ רחוב, חנות, סיפור, בית כנסת, בית ספר, בית חולים, בית קפה, קיוסק, מכונית, אוטובוס, אופניים, נוסע, הולך, רוכב, תחנה, כביש, עיר, בניין, וילה, מדרכה, שכונה, מרכז העיר, שוק, מלון, פארק, מרכז העיר, עירייה, דואר, כתובת, מדרכה, מוזיאון, רכבת, תחנה, תחנה מרכזית, תחנת רכבת, קורקינט, טוסטוס, אופנוע, נוהג, וכו'

A2 מכולת, מפה, ספסל, דואר, קופת חולים, מרכז מסחרי, קניון, רובע, רמזור, מעבר חציה, חום, צל, וכו'

- Les aliments et les habitudes alimentaires

A1+ אוכל, בריא, טעים, מגעיל, רעב, ארוחת בוקר, ארוחת צהריים, ארוחת ערב, ארוחת עשר, ארוחת ארבע, סנדוויץ', פיקניק, צלחת, כוס, שוקולד, עוגה, פיתה, פיצה, פלאפל, שניצל, חביתה, צ'יפס, סלט, חומס, במבה, קפה, תה, שוקו, מים, גלידה, פירות, ירקות, קינוח, בישול, מבשל, כיבוד, כו'

A2 שתיה, מת מרעב, רעב כמו זאב, שבע, דיאטה, לנשנש, חטיף, גרעינים, פיצוחים, סכין, מזלג, כף, כפית, מלח, מלוח, סוכר, מתוק, חריף, לימון, חמוץ, חומץ, יין, שמן, וכו'

– L'école

A1+ בית ספר, שיעור, כיתה א', ב', ג'..., חבר, חצר, קבוצה, טיול שנתי, לוח, מערכת שעות, שיעור, ציון, הפסקה, חינוך, חינוך גופני, מורה, מחנך, חילוני, דתי, פרטי, **A1+** ציבורי, תנועת נוער, חוג, מתמטיקה, לשון, אמנות, מדעים, מקצוע, מנהל בית ספר, מצויין, מבחן, בחינה, עבודה, שיעורי בית, וכו'

A2 חטיבת ביניים, ב"ס תיכון, חוג סייחות, גיבוש, חב"ה, עמותה, מצוינות, ממוצע, הקבוצות, תעודה, הערכה, בגרות, אוניברסיטה, קפיטריה, חדר אוכל, וכו' :

– Les loisirs et les sports

אוהב, מעדיף, מטייל, קורא, מצייר, משחק, שר, מנגן, מתעמל, רוקד, שוחה, רואה טלוויזיה, רואה סרט, עושה ספורט, מקשיב למוזיקה, משחק כדורגל, משחקי **A1+** וידאו, בריכה, גיטרה, פסנתר, קומיקס, עבודות יד, חוג, תנועת נוער, צופים, תחביב, מה התחביבים שלך? בזמן החופשי שלי אני..., מועדון, מגרש, קולנוע, וכו'

– Les zones géographiques, les paysages, les saisons

ארץ ישראל, מדינת ישראל, ים, ים תיכון, חוף, הר, טיילת, עץ, מקום, נוף, חדש, ישן, עתיק, מודרני, טבע, תרבות, אתר, תייר, חוף, שמש, גליל, נגב, קיץ, חורף, **A1+** גשם, וכו'

נהר, ירדן, נחל, ירקון, יער, פרח, שדה, עמק, ראש ההר, כרמל, כינרת, גבעה, מישור החוף, אתר מורשת, סיור, תיירות, תרבותי, כלכלי, מסחרי, מפעל, אנשים, **A2** נחל, עונה, אביב, סתיו, וכו'

– L'imaginaire et les légendes

אגדה, מעשיה, סיפור, שיר, רומאן, סדרה, קומיקס, חלום, הרפתקאה, מסתורי, גיבור, קסם, דמות, וכו' **A1+**

פעם אחת..., איש אחד... יום אחד... מעשה ב-..., היה היה/ הייתה, מעשה שהיה כך היה..., רואה ואינו נראה, קורא במחשבות, וכו' **A2**

– Les fêtes calendaires, les symboles nationaux, les rituels

שבת, ראש השנה, יום כיפור, סוכות, ט"ו בשבט, פורים, פסח, יום השואה, יום הזיכרון, יום העצמאות, שבועות, כותל, דגל, סמל, שטרות, בול, מטבע, כסף, בר **A1+** מצווה, בת מצווה, מסיבה, מתנה, חג, חג שמחה, מזל טוב, עליה, עולה חדש, וכו'

שמחת תורה, חתונה, דור, קהילה, עם, עליה לתורה, קהילה, עבר, הווה, עתיד, המאה ה-20, שנות ה-80, וכו' **A2**

– Les émotions et les sentiments de base et leur expression

שמח, מאושר, עצוב, כועס, מפחד, חבל! איזה יופי! כמה זה יפה! מרגש! קשה, מאוהב, מתגעגע, מאוכזב, רגוע, נהנה, עצבני, כאב, כואב, יוצא מן הכלל, וכו' **A1+**

רגש, הרגשה, להביע, בוכה, צוחק, תיסכול, מתוסכל, וכו' **A2**

– Compter

A1+ de 0 à 1 000, ainsi que quelques années à apprendre en bloc, comme son année de naissance et quelques dates historiques.

A2 au-delà de 1 000.

– Exprimer l'heure

A1+ les heures entières, les demi-heures, les quarts d'heure, l'heure exacte avec les minutes.

A2 les heures avec les minutes et les secondes.

Grammaire A1+ / A2

En écoutant et en prononçant leurs premières phrases, les élèves de LVB découvrent qu'en hébreu, comme dans d'autres langues sémitiques, les phrases non verbales sont omniprésentes. Le système de racines et de schèmes, au cœur de la langue hébraïque, est déjà perceptible. L'étude du groupe nominal peut surprendre : le déterminant défini est invariable alors que le déterminant indéfini grammatical est absent. Les noms existent en deux genres, comme en français, et la forme du pluriel masculin est différente du pluriel féminin.

À la fin de l'année, les élèves de LVB maîtrisent le présent et commencent à utiliser l'infinitif et le passé. Quant aux élèves de LVA, ils consolident l'emploi du passé au cours de l'année de cinquième, et commencent à apprendre le futur. On n'oublie pas les prépositions, à l'état séparé ou fléchi, essentielles pour comprendre les messages oraux et écrits et pour les produire.

Les faits de langue **marqués en bleu** correspondent plutôt à un niveau A2.

Le verbe

– Au présent

- Reconnaitre et utiliser une large gamme de verbes dans toutes les formes (schèmes verbaux, בניינים) à l'exception des formes passives הופעל et הופעל. Les élèves reconnaissent les suffixes du féminin, du pluriel masculin et du pluriel féminin communs à toutes les formes. Il n'est pas nécessaire de présenter et de nommer les schèmes verbaux. Les verbes qu'il est recommandé de connaître sont :

גר, בא, שר, שם, קם, (A2) מת, לומד, כותב, לובש, (A2) נועל, אוכל, שואל, סוגר, אוהב, עובד, נותן, חושב, עונה, קורא, שונא, חוזר, רואה, שותה, קונה, בונה, (A2) מודה, עושה, (A2) שוחה, (A2) צופה, שומע, לוקח, נוסע, יודע, פותח, יושב, יוצא, הולך, נכנס, נמצא, נגמר, נפגש, (A2) נולד, (A2) נראה, (A2) נשמע, מדבר, משחק, מנגן, מטייל, מקבל, מפחד, מעשן, מנסה, מרגיש, מקשיב, מסביר, מתחיל, מפסיק, מעדיף, (A2) מתרגם, (A2) מקריא, (A2) מסכים, (A2) מאזין, (A2) מסביר, מגיע, מציע, מכיר, מבין, (A2) מכין, מביט/ מסתכל, מתלבש, מצטער, מתחנן, מתפלל, משתמש, מתרחץ, (A2) מתכוון.

- Utiliser le présent pour exprimer le futur proche : מחר אנחנו הולכים לים.
- Repérer et utiliser l'impersonnel au présent : איך כותבים את המילה הזאת. / בישראל אוכלים פלאפל.

– À l'infinitif

- Reconnaitre et utiliser quelques verbes courants à l'infinitif :

להיות, לאכול, לקרוא, לשתות, לשמוע, לנסוע, לפתוח, לשבת, לצאת, ללכת, להיכנס, להיפגש, לדבר, לשחק, לנגן, לטייל, לקבל, להתחיל, להסביר, להתלבש, להתחתן, להתפלל.

- (A2) Reconnaître et utiliser une large gamme de verbes à l'infinitif.
 - Reconnaître et utiliser des verbes à l'infinitif dans des constructions modales, personnelles et impersonnelles :
אני רוצה לשחק. / אתה אוהב לטייל. / את יכולה לפתוח חלון? / נעמה ויניב צריכים להתלבש עכשיו.
צריך לדבר בשקט. / מותר לשתות בביתה? / לא כדאי לצאת לפני הסוף. / אפשר / אי-אפשר לשבת פה. / עדיף לשחק טניס.
 - (A2) Utiliser des verbes à l'infinitif dans des constructions impersonnelles rendues personnelles par l'emploi de la préposition ל- fléchie : להיפגש היום. / לא בא לי להיפגש היום.
 - (A2) Utiliser des verbes à l'infinitif après un verbe conjugué au présent ou au passé : הלכתי לקנות מתנות לבני הדודים שלי.
- **À l'impératif**
- Reconnaître et (A2) utiliser quelques verbes courants monosyllabiques à l'impératif se trouvant dans des consignes :
קום / שב / קח / תן / צא / בוא / לך / (A2) שים...
 - (A2) Reconnaître quelques verbes courants à l'impératif, notamment dans les consignes écrites :
ענה על השאלות / כתבי חיבור / האזינו לקטע השמע והסבירו מה הבנתם.
- **Au passé**
- Reconnaître quelques verbes courants au passé à la troisième personne notamment verbes du פעל dont פעל.
 - Reconnaître une large gamme de verbes au passé à toutes les personnes.
 - Utiliser quelques verbes courants au passé notamment au התפעל, נפעל, ופעל.
 - (A2) Utiliser une large gamme de verbes de tous schèmes verbaux à l'exception des schèmes passifs ופעל et ופעל.
- **Au futur**
- (A2) Reconnaître des verbes au futur grâce à leurs préfixes.
 - (A2) Conjuguer le verbe « être » היה.
 - (A2) Employer quelques verbes courants au futur notamment des schèmes : Au commencer par les verbes les plus courants comme : ילמד, ילבש, יע"ו et les racines en ופעל.

Le groupe nominal

- Repérer et utiliser les particules (déterminants, conjonctions, prépositions...) qui s'attachent au mot qui les suit :
ה-, ו-, ב-, ל-, מ-, ש-, כש-
- Identifier les suffixes du féminin, du pluriel masculin et de pluriel féminin pour les noms.
- Reconnaître et (A2) utiliser correctement quelques pluriels irréguliers. Exemples : חלון – חלונות, שנה – שנים
- Accorder correctement l'adjectif épithète au nom. La place de l'adjectif est toujours après le nom :
ילד חכם / ילדה חכמה / רכבת מהירה / חנות יקרה / כפית קטנה / חלונות גדולים / שנים טובות
- Reconnaître et utiliser l'adjectif démonstratif הַזֶּה / הַזֵּה נחמד / הילד הנחמד הַזֶּה מִפְּחַד מִמְּפִלְצוֹת
- Former des phrases sans déterminant indéfini grammatical : ילדה אוכלת גלידה.
- Former des phrases avec le déterminant défini invariable ה- : התלמידים יושבים בביתה.
- Utiliser le marquage Ø devant les noms de pays : ישראל ארץ יפה / צרפת גדולה
- Reconnaître les noms fléchis au masculin singulier, savoir les utiliser uniquement pour les formes courantes comme אחי
- Reconnaître et utiliser la préposition possessive של et sa flexion qui correspond au déterminant possessif :
הספר של שרה = הספר שלה
- Repérer l'état construit. Utiliser quelques noms courants à l'état construit. Quelques exemples d'états construits courants et lexicalisés : בית ספר, בית קפה, חנות ספרים, ארוחת בוקר, שיעורי בית, ארץ ישראל, בירת הנגב
- (A2) Former le pluriel des états construits : בתי ספר, ארוחות בוקר
- (A2) Placer le déterminant lorsque l'état construit est défini : מלכת הביתה, שיעורי העברית
- Reconnaître les nombres de 1 à 1 000 ; remarquer les deux genres du nombre ; utiliser les nombres au féminin et au masculin de 0 à 1 000. (A2) au-delà de 1 000.
- (A2) Reconnaître et utiliser les nombres ordinaux 1-10, au masculin et au féminin.
- Reconnaître la forme duelle pour certains mots : שתיים, עניים...

Les prépositions

- Reconnaître et utiliser les prépositions suivantes :
ב-, ל-, מ-, על, על-יד, של, מול, אצל, בשביל, עם, כמו, בגלל, אחרי, לפני, מאחורי, מתחת, מעל, בתוך, בלי, בעד, נגד.
- Utiliser les verbes de position et de déplacement avec leurs prépositions respectives :
אני יושב בביתה / אני הולך לכיתה / אני בא מהכיתה
- Repérer et utiliser la particule את qui introduit obligatoirement un complément d'objet direct déterminé, ou un complément d'objet direct sous forme de nom propre : המורה רואה את התלמיד / היא אוהבת את ים המלח
- (A2) Repérer quelques verbes essentiels qui régissent une préposition différente du français et utiliser la préposition adéquate. Exemples : אל... לחכות ל- / לעזור ל- / להתקשר ל- / ללכת למישהו, אל...
- Reconnaître et utiliser les prépositions fléchies sur le modèle du nom fléchi au singulier suivantes :
לי, על-ידי, מולי, שלי, אצלי, בשבילי, בגללי, אותי, איתי, (A2) בי, כמוני, ממני, בתוכי, בעדי, נדי.
- (A2) Reconnaître et utiliser les prépositions fléchies sur le modèle du nom fléchi au pluriel suivantes :
אלי, אחרי, לפני, מאחורי, מתחתי, עלי, מעלי.

Les pronoms

- Utiliser les pronoms personnels sujets : אני, אתה, את, הוא, היא, אנחנו, אתם, הם, הן
- Utiliser les pronoms démonstratifs : זה, זאת, אלה

- Utiliser les pronoms personnels compléments d'objet direct (flexion de la préposition **אותה**) : אני רואה אותה.
- Utiliser les pronoms personnels compléments d'objet indirect. Exemple : מתנה. אני נותן לה.
- (A2) Reconnaître et utiliser le pronom relatif **ש-**, équivalent du pronom relatif sujet (qui) et COD (que) : הילד שיושב ברכבת נוסע לחיפה. / לחיפה. / הילד שאני רואה נוסע לחיפה.
- (A2) Reconnaître et utiliser une large gamme de pronoms indéfinis : כל ה-, הרבה, המון, כל אחד, מישהו, משהו, כולם, כמה, חלק מ-, אף אחד, אף אחת, הכל, שום דבר, כלום

Les adverbess

- Utiliser les adverbess d'intensité הרבה מאוד; distinguer différentes traductions de « beaucoup ».
- Utiliser d'autres adverbess d'intensité מעט, במיוחד, בעיקר, כל כך, יותר, פחות, ממש
- Placer correctement les adverbess גם et רק dans la phrase : אני לומדת. / אני גם לומדת.

Les connecteurs

- Utiliser quelques conjonctions de coordination : ו- / אבל / או
- Utiliser quelques marqueurs temporels essentiels :
 - Conjonctions : (A2) לפני ש-, אחרי ש-, בזמן ש-, כש-
 - Adverbess : היום, עכשיו, אתמול, אז, (A2) בעוד שבוע, בשבוע הבא, בעוד חודש, בחודש הבא, פעם, תמיד, אף פעם... לא, כל הזמן, לפעמים, אף פעם.
 - Prépositions : לפני, אחרי, במשך, בזמן
- Utiliser quelques marqueurs spatiaux essentiels :
 - Adverbess : במרכז, ברקע, פה, כאן, שם, בצד ימין, בצד שמאל, למעלה, למטה, ימינה, שמאלה, ישר
 - Prépositions : על יד, לפני, מאחורי, מתחת, מעל
- Reconnaître et utiliser le 'ה' de direction : ימינה, שמאלה, הביתה
- Utiliser quelques marqueurs logiques pour exprimer la cause et la conséquence :
 - Conjonctions : לכן, כי
 - Préposition : בגלל
- Utiliser quelques locutions pour illustrer : לדוגמה, למשל, כמו

Le comparatif et le superlatif

- Reconnaître et utiliser le comparatif d'égalité כמו בתל אביב : בחיפה יש ים, כמו בתל אביב.
- (A2) Reconnaître et utiliser le comparatif de supériorité יותר et d'infériorité פחות : שמעון יותר חכם מראובן, אבל ראובן יותר נחמד ממנו. נעמה אוהבת גלידה; היא פחות אוהבת מלפפון חמוץ.
- (A2) Reconnaître et utiliser le superlatif הכי : נטע היא הילדה הכי יפה בגן. גל גדות היא השחקנית הישראלית הכי מפורסמת בעולם.

La phrase non verbale

- Former des phrases non verbales (absence du verbe être). הוא תלמיד. / יניב ועידו בכיתה. / אלה דמויות קומיקס. / סברמן גיבור. / נעמה ישראלית. / באר שבע עיר גדולה ועתיקה.
- (A2) Énoncer des phrases non verbales au passé et au futur en utilisant le verbe היה. הוא היה תלמיד / הוא יהיה תלמיד, יניב ועידו היו / יהיו בכיתה.
- Reconnaître et utiliser la copule pronom personnel : באר שבע היא בירת הנגב.
- Reconnaître et former des phrases exprimant l'âge : נעמה בת 12. / נעמה תהיה בת 12. : היה היא היתה בת 12.
- (A2) Énoncer des phrases exprimant l'âge au passé et au futur en utilisant le verbe היה : היה היא היתה בת 12. / נעמה תהיה בת 12.
- Reconnaître et utiliser quelques adjectifs qui correspondent aux verbes d'état courants ('וכו') et les utiliser dans des phrases non verbales : אתם רעבים?
- (A2) Énoncer des phrases avec des « verbes d'état » au passé et au futur en utilisant le verbe היה : אני רעב. גם אתמול הייתי רעב. מחר אהיה רעב?
- Reconnaître et former des phrases d'existence avec יש et אין : יש בבאר שבע שוק בדואי. / אין בבאר שבע ים. : היה היא היתה עם שמש. ברחובות הם לא יהיה מספיק צל.
- (A2) Énoncer des phrases d'existence avec יש et sa négation אין au passé et au futur en utilisant le verbe היה : היה היא היתה עם שמש. ברחובות הם לא יהיה מספיק צל.
- Reconnaître et former des phrases exprimant la possession : יש לי שני אחים. : היה היא היתה עם שמש. ברחובות הם לא יהיה מספיק צל.
- (A2) Énoncer des phrases non verbales exprimant la possession au passé et au futur en utilisant le verbe היה : היה היא היתה עם שמש. ברחובות הם לא יהיה מספיק צל.
- Reconnaître et former des phrases exprimant la sensation et le besoin : קר / חם / קר לי, לא נעים לי. : היה היא היתה עם שמש. ברחובות הם לא יהיה מספיק צל.
- (A2) Reconnaître et former des phrases exprimant la sensation et le besoin de manière impersonnelle et personnelle au passé et au futur en utilisant le verbe היה : היה היא היתה עם שמש. ברחובות הם לא יהיה מספיק צל.

La phrase interrogative

- Reconnaître et former la phrase interrogative totale par la modulation de la tonalité : נעמה גרה בטבריה?

- Reconnaître et former la phrase interrogative partielle à l'aide des interrogatifs simples et la modulation de l'intonation : איפה נעמה גרה? כמה אחים יש לה? מי רוצה גלידה? מה אתם לומדים? מה השעה?
- (A2) Reconnaître et former la phrase interrogative partielle à l'aide du pronom interrogatif composé et la modulation de l'intonation : באיזה יום המבחן? בת כמה נעמה?

La phrase complexe

- Reconnaître et former quelques phrases complexes par conjonction : תל אביב נמצאת במישור החוף, וירושלים נמצאת בהרי יהודה.
- Reconnaître et former quelques phrases complexes par juxtaposition : בתל אביב יש אוניברסיטה; יש בה גם ים.
- Reconnaître et former quelques phrases complexes avec une subordonnée complétive introduite par la conjonction ש- qui s'attache au mot qui la suit : הוא חושב שאתה נחמד. / היא אומרת שקל ללמוד עברית.
- (A2) Reconnaître et former quelques phrases complexes avec une subordonnée relative, introduite par le pronom relatif ש- (correspondant à « que » et « qui ») qui s'attache au mot qui le suit : הילד שהיה פה היום לומד איתי / הילד שראינו היום לומד איתי בביתה.
- Reconnaître et former quelques phrases complexes avec une subordonnée circonstancielle de cause : הוא לא רוצה לבוא למסיבה, כי הוא מאוד ביישן.
(A2) היום הוא מאושר מפני שיש לו בר מצווה.
- (A2) Reconnaître et former des phrases complexes avec une subordonnée circonstancielle de temps : אחרי שהאורחים הגיעו, הם נתנו את המתנות.
לפני שהם נתנו את המתנות, הם ברכו את חתן השמחה.

Racines et schèmes

- Identifier des racines communes à plusieurs mots, indiquant souvent une proximité sémantique. Exemple : כותב, לכתב, מכתב, כתב, כתבת, כתבת.
- Regrouper certains verbes de racines entières (גזרת שלמים) selon des régularités formelles visibles (sans forcément utiliser le concept grammatical de בניין). Exemples : לומד – כותב / נכנס – נשאר / מדבר – מטייל / מרגיש – מחליט / מתלבש – מתפלל.
- Regrouper certains verbes de racine ע"ו / ע"י de la forme פעל, et repérer leur régularité. Exemples : לגור, לשיר.
- (A2) Regrouper des verbes courants de racine ל"י, et repérer leur régularité. Exemples : שותה – לשתות / נראה – להיראות / מחכה - לחכות / מתראה – להתראות
- (A2) Repérer la régularité de quelques schèmes de métiers : טייס, נגר... / מורה, סופר / עיתונאי, טכנאי.

Classe de quatrième

Niveaux de maîtrise linguistique visés à la fin de l'année

Classe	LVB	LVA (langue apprise dès le primaire ou à partir de la 6 ^e)
quatrième	A1+	A2+

En classe de 4e, les élèves dépassent davantage le concret et la sphère strictement personnelle. Leur intérêt est stimulé au contact de nouveaux apports qui intègrent les enjeux liés à l'adolescence. En lien avec les axes culturels, ils consolident les premières règles simples de fonctionnement de la langue et enrichissent leurs moyens langagiers et leurs repères culturels.

Les activités orales de réception et de production s'articulent afin d'engager les élèves dans des situations de communication actives et motivantes, qui prennent en compte les dimensions phonologiques, corporelles, sociolinguistiques et culturelles de la communication orale. Les élèves apprennent à s'exprimer en imitant, en reproduisant des énoncés rencontrés en réception, de manière de plus en plus variée. Leurs moyens linguistiques se diversifient et se complexifient progressivement à partir des structures élémentaires mémorisées.

Repères culturels

Cinq axes parmi les six proposés doivent être traités pendant l'année, dont obligatoirement l'axe 6. Les professeurs peuvent traiter les axes dans l'ordre de leur choix. Ils peuvent aussi en associer deux, reliés par une problématique commune, dans une même séquence.

Les professeurs abordent chaque axe à travers au moins un objet d'étude. Les objets d'étude pour chaque axe sont proposés à titre indicatif. Qu'ils choisissent au sein des objets d'étude proposés ou non, les professeurs veillent à ancrer les séances dans la réalité culturelle de la langue enseignée : historique, géographique, sociale, politique, artistique.

Axe 1. Sport et société

Le sport est un cadre qui permet de rencontrer l'autre. C'est ainsi que des personnes très différentes se retrouvent grâce à des activités sportives communes. Or, l'identification à un club peut parfois être la source d'un repli sur soi et d'un rejet de l'autre. Aussi, la cohabitation harmonieuse reste-t-elle un défi. Cet axe permet aux élèves de connaître les tensions qui existent dans le contexte sportif, tout en leur montrant de quelle façon le sport peut favoriser le rapprochement entre différents secteurs de la société.

Objets d'étude possibles

- Le football : catalyseur de violence des supporters ou levier favorisant une cohabitation harmonieuse ?
- L'engouement des ultraorthodoxes pour le sport, une révolution ?
- Handicap : le défi de l'inclusion grâce au sport

Axe 2. Voyages et exploration

Les déplacements, contraints ou voulus, ont toujours fait partie de l'histoire juive. Dans la vie des Israéliens d'aujourd'hui, la randonnée occupe une place importante depuis le plus jeune âge. Les Israéliens aiment également parcourir le monde : l'Inde, la Thaïlande ou l'Amérique du Sud sont, entre autres, des destinations très prisées. Cet axe permet aux élèves de découvrir des parcours et des expériences de voyages tout aussi surprenants qu'enrichissants.

Objets d'étude possibles

- Partir en randonnée pour vivre une expérience collective significative
- La passion israélienne du voyage à l'étranger : s'évader d'un pays exigu et isolé
- Vers la Terre sainte : le tourisme de pèlerinage
- Benjamin de Tudèle, un grand explorateur juif du Moyen Âge

Axe 3. Villes, villages, quartiers

Cet axe fait découvrir certaines caractéristiques spécifiques de l'habitat en Israël, liées à son histoire et à sa population hétérogène. C'est l'occasion de consacrer une séquence au kibboutz, à son histoire et à sa sociologie en sensibilisant les élèves à ses aspects utopiques et révolutionnaires. La majorité des Israéliens habitent néanmoins dans des communes urbaines ; connaître les trois grandes villes d'Israël permet de mieux saisir non seulement la géographie du pays, mais aussi ses mœurs, car chacune des trois grandes villes israéliennes renvoie à un mode de vie différent.

Objets d'étude possibles

- Dis-moi où tu habites, je te dirai qui tu es !
- Le kibboutz : une expérience unique d'une vie fondée sur le partage et l'égalité
- Jérusalem, Tel-Aviv, Haïfa : trois facettes de la vie urbaine en Israël

Axe 4. Inventer, innover, créer

L'État d'Israël a été fondé en 1948 à la suite du vote de l'ONU et du départ des Britanniques qui exerçaient un mandat sur la Palestine depuis 1920. Pour créer l'État d'Israël, il fallait tout inventer : réunir des communautés éparses du monde entier grâce à des symboles communs, réinventer l'hébreu comme langue parlée, forger de nouvelles institutions, etc. Cet axe permet d'aborder différents aspects du projet sioniste, comme, par exemple, la façon dont il a été conçu, en le comparant à la société israélienne d'aujourd'hui. De même, le renouvellement de la langue hébraïque, phénomène unique dans l'histoire, est au centre de la renaissance nationale. Cette dynamique favorable à l'innovation s'étend également au domaine scientifique et technologique ainsi qu'à la création culinaire.

Objets d'étude possibles

- Theodor Herzl et l'État d'Israël – de l'utopie à la réalité
- Choisir les symboles de la nouvelle nation
- La cuisine israélienne : une nouvelle création ?
- L'innovation technologique israélienne : un succès mondial

Axe 5. Langages et messages artistiques

Les langages artistiques sont produits grâce aux mélanges de cultures et d'influences. On s'intéresse ici à quelques expressions d'arts populaires en Israël, aux langages qu'ils utilisent et aux messages qu'ils véhiculent.

Objets d'étude possibles

- L'art urbain : vandalisme ou art véritable ?
- L'originalité de la danse israélienne, entre le local et l'universel
- Musique du monde *made in* Israël
- La littérature de jeunesse, vecteur de la transmission de la Shoah

Axe 6. Haïfa et le Nord – une mosaïque de populations et de paysages

Le nord d'Israël se distingue par le grand nombre de communautés qui y cohabitent. À Haïfa, ville portuaire et ouvrière, les habitants juifs, chrétiens et musulmans se côtoient au quotidien. En Galilée, des villages arabes, druzes, circassiens avoisinent des *kibboutzim* et des *moshavim* (des villages agricoles coopératifs). Prisée en été par les familles, cette région comprise entre la Méditerranée et le lac de Tibériade se caractérise par une nature verdoyante, de nombreuses sources d'eau, mais aussi par des villes reconnues pour par leur riche patrimoine.

Objets d'étude possibles

- Haïfa, la Galilée : la coexistence à l'œuvre
- Saint-Jean d'Acre, Tibériade, Nazareth, Safed – le passé glorieux et sa conservation
- Mer et montagne : un paysage varié à protéger

Repères linguistiques

Activités langagières

Compréhension de l'oral et de l'écrit

En compréhension de l'oral comme de l'écrit, les élèves qui ont choisi l'hébreu comme première langue vivante étrangère consolident leur niveau d'utilisateur élémentaire (A2) et progressent vers un niveau légèrement supérieur, A2+. Pour atteindre ce nouveau palier, les élèves lisent une gamme variée de textes et écoutent des conversations et des émissions diverses qui utilisent un vocabulaire élargi et des tournures nouvelles. Pour la LVB, le niveau attendu reste, comme pour la classe de 5e, A1+.

On veille à varier les supports et à multiplier les occasions d'entraîner les élèves à la lecture et à l'écoute afin de consolider les compétences de compréhension des messages simples et prévisibles.

Dans les activités de compréhension, l'élève développe des compétences pour résoudre des problèmes de façon créative et gérer ses émotions et son stress.

L'élève écoute (ou regarde et écoute) en comprenant le sens lié à l'activité, par exemple en vue de :

- compléter un formulaire, la légende d'une carte, une liste ;
- réagir ou choisir ;
- classer, comparer, hiérarchiser ;
- adapter et modifier ;
- imiter et mettre en scène ce qui a été entendu ;
- associer des informations à une image, un titre, reconnaître un correspondant sur une photo de classe.

Ce que sait faire l'élève

A1+
Il peut comprendre et relier à un titre ou à un thème des expressions isolées dans des énoncés très simples, courts et concrets à propos de sujets familiers et quotidiens ; il peut suivre des consignes et des instructions en situation prévisible à condition, en compréhension de l'oral, que le débit soit lent.

A2+
Il peut repérer et comprendre les informations principales relevant de situations prévisibles ou de sujets familiers, exprimées dans un vocabulaire fréquent dans une gamme variée de textes, ainsi que dans des conversations ou des émissions, à condition, en compréhension de l'oral, que le propos soit clair et lent.

Ce que l'élève peut mobiliser pour comprendre

La colonne de droite liste principalement les nouveaux apports du niveau A2+.

A1+	A2+
<p>Des stratégies</p> <ul style="list-style-type: none"> - S'appuyer sur la source et les éléments périphériques (titre, auteur, date) et sur les images pour identifier la nature du document audio ou vidéo, par exemple. - S'appuyer sur les mots transparents et familiers pour reconnaître le thème : ספורט, גליל, קיבוץ, סטארט-אפ, הרצל ; 'גראפיטי, מוזיקה, וכו' - Repérer les répétitions de mots accentués pour saisir le thème évoqué. - Identifier quelques genres ou types de textes écrits grâce à leur mise en page et format (BD, carte postale, publicité, article de presse, page de site internet, journal de bord, etc.) pour émettre des hypothèses sur le contenu. - S'appuyer sur les répétitions de mots, de locutions, de structures de phrase, pour identifier les étapes du récit : קודם, אחר-כך, פתאום, בסוף... - S'appuyer sur les répétitions de mots, le champ lexical dominant et sur les synonymes pour comprendre la thématique et quelques informations convergentes. 	<p>Des stratégies</p> <ul style="list-style-type: none"> - S'appuyer sur les indices paratextuels ou sur le contexte de travail pour formuler des hypothèses sur le contenu d'un document. - Préparer l'écoute d'un document à la manière d'une dictée préparée, pour certains passages requérant une bonne discrimination auditive et une identification de détails importants. - S'appuyer sur les champs lexicaux en lien avec la thématique abordée, les mots transparents ou les mots répétés pour identifier le thème et les quelques sous-thèmes. - Repérer des articulations logiques simples du discours : אחד – מצד שני, מפני ש-, כן, לא, אלא, ואילו, למרות, יחד עם זאת, לדוגמה, וכו' - S'appuyer sur les temps et les marqueurs spatiotemporels pour identifier la progression globale de la trame narrative : לעולם... לא, מעולם... לא, בקרוב, בעתיד, פעם אחת, לפני הרבה שנים, לאחר מכן, לפני כן, בסופו של דבר, וכו' - Confronter ses hypothèses initiales avec le contenu décodé grâce à des bilans intermédiaires ou une régulation guidée de son écoute ou de sa lecture. - Identifier quelques éléments du lexique de l'opinion, de la prise de position, des tournures exprimant la subjectivité : לדעתי, לפי דעתי, נראה לי ש-, ברור ש-, כנראה, אין לי ספק, וכו' - S'appuyer sur ce qui permet de distinguer une information principale et des digressions.

Expression orale et écrite

En classe de 4e, l'expression orale des élèves en LVB s'enrichit d'un vocabulaire plus précis, adapté à de nouvelles situations d'énonciation et en lien avec les axes culturels. Pour la LVA, le passage à A2+ signifie une meilleure autonomie dans la transmission des événements, présents ou passés, ainsi que dans la justification d'un avis ou d'une préférence.

À l'oral comme à l'écrit, les erreurs sont normales et font partie de l'apprentissage. Pour autant, elles ne doivent pas être laissées sans réponse de la part des professeurs, qui les identifient et apportent une réponse appropriée pour permettre à l'élève de les comprendre et de progresser dans sa maîtrise de la langue, sans pour autant le bloquer dans sa prise de parole.

Dans les activités d'expression, l'élève développe des compétences de communication de façon constructive.

Ce que sait faire l'élève

A1+
Il peut décrire brièvement des personnes ou des personnages, des lieux et des objets de son environnement familier en coordonnant des éléments simples ou en commençant à les organiser en suivant un modèle ou une trame connus.
Il peut exprimer ses goûts ou ses souhaits de manière simple, raconter brièvement des événements ou des expériences grâce à un répertoire mémorisé ainsi que paraphraser, imiter et reprendre à son compte des phrases simples avec une aide éventuelle.

A2+

Il peut présenter ou décrire des aspects de son environnement quotidien, tels que les gens, les lieux, des projets, des habitudes et des occupations journalières, des activités passées et des expériences personnelles. Il peut donner des explications pour justifier pourquoi une chose lui plaît ou lui déplaît, et indiquer ses préférences en faisant des comparaisons de façon simple et directe.

Ce que l'élève peut mobiliser pour s'exprimer

Les exemples renvoient aux axes culturels et mobilisent des outils linguistiques listés en fin de document.

La colonne de droite liste principalement les nouveaux apports du niveau A2+.

A1+	A2+
<p>Des stratégies</p> <ul style="list-style-type: none"> - À l'oral <ul style="list-style-type: none"> • Répéter, mémoriser, prononcer de manière expressive, ajouter un nouvel élément. - À l'écrit <ul style="list-style-type: none"> • Copier, recopier, écrire sous la dictée, souligner les termes à reprendre, utiliser un brouillon pour préparer une production, varier et ajouter des éléments à partir d'un modèle. 	<p>Des stratégies</p> <ul style="list-style-type: none"> - À l'oral <ul style="list-style-type: none"> • Travailler l'aisance en s'appuyant sur des schémas langagiers récurrents ou familiers, en faisant varier des schémas connus. • Travailler l'étendue de son lexique et sa capacité à développer son propos en s'exerçant à substituer ou préciser des éléments. - À l'écrit <ul style="list-style-type: none"> • Travailler la correction linguistique en utilisant l'ensemble des outils comme des modèles, un brouillon, les traces écrites des cahiers ou des règles explicites pour modifier et enrichir des énoncés, et préparer progressivement l'avancée vers une autonomie langagière. • Recourir explicitement à divers connecteurs simples pour faire apparaître une cohérence. • Comme à l'oral, travailler l'étendue de son lexique et sa capacité à développer son propos en s'exerçant à substituer ou préciser des éléments.
<p>Des actes langagiers</p> <ul style="list-style-type: none"> - Présenter, nommer, décrire, caractériser, dénombrer très simplement des personnes, des objets, des lieux, des activités : <ul style="list-style-type: none"> הישראלים אוהבים לטייל. הם מטיילים בארץ, למשל בשביל ישראל, והם מטיילים גם בחו"ל. הגליל הוא איזור ירוק מאוד, יש בו הרים, חוף ים, וגרים בו גם יהודים וגם ערבים. במושב נהלל גרים היום בערך אלף איש. - (Se) présenter de manière très simple en indiquant son nom, son âge, quelques précisions sur sa famille, sa nationalité, d'où on vient, où on habite : <ul style="list-style-type: none"> הי, קוראים לי נעמה, ואלה האחים שלי דן ויניב. אנחנו ישראלים, אנחנו מירושלים ועכשיו אנחנו גרים בטבריה. יש לנו 16 בני דודים. נולדתי בשנת 2014, אני בת 12 ולומדת בביתה ז'. השנה יש לי בת מצווה. אני אוהבת לשחק כדורגל ולנגן בגיטרה. - Raconter en restituant brièvement les éléments saillants d'une histoire découverte en classe, en s'appuyant sur des images ou sur l'imitation d'énoncés : <ul style="list-style-type: none"> בנימין מטודלה נולד בספרד במאה ה-12. יום אחד הוא יצא למסע של הרבה שנים בארצות הים התיכון עד ירושלים. הוא כתב על המסע שלו בספר מפורסם. - Situer dans l'espace les personnes ou les objets à l'aide de marqueurs très simples et très fréquents : <ul style="list-style-type: none"> בתמונה רואים משפחה מקיבוץ דגניה. במרכז, אבא, אימא ושני הילדים יושבים על הדשא של הקיבוץ ומשחקים עם כדב. ברקע רואים עצים ולמעלה שמים כחולים. - Situer dans le temps en utilisant quelques marqueurs temporels essentiels. Exprimer les heures entières, demi-heures, quarts d'heure : <ul style="list-style-type: none"> מחר יש לי יום הולדת. / היום יש טיול לעכו. / יש לנו אימון כל יום משלוש בצהריים עד שבע בערב. / בסוף השבוע אנחנו נוסעים לכינרת. / יש לי פגישה עם המנהל ברבע לשמונה. - Exprimer simplement ses gouts et préférences en mobilisant quelques adjectifs qualificatifs, des formules lexicalisées ou des phrases exclamatives : <ul style="list-style-type: none"> אני אוהב מאוד שוקולד חלב. / אני שונאת אוכל בריא. זה לא טעים! / הספורט שאני הכי אוהב הוא טניס. / אתה אוהב ספורט או משחקי מחשב? / 	<p>Des actes langagiers</p> <ul style="list-style-type: none"> - Présenter, nommer, décrire, caractériser, dénombrer avec précision des personnes, des objets, des lieux, des activités : <ul style="list-style-type: none"> בירושלים יש קבוצת כדורגל מיוחדת, "קבוצת השווים". בקבוצה משחקים בערך 20 ילדים ערבים ויהודים. כל שבת יש להם אימון, ולפעמים הם גם משתתפים במשחקים נגד קבוצות אחרות בארץ. בהתחלה, חלק מהילדים פחדו, והיה להם קשה לשחק יחד, אבל היום הם ממש חברים. - (Se) présenter de manière nuancée et variée : <ul style="list-style-type: none"> היי, קוראים לי דנה, אני בת 13 ולומדת בביתה ח' בבית ספר דמוקרטי. אני אוהבת אמנות, ספורט ומוזיקה. אני לא תלמידה כל כך טובה, במיוחד קשה לי במתמטיקה. יש לי חברה אחת טובה מאוד, שמה אביגיל. היא תלמידה מצטיינת ברוב המקצועות אבל היא לא כל כך טובה בספורט. שתינו אוהבות מאוד מוזיקה. אני מנגנת בגיטרה חשמלית, והיא בתופים. יש לנו להקת רוק יחד עם עוד שתי חברות, זמרת ועוד גיטרסטיט. אנחנו נפגשות כמעט כל יום כדי להתאמן יחד. - Raconter une histoire brève en enchainant quelques éléments de discours : <ul style="list-style-type: none"> אליעזר בן יהודה עלה לארץ ב-1881 עם אשתו דבורה. הם גרו בירושלים. מכיוון שאליעזר רצה להחיות את השפה העברית, הוא החליט שבנו, איתמר, ישמע רק עברית. במשך שלוש שנים, הבן לא הוציא מילה מפיו. אבל בזכות העקשנות של אליעזר, איתמר הצליח לבסוף לדבר עברית ואף היה לעיתונאי ידוע. אליעזר בן יהודה המשיך להקדיש את כל חייו לשפה העברית ובזכותו מדברים היום עברית בישראל ולומדים את השפה בכל העולם. - Situer dans l'espace les personnes, les objets à l'aide d'une gamme étendue de marqueurs courants, y compris sous forme lexicalisée : <ul style="list-style-type: none"> בתמונה רואים את העיר חיפה. ברקע אפשר לראות את הים התיכון. במרכז התמונה נמצא הגן הבהאי המפורסם, ומסביבו אורנים וברושים. מאחוריהם רואים את כל העיר התחתית ובצד ימין את הטכניון. - Situer dans le temps en utilisant des marqueurs temporels courants ajustés à la situation : <ul style="list-style-type: none"> בנימין זאב הרצל היה עיתונאי אוסטרי. ב-1894 שלח אותו העיתון שלו לפריז כדי לכתוב על פרשת דרייפוס. בעקבות הפרשה, הבין הרצל שצריך למצוא פתרון לאנטישמיות. לאחר מכן, ב-1896, הוא פרסם את הספר "מדינת היהודים". בהמשך, התכנס הקונגרס הציוני הראשון בעיר באזל שבשווייץ. - Exprimer ses gouts, comparer et exprimer des préférences en nuancant son propos :

<p>לדעתי הכי טוב לטייל בגליל. / לדעתנו טוב לטייל בגליל, אבל עדיף בנגב. מי הזמרת האהובה בישראל?</p> <p>– Organiser de manière linéaire un propos adressé en employant quelques connecteurs logiques et chronologiques :</p> <ul style="list-style-type: none"> • ajouter un élément : וְאוּ, וְאִם, פְּתוּאָם, בְּסוֹף • illustrer : לדוגמה, למשל, כמו • exprimer une opposition : אבל • exprimer une alternative : או • exprimer la cause : אני אוהבת את המורה שלי לעברית, מפני שהיא אישה חכמה ומצחיקה. / אני לא אוהבת את הקיץ בגלל החום. • exprimer la conséquence : ההורים שלו לא נולדו בארץ, לכן בבית שלהם מדברים הרבה שפות. <p>– Exprimer simplement un souhait, une intention ou une projection dans un futur proche :</p> <p>בא לי לרקוד ! / הגרפיטי נראה כל כך יפה... אני רוצה לצלם אותו. / אנחנו נורא רוצים ללכת להופעה בפארק. / הייתי שמחה ללכת לחדר כושר מחר.</p> <p>– Formuler simplement des hypothèses à l'aide de marqueurs essentiels de l'hypothèse :</p> <p>אני חושב שהציור הזה עצוב. / היא בטח ספורטאית מצטיינת. / אולי הוא צליין ?</p>	<p>למרות שחם מאוד בקיץ בישראל, אני אוהבת את החופשות בארץ, והכי אוהבת לבלות בחופי הים, כי שם אפשר לשחק במטקות עם חברים. כיף לנו לשמוע מוזיקה, לאכול גלידה טובה או אבטיח. אנחנו מעדיפים להיפגש בערב, כשפחות חם. אומנם נעים בערב בים, אבל, בניגוד לחברים, אני תמיד חוזרת הביתה לפני השעה 10:00 בערב, משום שבבוקר אני צריכה לקום מוקדם.</p> <p>– Exprimer son opinion nuancée par une large gamme de modalisateurs et en mobilisant le champ lexical des qualités et des défauts, les avantages et les inconvénients, le pour et le contre :</p> <p>אני בעד אומנות רחוב, אבל אני נגד וונדליזם. לדעתי, לציור גרפיטי יש כמה יתרונות. ראשית, הם הופכים את העיר ליפה יותר. בנוסף לכך, הם מביאים את האומנות לאנשים שלא רגילים ללכת למוזיאון. החיסרון של הגרפיטי הוא הרס של רכוש פרטי וציבורי. לכן, לפי דעתי, העירייה צריכה לאפשר לאמני רחוב לצייר במקומות מסויימים. נכון שאומנות רחוב היא בדרך כלל אמנות מחאה; יחד עם זאת, צריך גם לכבד את הרכוש הפרטי או הציבורי.</p> <p>– Organiser de manière linéaire un propos ou un récit en articulant et en hiérarchisant les informations à l'aide des connecteurs logiques les plus courants :</p> <p>הרבה ישראלים נוסעים לחופשה בגליל ונהנים שם מהטבע, לעומת זאת, לא תמיד הם שומרים עליו. זאת הסיבה שיש הרבה ליכלוך בכינרת, בים התיכון וביערות. כדי לשמור על הטבע, צריך לחנך את האנשים, אפילו אם זה קשה. האנשים צריכים להבין שהם יכולים להשפיע על הסביבה שלהם. בזכות החינוך, אפשר לשנות גם את האנשים וגם את הסביבה.</p> <p>– Exprimer une volonté, une intention, exprimer de manière simple un projet et les conditions de sa réussite :</p> <p>הייתי רוצה לרקוד כמו הרקדנים מלהקת בת-שבע! / היינו רוצים להשתתף בקונצרט של עידן רייכל, אבל הכרטיסים יקרים מדי. / אני מתה לפגוש את מיכל ממיט-וורקה בתערוכה שתתקיים ביום ראשון. אני מתכוונת לדבר איתה ולהצטלם איתה. / בא לך ללכת לקולנוע הערב ? יש סרט שאני מאד רוצה לראות. / אם אסיים מהר את כל שיעורי הבית, אוכל ללכת לאימון כדורגל. / אני מקווה לפגוש אותו מחר בטיול בגליל.</p> <p>– Formuler des hypothèses en s'appuyant sur quelques expressions simples de la condition, y compris de manière lexicalisée :</p> <p>כנראה לא נוכל לצאת לטיול בגלל מזג האוויר. יכול להיות שירד גשם שוטף עם רוחות חזקות, וזה מסוכן. / לפי הכותרת של הספר, נראה לי שהוא ידבר על תחיית השפה העברית. / אם אצליח לחסוך מספיק כסף, אסע לדרום אמריקה בסוף השנה.</p>
--	--

Interaction orale et écrite, médiation

En 4e, l'interaction est encore marquée par la répétition et les expressions stéréotypées pour les élèves de la LVB qui continuent de consolider le niveau A1+. Pour les LVA, l'interaction devient de plus en plus aisée, à condition d'être pratiquée dans des situations structurées et prévisibles. Les élèves progressent et dépassent le niveau élémentaire A2 vers A2+ en élargissant leurs moyens lexicaux d'expression et en se forgeant des stratégies efficaces pour prendre part à une conversation.

En situation d'interaction ou de médiation, l'élève développe des compétences de communication. Il apprend à développer des relations constructives et à gérer des difficultés.

Ce que sait faire l'élève

A1+

Il peut interagir de façon stéréotypée dans des situations répétées. Il peut répondre à des questions simples et en poser, s'appuyer sur les réactions de son interlocuteur pour faire part de ses sentiments sur des sujets très concrets, familiers et prévisibles. Il peut engager et clore une conversation de manière adaptée à son interlocuteur.

Il peut identifier une difficulté de compréhension d'ordre culturel et la signaler, faciliter la coopération en vérifiant si la compréhension est effective, demander de l'aide ou signaler le besoin d'aide d'autrui.

A2+

Il peut interagir avec une aisance raisonnable dans des situations bien structurées ou prévisibles. Il peut faire face à des échanges courants ou sur des thématiques connues sans effort excessif. Il peut poser des questions, répondre à des questions et échanger des idées et des renseignements sur des sujets familiers dans des situations familières et prévisibles.

Il peut transmettre des informations pertinentes présentes dans des textes informatifs bien structurés, assez courts et simples, à condition qu'elles portent sur des sujets familiers et prévisibles.

Ce que l'élève peut mobiliser en situation d'interaction et de médiation

Les exemples renvoient aux axes culturels et mobilisent des outils linguistiques listés en fin de document.

La colonne de droite liste principalement les nouveaux apports du niveau A2+.

A1+	A2+
<p>Des stratégies</p> <ul style="list-style-type: none"> – Répéter ce que l'interlocuteur vient de dire pour manifester sa compréhension ou son incompréhension. – Se faire aider, solliciter de l'aide. – Joindre le geste à la parole, compenser par des gestes. – Accepter les blancs et faux démarrages. – S'engager dans la parole (imitation, ton, etc.). 	<p>Des stratégies</p> <ul style="list-style-type: none"> – Faire patienter (par exemple lorsqu'on cherche ses mots), ou maintenir l'attention à l'aide de schémas de conversation préétablis, mais utilisés avec à-propos : רק רגע, דמה לי..., אם אני לא טועה..., בעצם, מה שאני רוצה לומר זה..., מה רציתי להגיד... – Répéter en modulant l'accentuation de phrase pour vérifier la compréhension. – Anticiper ou répondre aux besoins de l'interlocuteur en illustrant un propos : למשל, לדוגמה, אני רוצה להסביר למה אני מתכוונת... – Demander de manière simple et directe, mais avec un ton et une attitude empathique, des précisions ou des clarifications : לא הבנתי הכל... אתה מוכן לחזור על מה שאמרת? : להסביר? זה נשמע מעניין, אבל אני לא בטוחה שהבנתי... – Répéter les points principaux d'un message simple sur un sujet quotidien, en utilisant des mots différents afin d'aider les autres à le comprendre. – Compenser son manque de lexique par un recours ponctuel à son répertoire plurilingue sans rompre son discours ou sa pensée.
<p>Des actes langagiers</p> <ul style="list-style-type: none"> – Poser des questions courantes dans des situations connues ou répétées : <ul style="list-style-type: none"> לאן הישראלים אוהבים לנסוע? / איפה התיירים אוהבים לבקר? / איזה ספר כתב הרצל ב-1902? / מה הוא כתב בספר שלו? / מי מארגן את חג החגים? / כמה עולה כרטיס למשחק בדורגל? – Demander des nouvelles et réagir simplement : <ul style="list-style-type: none"> מה נשמע? / מה שלומך? / טוב תודה / מצויין / ככה ככה / איך אתה מרגיש היום? / הכל בסדר? / אני מרגיש טוב. / ואת? / ממש טוב, ומה שלומך? / הכל בסדר, ואתה? / לא משהו / אני חולה. / טוב, ברוך השם. – Demander et exprimer l'autorisation et l'interdiction en contexte connu : <ul style="list-style-type: none"> אפשר לשבת פה? / אני יכולה לסגור את החלון? / מותר לבוא במכססים קצרים לבית הספר? / אסור להשתמש בטלפון בשיעור! / היא יכולה לעשן פה? – לא. אסור לעשן במסעדה. – Faire part très simplement de son accord ou de son désaccord : <ul style="list-style-type: none"> נכון / בסדר / למה לא? / או קיי / רעיון מצויין! / אין בעיה! / גם אני. / (אני) מסכים! / פנטסטי! / לא נכון / זה לא רעיון טוב / (אני) לא מסכים / מה פתאום? / – Épeler des mots, donner des numéros de téléphone : <ul style="list-style-type: none"> - מה מספר הטלפון שלך? - אפס חמש שתיים, שבע שלוש, ארבע ארבע, שמונה אחת תשע. / - בבקשה לאיית את המילה "בית-ספר". / - "בית, יו, ד, ת", מקף, סמך, פ"א, רי"ש. / - מה הכתובת שלך? - רחוב בן-יהודה ארבעים ושבע. – Donner et demander de l'aide (répéter, clarifier, traduire) y compris par des formules toutes faites : <ul style="list-style-type: none"> סליחה, איך אומרים "voyage" בעברית? / אני לא מבינה. אפשר לחזור על השאלה? / אני לא מבין, מה את אומרת? לאט יותר בבקשה! / אני מצטער, אני לא מדבר טוב עברית. אני לא מבינה הכל. אפשר לחזור על המשפט? / מה זה "כדורסל"? את יכולה לתרגם לצרפתית? / אני עדיין לא מבינה. אתם מדברים מהר... אפשר לדבר לאט יותר בבקשה? – Utiliser des formules de politesse élémentaires pour saluer, prendre congé, remercier, s'excuser, y compris à l'écrit dans des courriers très simples : <ul style="list-style-type: none"> שלום / בוקר טוב / ערב טוב / היי / אהלן / סליחה / אני מצטער / ת / בבקשה / תודה / אורי יקר, / נועה יקרה, / דרישת שלום (ד"ש) / חמה / שלך / כל טוב / בברכה / באהבה / נשיקות / התראות! / להתראות מחר! / בשמחה! / ברצון! / ביי / יאללה ביי / יום טוב / שבוע טוב / שנה טובה / חג שמח / מזל טוב / לבריאות, וכו' / – Inform, prévenir ou alerter d'une situation par des formules élémentaires ou stéréotypées : <ul style="list-style-type: none"> רגע! / רק רגע בבקשה! / שימו לב! / די! / שניה / דקה / זהירות / מספיק! / שקט בבקשה! 	<p>Des actes langagiers</p> <ul style="list-style-type: none"> – Poser une large gamme de questions simples et quelques questions précises : <ul style="list-style-type: none"> באיזו שעה יוצא האוטובוס לירושלים? / באיזה יום מתחיל האימון? / איפה נמצאת התחנה המרכזית בתל אביב? / מאילו סיבות הגיע אליעזר בן יהודה לירושלים? / על מה חשב בנימין מטוללה כשהוא כתב את הספר שלו? – Mobiliser l'expression simple, mais variée de l'autorisation, de la permission, de l'interdiction, ou des contraintes : <ul style="list-style-type: none"> מותר לשתות מים בזמן האימון. / אסור להשתמש בטלפון בזמן הניסיעה. / צריך להכין שיעורי בית. / חשוב לשאול שאלות במשך השיעור. / מותר לי לצייר על הקיר הזה? / אתה יכול לצייר פה רק עם אישור מהעירייה. – Exprimer son accord ou son désaccord de manière variée : <ul style="list-style-type: none"> אני חושבת בדיוק כמוך. / אני מסכימה ש... אבל... / נכון ש... אבל לדעתי... / אמנם... אבל... / בכלל לא! / בוודאי! / אני בעד! / אני נגד! – Donner et demander des précisions sur une information en contexte connu en lien avec les thèmes étudiés : <ul style="list-style-type: none"> סליחה, לא הבנתי, איפה בדיוק נמצא הקיבוץ שלך? / חשוב לדעת שאליעזר בן יהודה לא היה היחיד שחידש את השפה, היו עוד הרבה אנשים. / למען האמת, אני לא בדיוק מירושלים אלא ממבשרת ציון, ישוב ליד ירושלים. / תוכלי להסביר לי איך בדיוק מגיעים לבית שלך? – Utiliser les principales formules de politesse et d'adresse pour interpeler, saluer, remercier, prendre congé, ouvrir ou clore un échange, y compris à l'écrit : <ul style="list-style-type: none"> שמחתי לפגוש אותך / נתראה בקרוב, / נעים מאד / שמור על קשר / שיהיה לך יום טוב ונעים / סליחה על השאלה, אפשר... / תודה על הכל / להתראות בקרוב / שלום וברכה / שלום רב / בברכה. – Relancer par une large gamme de questions : <ul style="list-style-type: none"> נו... / ו... / ו... / מה קרה? / באמת? / מה אתה אומר? / מה את יכולה לספר לנו על חיפה? / בבקשה תסביר לי למה לא באת לטיול? – Utiliser une gamme étendue de termes permettant de situer et hiérarchiser une information : <ul style="list-style-type: none"> קודם / קודם כל / אחר-כך / בהתחלת הסיפור / באמצע / בסוף / לפני השיעור / אחרי שסיימתם לקרוא / הכי חשוב... / ראשית, שנית... / לעומת זאת / אף על פי כן / יחד עם זאת / עם זאת / בעצם / העיקר, / בסופו של דבר / בסך הכל, וכו'. – Exprimer des sentiments et des émotions en lien avec la thématique traitée à l'aide de groupes verbaux, d'une gamme assez variée d'adjectifs, ainsi que des adverbes de gradation : <ul style="list-style-type: none"> כל כך שמחתי להגיע לצפת במהלך החופשה שלי בצפון הארץ. הרחובות הצרים של העיר העתיקה מעניינים במיוחד. בכנרת המים צלולים והנוף יפהפה. היה נהדר לשחות שם וליהנות מהשמש. בסך הכל, החופשה שלי בצפון הייתה חוויה נהדרת ומרגשת... אבל אני כבר עצובה, כי אני יודעת שבקרוב אחזור לצרפת. אני אתגעגע מאוד לאחי שגר פה, בנתניה.

<p>– Utiliser des verbes de perception :</p> <p>אתם רואים? אתם שומעים? / אני לא שומעת, המורה. / כן, אני רואה את הלוח. / תקשיב / תקשיבי / תקשיבו... / תראה... תראי... / תראו...</p> <p>– Utiliser quelques termes permettant de situer une information :</p> <p>כאן/ פה / שם... / בעמוד 15 בספר. / בעמוד 15 בספר, למעלה. / בטבלה שבעמוד 4, למטה. / בכיתוב תחת התמונה.</p> <p>– Exprimer ses besoins élémentaires et ceux d'un tiers :</p> <p>קר, חם, קר לי, חם לי, אני רעב, אני צמא, אני לא מרגיש טוב. / אני/ הוא רעב, אני/ היא צמאה / את מרגישה טוב? / איפה השירותים? / יש פה חופא? / הצילו! / היא צריכה עזרה!</p> <p>– Transmettre les informations factuelles principales d'un prospectus, d'une invitation (lieu, horaire, prix), etc. :</p> <p>ההופעה מתחילה בתשע. / ההצגה בתיאטרון הבימה. / הכרטיס עולה עשרים שקלים. / ההופעה בתשע בפארק הירקון, הכניסה חינם לסטודנטים.</p> <p>– Donner des conseils, des consignes courantes ou des ordres simples dans des situations connues ou répétées ou y réagir :</p> <p>קום בבקשה / בואי ללוח / צריך לדבר פה רק עברית. / אתם פותחים ספרים וקוראים בעמוד 11.</p>	<p>– Transmettre les informations pertinentes, y compris des informations d'ordre culturel, de manière hiérarchisée en s'assurant de leur cohérence :</p> <p>רוב עולי הרגל הנוצרים פחות מתעניינים בערים מודרניות כמו תל אביב, ומעדיפים את ירושלים. הם מבינים את החשיבות ההיסטורית והדתית של המקומות הקדושים בירושלים, בבית לחם ובנצרת. הכי חשוב להם לבקר בכנסיית הקבר בירושלים. כדאי להודיע להם על סיורים מאורגנים וזמני פתיחה של אתרים. ואחרון אחרון חביב, רצוי לשלב הצעות לינה ומסעדות שמתאימות למסלול שלהם.</p> <p>– Donner des conseils, des consignes courantes ou des ordres simples de manière assurée quand les situations sont habituelles grâce à des impératifs ou autres injonctions sous forme de questions, de locutions ou blocs lexicalisés. Y réagir :</p> <p>אתם מוכנים לשבת בשקט ולהתרכז? / כדי להגיע למרכז העיר, צריך ללכת ישר ישר, וברמזור לפנות שמאלה. / חשוב מאוד לשתות הרבה מים בטיוול. / אל תשבח לשים בתיק מימיה. / בבקשה לא להפריע למדריך, תנו לו להסביר.</p>
---	--

Outils linguistiques

Les listes qui suivent sont indicatives et **non exhaustives**, laissées à l'appréciation des professeurs en fonction du contexte de la classe.

Phonologie et prosodie

En classe de 4e, les professeurs attirent l'attention des élèves sur la place de l'accent tonique en se concentrant sur le schème *ségolé*. En LVA (niveau visé A2+), les élèves sont sensibilisés à la différence perceptible entre une lecture d'un texte vocalisé et sa transposition dans une expression orale spontanée qui modifie considérablement la prononciation.

Accent tonique

A1+
Repérer le schème *ségolé* pour lequel l'accent tonique se trouve sur l'avant-dernière syllabe. Exemples : מְלַךְ, גֶּשֶׁם, סֶפֶר...

A2+
Repérer et marquer l'accent tonique sur l'avant-dernière syllabe dans le schème *ségolé*.
Repérer le déplacement de l'accent tonique lorsque le mot du schème *ségolé* se transforme, et le marquer correctement.
Exemple : au pluriel, סֶפֶר devient סִפְרִים, l'accent tonique se déplace sur **la fin du mot**.

Repérer le déplacement de l'accent tonique lorsque le mot du schème *ségolé* se trouve dans un état construit. Par exemple, comparons ילד (l'accent tonique est sur l'avant-dernière syllabe) à ילדי הצל (l'accent tonique est sur la dernière syllabe du deuxième mot).

Intonation

A2+
Repérer et marquer les différentes modulations intonatives en fonction du sentiment exprimé ou de la partie de la phrase à souligner, dans la phrase exclamative et interrogative. Exemples :

הוא כבר בבית. / הוא כבר בבית? / הוא כבר בבית! / הוא כבר בבית? / הוא כבר בבית? / הוא כבר בבית? / הוא כבר בבית?

Lien phonie/ graphie

A1+
Lire correctement à voix haute un texte vocalisé (avec les points diacritiques).

A2+
Lire correctement un texte avec des mots connus qui ne sont pas vocalisés (sans les points diacritiques).
Repérer et prononcer correctement le *schwa* en début de mot qui, en hébreu moderne, se prononce comme un *schwa* mobile.
Exemple : la prononciation du mot דברים est *dvarim* et non pas *devarim*.

Prendre conscience d'une différence de prononciation entre un écrit oralisé qui se prononce selon les règles historiques de la vocalisation (les points diacritiques), et un oral spontané qui n'en tient pas compte. Exemple : dans une lecture des mots בנים ובנות, on s'attend à *banim uvanot*, or, dans une conversation courante, ce sera *banim vebanot*.

Lexique en lien avec les axes culturels

Pour la clarté de la présentation, les éléments lexicaux sont proposés sous la forme du masculin. Il est sous-entendu que, lorsqu'il existe une forme au féminin, celle-ci doit être présentée. Les exemples de formulations données en classe doivent respecter une représentation équitable des deux genres et un traitement égal et non stéréotypé.

– Le sport

A1+ משחק, כדורגל, כדורסל, טניס, מטקות, קיאק, סקי, פינג פונג (טניס שולחן), אופניים, ג'ודו, יוגה, מגרש, מועדון, איצטדיון, אולם, שחקן כדורגל / כדורסל..., **A1+** כדורגל..., מדריך, אלוף, נכה, קבוצה, נבחרת, מדליה, מדליית זהב / כסף / ארד, גביע, שער (גול), סל, כדור, שוחה, גולש, רץ, קופץ, מנצח, מפסיד, משתתף, רב, מקבל את האחר, כבוד, שווה, ערכים, אלימות, גזענות, וכו'.

יריב, אוהד, שיא, שיא עולמי, כדורעף, כדור-יד, טיפוס הרים, פיתוח גוף, התעמלות, איגרוף, חדר כושר, מתנ"ס, מאמן, שופט, שוער, חלוץ, מגן, שיוויין, שיתוף **A2+** פעולה, משמעת, צולל, מתאמן, בועט, תופס, מוסר, מבקיע שער, מתעמל, מתאגרף, צופה, וכו'.

– Voyage et tourisme

מונית, רכבת, מטוס/ אווירון, רכבת קלה, רוכב על אופניים, טס, הולך ברגל, יוצא, מגיע, מבקר, נשאר, מזמין מקום, נמל, נמל / שדה תעופה, תחנה, תחנה **A1+** מרכזית, תחנת רכבת/ תחנת אוטובוס, חוף ים, נחל, מלון, צימר, תייר, אורח, עולה רגל, צליין, תיק, מזוודה, תרמיל, נעלי הליכה, דרכון, טלפון נייד, חוץ לארץ (חו"ל), אתר, נוף, מקום קדוש, טיול שנתי, מוזיאון, בית כנסת, כנסייה, מסגד, וכו'.

תחבורה ציבורית, רכבת תחתית, אונייה, סירה, נתב"ג, תיירות, "הכל כלול", "בטן גב", מתרחץ, משתוץ, לן, ממריא, נוחת, אורז, מטפס, מבזבז כסף, ציוד, שק **A2+** שינה, אוהל, מחנה, קומזיץ, אכסניית נוער, שמורת טבע, מסלול, שביל, תרבות, טיול מאורגן, מסע, יומן מסע, ימי הביניים, וכו'.

– L'habitat

עיר, כפר, קיבוץ, מושב, עירייה, איזור, שכונה, דרך, כיכר, מרכז העיר, גינה ציבורית, הולך רגל, שירותים ציבוריים, טיילת, בנק, בניין, חנות בגדים, חנות ספרים, **A1+** בית מרקחת, חדר אוכל, בית ילדים, אסיפה, שווה, שיתוף, דתי, חרדי, חילוני, עובד, מתפלל, מבלה, עושה חיים, ממשיך, פונה, ימינה, שמאלה, קדימה, הביתה, ישר, כיוון, כיף, צפון, דרום, וכו'.

עיר בירה, מכולת, פרוור, פריפריה, סמטה, מדרחוב, צומת, שיכון, רובע, דיור, מבנה, תמרור, רמזור, שלט, מקומות בילוי, חיי לילה, גשר, אוכלוסיה, מגזר, **A2+** שוויין, צפונה, דרומה, מתמצא, הולך לאיבוד, יורד, חמש דקות הליכה, וכו'.

– Science et technologie

המצאה, ממצא, חידוש, מחדש, ליצור, יצירה, מדע, מדען, טכנולוגיה, מכונה, מכשיר, תוכנה, טכנאי, חשמל, חשמלי/ אלקטרוני, היי-טק, אפליקציה (יישומון), **A1+** "דיסק און קי", וכו'.

חברה, מנהל, מוצר, מנהל מכירות, מנהל מוצר, תעשייה, הנדסה, פיתוח, מפתח, מתכנת, "אקס"ט", קידמה, מעבדה, פטנט, חוקר, מחקר, וכו'. **A2+**

– Les arts

אומנות, אומן, אומנותי, אומנות רחוב, חוקי, ציבורי, פרטי, ציור, לצייר, לרקוד, ריקוד, רקדן, מחול, כוראוגרף, צעד, קצב, מסר, ציור על קיר, צבע, גרפיטי, טאג, **A1+** ונדליזם, קישקוש, זמר, להקה, מוזיקה, מוזיקאי, גיטרה חשמלית, פסנתר, סקסופון, תופים, תרבות, יצירה, הופעה, וכו'.

תערוכה, יצירת מופת, מקשט, השחתה, סגנון, חויה, השראה, כלי נגינה, עוד, דרבוקה, מבצע, ביצוע, לחן, מלחין, צליל, מרסס, ספריי (תרסיס), תנועה, וכו'. **A2+**

– Histoire et politique

ציונות, אידיאולוגיה, סוציאליזם, שיתוף, שוויין, תורנות, אספה, רכוש פרטי, בית ילדים, חינוך, חקלאות, עבודה, אדמה, סמל, דגל, המנון, מגן דויד, מנורה, מדינה, **A1+** כנסת, אנטישמיות, פרשת דרייפוס, אוטופיה, עליה, התיישבות, עם, רעיון, רומאן, ממשלה, ראש ממשלה, נשיא, שר, כנסת, חבר כנסת, חוק, דמוקרטיה, בעיה, פתרון, חלום, מציאות, וכו'.

חזון, לאום, לאומיות, משווה, מדמיון, מחלוקת, מגשים, זכויות אדם, חופש, חופש ביטוי, וכו'. **A2+**

– Langue et culture

שפה, תרבות, תחיית השפה, מילה, מילון, שורש, תנ"ך, תנכ"י, חיי יום יום, אוצר מילים, שפה זרה, מחדש, משתמש, מחפש, מוצא, בעד / נגד, וכו'. **A1+**

מילים לועזיות, ממצא, לשון, דקדוק, מתנגד, וכו'. **A2+**

– Nature et environnement

ים תיכון, ים תיכוני, כנרת, נחל, יער, סביבה, אקולוגיה, אקלים, מזג אוויר, נהר, ירדן, נחל, ירקון, יער, פרח, שדה, עמק, ראש ההר, כרמל, גבעה, מישור החוף, **A1+** דרום, צפון, וכו'.

גבעה, מפל, מעין, איכות הסביבה, זיהום, זיהום אוויר, אשפה, מפרץ, וכו'. **A2+**

Grammaire A1+ / A2+

En classe de 4e, les élèves en LVB consolident l'usage du présent et de l'infinitif et commencent à utiliser le passé, tandis que les LVA explorent l'emploi du futur. L'état construit et la flexion des prépositions sont déjà repérés par les LVB, et de mieux en mieux maîtrisée par les LVA. Ces derniers sont désormais capables de former des phrases complexes avec des propositions complétives, relatives et circonstancielles.

Les faits de langue **marqués en bleu** correspondent à un niveau A2+.

Le verbe

– Présent

- Reconnaître et utiliser une large gamme de verbes dans toutes les formes (schèmes verbaux, בניינים) à l'exception des formes passives הופעל et פועל.
- Repérer et utiliser l'impersonnel au présent : ? איך כותבים את המילה הזאת? / בישראל אוכלים פלאפל.

– Infinitif

- Reconnaître et utiliser une large gamme de verbes à l'infinitif.
- Reconnaître et utiliser des verbes à l'infinitif dans des constructions modales, personnelles et impersonnelles : אני רוצה לשחק. / אתה אוהב לטייל. / את יכולה לפתוח חלון? / נעמה ויניב צריכים להתלבש עכשיו. מותר לשתות בביתה? / לא כדאי לצאת לפני הסוף. / אי-אפשר לשבת פה. / (לא) טוב לטייל בגליל. / עדיף לשחק טניס.
- (A2+) Utiliser des verbes à l'infinitif dans des constructions impersonnelles rendues personnelles par la préposition-*fléchie* : אסור לי לאכול סוכר. / מותר להם לצאת לשירותים? / לא בא לי להיפגש היום.
- (A2+) Utiliser des verbes à l'infinitif après un verbe conjugué au présent ou au passé : הלכתי לקנות מתנות לבני הדודים שלי.

- **Passé**

- Reconnaître une large gamme de verbes au passé, à toutes les personnes.
- Utiliser quelques verbes courants au passé, notamment au **התפעל**, **נפעל**, **פעל**. Exemples : הלכתי/נכנסתם/התרגשו
- (A2+) Utiliser au passé une large gamme de verbes de tous schèmes verbaux à l'exception des schèmes passifs **הופעל** et **הופעל**.
- (A2+) Utiliser le passé périphrastique (היה au passé suivi de verbe au présent) pour exprimer l'habitude dans le passé : בזמנים ההם, אבי היה קורא עיתון כל יום.
- (A2+) Utiliser le passé périphrastique pour exprimer un désir : היא הייתה רוצה ללמוד בבית הספר לאומנויות.

- **(A2+) Futur**

- (A2+) Reconnaître et utiliser une large gamme de verbes dans toutes les formes à l'exception des formes passives **הופעל** et **הופעל**.
- (A2+) Reconnaître les deux formations principales **אפעל / אפעול** au futur : אפעל / אפעול.

Le groupe nominal

- Repérer et utiliser les particules (déterminants, conjonctions, prépositions, etc.) qui s'attachent au mot qui les suit : ה-, ו-, ב-, ל-, מ-, ש-, (A2+) **כש-**.
- Reconnaître les noms fléchis au masculin singulier, savoir les utiliser uniquement pour les formes courantes comme אחי.
- (A2+) Reconnaître les noms fléchis au masculin pluriel et au féminin singulier et pluriel : דודי/דודתי/דודתינו
- (A2+) Fléchir le mot עצם et l'utiliser pour exprimer une action sur soi-même : אני יכולה לנגן את השיר הזה בעצמי.
- Reconnaître et utiliser le nom suivi d'un adjectif démonstratif : הילד הזה נחמד / הילד הנחמד הזה אוהב כדורגל.
- Reconnaître et utiliser le nombre cardinal jusqu'à 1 000 (A2+ au-delà de 1 000) au féminin et au masculin.
- (A2+) Reconnaître et utiliser la forme duelle pour des parties du corps, unité de temps, etc.
- (A2+) Accorder l'adjectif à l'état construit : עוגת שוקולד טעימה

Les prépositions

- Reconnaître et utiliser une large gamme de prépositions : בגלל, אחרי, לפני, מאחורי, מתחת, מעל, בתוך, בלי, בעד, נגד, (A2+) אל, בין
- (A2+) Distinguer les prépositions : ל- / אל-
- Reconnaître et utiliser quelques prépositions fléchies courantes : לי, על-ידי, מולי, שלי, אצלי, בשבילי, אותי, איתי, בגללי, (A2+) בי, כמוני, ממני, בתוכי, בעדי, נגדי. (לפי נטיית שם העצם ביחיד); (A2+) אלי, אחרי, לפני, מאחורי, מתחתי, עלי, מעלי (לפי נטיית שם העצם ברבים)

Les pronoms

- Utiliser les pronoms personnels compléments d'objet direct (flexion de la préposition את) **אותה**.
- Utiliser les pronoms personnels compléments d'objet indirect : אני נתן לה מתנה.

Les adverbes

- Utiliser quelques (A2+ une large gamme) adverbes d'intensité. מאוד, הרבה, כמה, קצת, ככה-ככה, מעט, במיוחד, בעיקר, כל כך, יותר, פחות, ממש, (A2+) לגמרי, בהחלט, יותר מדי, מעט מדי, בקושי, לגמרי לא, בכלל לא, ממש לא, בדיוק, בערך, מספיק, די...

Les connecteurs

- Utiliser des marqueurs temporels :
 - Conjonctions : אחר-כך, (A2+) לפני ש-, אחרי ש-, בזמן ש-, כש-, לאחר מכן, לפני כן, בהמשך
 - Adverbes : היום, עכשיו, אתמול, אז, מחר, בסוף, פתאום, כל יום, פעם ב-, בשבוע שעבר, לפני שבוע, בחודש שעבר, לפני (A2+) בעוד שבוע, בשבוע, חודש, הבא, בעוד חודש, בחודש הבא, פעם, תמיד, אף פעם... לא, כל הזמן, לפעמים, אף פעם, לעולם... לא, מעולם... לא, בקרוב, בעתיד, פעם אחת, לפני הרבה שנים, בסופו של דבר
 - Prépositions : בזמן, אחרי, במשך, בזמן
- Utiliser quelques marqueurs spatiaux essentiels :
 - Adverbes : במרכז, ברקע, פה, כאן, שם, בצד ימין, בצד שמאל, למעלה, למטה, ימינה, שמאלה, ישר
 - Prépositions : על יד, לפני, מאחורי, מתחת, מעל
- Reconnaître et utiliser le ה' de direction : ימינה, שמאלה, הביתה.
- Utiliser quelques marqueurs logiques pour exprimer la cause, la conséquence, (A2+) la concession, l'opposition, le but, la condition réalisable :
 - Conjonctions : כן, כי, (A2+) אלא, ואילו, לעומת זאת, מפני ש-, מכיוון ש-, משום ש-, גם אם, אפילו אם, אף על פי ש-, בעוד ש-, אם, בתנאי ש-, כדי ש-
 - (A2+) Prépositions : בגלל, למרות, בזכות, בניגוד ל-, לעומת ה-, על אף, כדי

Le comparatif et le superlatif

- (A2+) Reconnaître et utiliser des formules exprimant l'égalité : בחיפה ובתל אביב יש אותו הים. / להקשיב ולשמע זה לא אותו הדבר.
- (A2+) Reconnaître et utiliser le superlatif עליו : האהוב עליך : מה המוזיקה האהובה עליך?

La phrase non verbale

- Reconnaître et former des phrases exprimant la sensation et le besoin de manière impersonnelle et personnelle, au passé et au futur en utilisant le verbe היה.

היה קר. / היה לכם קר? / יהיה קשה להצליח בתיכון. / יהיה לכם קשה להצליח בתיכון.

La phrase complexe

- Reconnaître et former quelques phrases complexes avec une subordonnée complétive introduite par la conjonction ו- qui s'attache au mot qui la suit : היא אומרת שקל ללמוד עברית / הוא חושב שאתה נחמד.
- (A2+) Former des phrases exprimant un discours indirect (attention à la concordance du temps, différente par rapport au français) : הוא אמר שהוא מגיע
- Reconnaître et former quelques phrases complexes avec une subordonnée circonstancielle de cause :
הוא לא רוצה לבוא למסיבה, כי הוא מאוד ביישן.
(A2+) היום הוא מאושר מפני שיש לו בר מצווה.
- (A2+) Reconnaître et former des phrases complexes avec une subordonnée circonstancielle de temps :
אחרי שהאורחים הגיעו, הם נתנו את המתנות.
לפני שהם נתנו את המתנות, הם ברכו את חתן השמחה.
- (A2+) Reconnaître et former des phrases complexes avec une subordonnée circonstancielle de concession :
אף על פי שהחיים שלה קשים, היא לא מצטערת שעלתה לארץ.
למרות הקשיים, היא לא מצטערת שעלתה.
- (A2+) Reconnaître et former des phrases complexes avec une subordonnée circonstancielle de but :
הנערים מנקים את החוף, כדי שכולנו נהנה מהטבע.
- (A2+) Reconnaître et former des phrases complexes avec une subordonnée circonstancielle de condition réalisable :
אם תרצו, תצליחו להקים מדינה.
תוכלו לגשת לבחינה, בתנאי שלא תאחרו.

Racines et schèmes

- Regrouper certains verbes de racine ע"ו / ע"י de la forme פעל, et repérer leur régularité. Exemples : לשיר, לגור,

Classe de troisième

Niveaux de maîtrise linguistique visés à la fin de l'année

Classe	LVB	LVA (langue apprise dès le primaire ou à partir de la 6 ^e)
troisième	A2	B1

Les apprentissages de l'année de 3e permettent aux élèves de consolider leurs acquis et de progresser dans leur autonomie. Ils doivent être capables d'aborder des thématiques plus complexes en lien avec les axes culturels et de croiser des connaissances d'autres champs disciplinaires (lettres, arts, histoire-géographie). Ils peuvent également être amenés à explorer la langue et la culture hébraïques en relation avec les autres langues et cultures étudiées, dans une démarche comparatiste et interculturelle.

La diversité accrue des sources documentaires authentiques (extraits d'articles, d'émissions, mais aussi de récits ou de films de fiction à un niveau de langue clair et courant) amène les élèves à employer régulièrement des stratégies de réception pour en identifier le genre, le thème, les idées-forces et leur développement. En production et en interaction, ils sont amenés à exprimer leur point de vue de manière de plus en plus nuancée et peuvent développer une argumentation en s'y étant préparés (niveau B1). Ils s'entraînent à des situations de communication diverses sur des sujets familiers de la vie quotidienne et peuvent prendre part à des échanges de manière de plus en plus active et spontanée.

En 3e, les élèves renforcent leurs connaissances de la langue et approfondissent leur maîtrise des éléments spécifiques à l'hébreu. La logique d'apprentissage conduit les professeurs à marquer clairement la différence entre les phases de découverte ou d'imprégnation et les phases de consolidation, avec un apprentissage explicite de règles.

Repères culturels

Cinq axes parmi les six proposés doivent être traités pendant l'année, dont obligatoirement l'axe 6. Les professeurs peuvent traiter les axes dans l'ordre de leur choix. Ils peuvent aussi en associer deux, reliés par une problématique commune, dans une même séquence.

Les professeurs abordent chaque axe à travers au moins un objet d'étude. Les objets d'étude pour chaque axe sont proposés à titre indicatif. Qu'ils choisissent au sein des objets d'étude proposés ou non, les professeurs veillent à ancrer les séances dans la réalité culturelle de la langue enseignée : historique, géographique, sociale, politique, artistique.

Axe 1. À la rencontre de l'autre

Les différents objets de cet axe permettent de réfléchir à la rencontre avec l'autre sur le plan amical, amoureux et culturel. Le visage multiculturel de la société israélienne peut amener les élèves à se poser des questions telles que : peut-on être ami avec une personne d'un autre milieu, d'un autre âge ou d'une autre origine que soi ? Quelles valeurs nous sont transmises par l'hospitalité, comme celle des Bédouins, par exemple ? Rencontre-t-on l'âme sœur toujours de la même manière ? Un retour au passé ancien peut également être une source d'inspiration : en effet, la Bible regorge d'histoires d'amour et de passion.

Objets d'étude possibles

- L'amour au temps de la Bible
- Rencontrer l'âme sœur selon son milieu social
- S'épanouir dans l'amitié ?
- L'hospitalité chez les Bédouins du Néguev : d'une tradition conservée au tourisme équitable

Axe 2. Travailler hier, aujourd'hui, demain

Classe d'orientation, la 3e constitue une étape clé dans le choix de l'avenir professionnel. Selon les pays et les cultures, les représentations liées aux métiers sont différentes. Ainsi, les élèves découvrent que beaucoup de jeunes Israéliens de leur âge ont déjà un petit emploi. Quant aux femmes israéliennes, elles mènent les mêmes combats pour l'égalité que celles de France ou d'ailleurs. Enfin, certains domaines professionnels, comme la médecine ou l'agriculture, ont un statut particulier, lié à l'histoire juive de longue durée, que les élèves pourront approfondir avec intérêt.

Objets d'étude possibles

- Le travail des adolescents : une expérience formatrice
- Travail des femmes : promesses d'égalité, discriminations, réussite professionnelle
- Être médecin, l'évolution du métier et de son statut
- Juifs et agriculteurs : les transformations d'une vocation au fil du temps

Axe 3. Voyages et migrations

Le voyage et les migrations sont au cœur de l'histoire juive et israélienne, dans l'imaginaire des récits fondateurs comme dans la réalité : dans la Bible, Dieu ordonne à Abraham de quitter sa patrie en Mésopotamie pour suivre sa vocation de premier monothéiste ; à l'époque de l'Empire romain, aux nombreuses communautés juives déjà installées en Europe et en Asie, se joignent des Juifs partis à la suite de la destruction du Temple de Jérusalem en 70. Voulant mettre fin à cette situation, le sionisme, mouvement de libération national du peuple juif constitué à la fin du XIXe siècle en Europe, encourage le « retour » du peuple à la « terre promise ». L'État d'Israël est ainsi un produit de ce projet de « rassemblement des exilés » (גלויות קיבוץ). Pour autant, les voyages et les migrations continuent de nos jours, avec notamment l'émigration des Israéliens vers d'autres pays.

Objets d'étude possibles

- Les migrations des Juifs au fil de l'histoire : un malheur transformé en richesse
- Les premières immigrations sionistes : motivations et réalisations
- Comprendre l'Aliya : focus sur une communauté
- Ces Israéliens qui choisissent la diaspora

Axe 4. Langages et médias

Chaque moyen de communication possède son propre langage. Avec la révolution numérique, les médias évoluent à un rythme accéléré. Mais on n'oublie pas que les langues et les médias ont une histoire. Pour l'univers hébraïque, l'histoire de l'hébreu moderne est tout à fait unique, et est liée à la figure d'Eliezer Ben Yehuda et à son dictionnaire. De même, la presse de jeunesse a largement contribué à la diffusion et au développement de l'hébreu moderne chez les jeunes. Quant à l'évolution de la publicité, elle témoigne des changements profonds qu'a traversés la société israélienne depuis sa naissance. Aujourd'hui les messageries instantanées sont omniprésentes dans le paysage des médias de tous les jours et modifient nos pratiques de communication en profondeur.

Objets d'étude possibles

- Le dictionnaire d'Eliezer Ben Yehuda : inventer des mots pour moderniser l'hébreu
- La presse de jeunesse, son histoire, son devenir
- Les publicités israéliennes : miroir des valeurs de la société
- Le groupe de classe sur les réseaux, une bonne idée ?

Axe 5. Formes de l'engagement

L'engagement citoyen et le don de son temps sont des valeurs prisées en Israël. Elles font écho à l'héritage des valeurs pionnières liées à la collectivité, l'entraide et la solidarité. Cet axe se propose d'étudier la permanence de ces valeurs au sein de la société israélienne d'aujourd'hui. Dès l'école, les jeunes sont sensibilisés à l'importance du travail au service de la communauté. Cet engagement pour l'intérêt général se retrouve dans de nombreux domaines de la vie citoyenne, comme, la prévention routière et le secourisme. Cet axe permet aussi d'engager une réflexion sur la défense des droits fondamentaux et des valeurs démocratiques ainsi que sur les formes de résistance, y compris aux régimes totalitaires.

Objets d'étude possibles

- *Zahav* – l'engagement pour la sécurité routière depuis le plus jeune âge
- Faut-il obliger à s'engager ? L'engagement (מחויבות אישית) comme dispositif éducatif
- Le secourisme, un engagement et un métier pour la vie
- « *Ailes de krembo* », un mouvement de jeunesse dédié à l'inclusion

Axe 6. La ville de Jérusalem – entre espace mythique et vie quotidienne

Ville sainte pour les trois religions monothéistes, Jérusalem tient une place unique dans l'imaginaire collectif, source d'une création artistique foisonnante. Par-delà les nombreux lieux saints investis notamment par les touristes et les pèlerins, comment les habitants de Jérusalem mènent-ils leur vie quotidienne dans cette ville très contrastée ? Cet axe permet d'explorer Jérusalem tantôt comme objet imaginaire et mythique, tantôt comme lieu de vie où diverses communautés vivent et se rencontrent.

Objets d'étude possibles

- Si je t'oublie Jérusalem... Comment la ville de Jérusalem a-t-elle inspiré la création artistique à travers le temps ?
- Jérusalem et ses lieux de l'exercice de pouvoir
- Aller de l'avant : Moshe Montefiore et les premiers quartiers juifs de Jérusalem extra-muros
- Le Marché de *Mahane Yehuda*, un lieu incontournable de rencontres entre Hiérosolymitains

Repères linguistiques

Activités langagières

Compréhension de l'oral et de l'écrit

En compréhension de l'oral comme de l'écrit, la progression vers le niveau A2 (pour les LVB) et B1 (pour les LVA) se fait grâce à la diversification des supports écrits et enregistrés investis par les élèves et en favorisant l'acquisition par les élèves de stratégies de compréhension.

Comme à tous les niveaux de classe, la compréhension reste adossée à un projet d'écoute ou de lecture qui passe par exemple par :

- le renseignement d'une liste détaillée, voire exhaustive ;
- la prise de notes ;
- la mise en pratique d'instructions ;
- l'élaboration de cartes mentales ;
- la confrontation des interprétations ;
- la retranscription ;
- l'illustration précise, le dessin de ce qui est compris.

Dans les activités de compréhension, l'élève développe des compétences pour résoudre des problèmes de façon créative et gérer ses émotions et son stress.

Ce que sait faire l'élève

A2

Il peut comprendre et repérer des informations simples, relevant de situations prévisibles, exprimées dans une langue usuelle, à l'aide d'expressions connues, dans des textes, des histoires, ou des conversations ; il peut suivre les points essentiels de consignes et d'instructions à condition, en compréhension de l'oral, que la diction soit claire, bien articulée et lente.

B1

S'agissant de sujets familiers, il peut comprendre les points principaux et des éléments descriptifs dans des textes factuels rédigés dans un langage courant, ainsi que des interventions dans une langue claire et standard.

Il peut comprendre les points principaux de bulletins d'information radiophoniques, ou de programmes télévisés sur des sujets familiers si le débit est assez lent et la langue relativement articulée ainsi que suivre de nombreux films dans lesquels l'histoire repose largement sur l'action et l'image et où la langue est claire et directe.

Il peut suivre l'intrigue de récits, de romans simples et de bandes dessinées si le scénario est clair et linéaire et à condition de pouvoir utiliser un dictionnaire.

Ce que l'élève peut mobiliser pour comprendre

La colonne de droite liste principalement les nouveaux apports du niveau B1.

A2	B1
Des stratégies <ul style="list-style-type: none">- S'appuyer sur les indices extralinguistiques visuels et sonores (images, musiques, bruitages, etc.) pour comprendre un message oral.- S'appuyer sur des indices culturels présents dans les différents supports pour construire le sens.- S'appuyer sur les indices paratextuels ou sur les indices extralinguistiques (illustrations, etc.) et sur les caractéristiques connues d'un type de texte pour identifier la nature du document.- S'appuyer sur les champs lexicaux en lien avec la thématique abordée, les mots transparents ou les mots répétés pour identifier le thème principal du document.	Des stratégies <ul style="list-style-type: none">- Reconstruire le sens à partir d'éléments significatifs (accents de phrase, accents de mot, ordre des mots, mots connus sur la thématique).- S'appuyer sur des indices culturels pour interpréter et problématiser.- S'appuyer sur les indices paratextuels pour formuler des hypothèses sur le contenu d'un document.- S'appuyer sur les champs lexicaux en lien avec la thématique abordée pour inférer le sens de ce qui est inconnu à partir de ce qui est compris, ou sur la composition des mots (עבודת נשים, בית חולים) et la dérivation ou la racine commune (נהג-נהיגה-לנהוג) (חבר-חברות-חברותי) pour en déduire leur sens.

Expression orale et écrite

En 3e, les élèves progressent vers plus d'autonomie et d'aisance en LVA (niveau B1). Les élèves de la LVB sont capables en fin d'année de parler brièvement de leur environnement proche. À l'écrit, les LVB construisent de petits textes en s'appuyant sur des supports pédagogiques ou authentiques comme modèles, tandis que les LVA peuvent argumenter et décrire de façon simple. Pour accompagner les élèves dans l'acquisition de ces compétences, il est nécessaire de les y entraîner régulièrement.

À l'oral comme à l'écrit, les erreurs sont normales et font partie de l'apprentissage. Pour autant, elles ne doivent pas être laissées sans correction de la part des professeurs. Ces derniers identifient les erreurs et apportent une réponse appropriée pour permettre à l'élève de les comprendre et de progresser dans sa maîtrise de la langue, sans pour autant le bloquer dans sa prise de parole.

Dans les activités d'expression, l'élève développe des compétences de communication de façon constructive.

A2

Il peut décrire des activités quotidiennes, des personnes et des lieux, ou parler brièvement de ses projets dans un futur proche en utilisant un vocabulaire de tous les jours et des expressions simples avec des connecteurs simples.

Il peut dire ce qu'il aime ou n'aime pas faire, ou donner ses impressions et son opinion sur des sujets d'intérêt personnel.

Il peut écrire le début d'une histoire ou en continuer une, à condition de pouvoir consulter un dictionnaire et des ouvrages de référence.

B1

Il peut raconter une histoire, décrire un événement et exprimer clairement ses sentiments par rapport à quelque chose qu'il a vécu et expliquer pourquoi il ressent ces sentiments.

Il peut faire un exposé préparé ou une description détaillée non complexe sur un sujet familier qui soient assez clairs pour être suivis sans difficulté la plupart du temps.

Il peut donner des raisons simples pour justifier un point de vue, par exemple pour rédiger une critique simple sur un film, un livre ou un programme télévisé, en utilisant des structures simples et un vocabulaire peu étendu.

Ce que l'élève peut mobiliser pour s'exprimer

Les exemples renvoient aux axes culturels et mobilisent des outils linguistiques listés en fin de document.

La colonne de droite liste principalement les nouveaux apports du niveau B1.

A2	B1
<p>Des stratégies</p> <ul style="list-style-type: none"> – À l'oral : s'appuyer sur une liste de points écrits pour prendre la parole de manière linéaire, s'appuyer sur des expressions ritualisées, pour ajouter des points nouveaux, mais sur des sujets familiaux. – À l'écrit : s'appuyer sur quelques règles visibles permettant d'assurer une bonne correction, reformuler de façon simple des éléments issus de documents de réception. 	<p>Des stratégies</p> <ul style="list-style-type: none"> – À l'oral <ul style="list-style-type: none"> • Compenser par des périphrases, des synonymes ou antonymes les mots manquants relatifs aux sujets courants. • S'entraîner à s'autocorriger et se reprendre sans perdre ses moyens. • Mobiliser suffisamment de schémas maîtrisés de façon naturelle ou automatique (îlots de sécurité) pour se donner le temps de réfléchir aux éléments nouveaux requérant de l'attention. • S'entraîner de manière ludique à gérer des situations inattendues dans des domaines familiaux. – À l'écrit <ul style="list-style-type: none"> • Contrôler sa production a posteriori. • Gérer les outils à disposition de manière autonome. • Recourir à des connecteurs et des stratégies de structuration variées pour donner de la cohésion et de la cohérence.
<p>Des actes langagiers</p> <ul style="list-style-type: none"> – Présenter, nommer, décrire, caractériser, dénombrer simplement des personnes, des objets, des lieux, des activités : <ul style="list-style-type: none"> בברלין, בירת גרמניה, יש קהילה של ישראלים. חיים שם בערך 25000 ישראלים שעובדים בגדל", בהיי-טק ויש גם לא מעט אמנים. הם בחרו לגור בברלין למרות העבר והשפה הגרמנית, מפני שיש להם דרכון גרמני ונוח להם לחיות במרכז אירופה. – (Se) présenter de manière simple en indiquant son nom, son âge, quelques précisions sur sa famille, sa nationalité, d'où on vient, où on habite : <ul style="list-style-type: none"> הי, קוראים לי נעמה. נולדתי בשנת 2010, אני בת 14, ולומדת בכיתה ט'. בשנה הבאה אהיה בתיכון. יש לי שני אחים, לבכור קוראים דן, הוא בן 17, הוא לומד בכיתה י"א, ואחי הקטן, יניב, בן 10, הוא בכיתה ה'. אנחנו ישראלים, נולדנו בירושלים ועכשיו אנחנו גרים במושב חצבה בנגב. הורים שלי חקלאים, הם מגדלים ירקות, פרחים ותמרים. – Raconter en relatant brièvement et de manière élémentaire un événement, des activités passées et des expériences personnelles : <ul style="list-style-type: none"> עכשיו חזרנו מטיול שנתי. הטיול נמשך יומיים. אתמול מוקדם מאוד בוקר נסענו לעין גדי באוטובוס. כל הדרך שרנו ואכלנו חטיפים. כשהגענו לקיבוץ, הלכנו לשחות בים המלח. היה ממש מוזר! אכלנו בחדר האוכל בקיבוץ והלכנו לישון. הבוקר קמנו נורא מוקדם וטיילנו בנחל דויד המהמם. היה כיף גדול אבל עכשיו אנחנו... כל-כך עייפים! – Situer dans l'espace les personnes, les objets à l'aide d'une gamme assez étendue de marqueurs simples, y compris sous forme lexicalisée : 	<p>Des actes langagiers</p> <ul style="list-style-type: none"> – Présenter, nommer, caractériser, dénombrer de manière détaillée des personnes, des objets, des lieux : <ul style="list-style-type: none"> הבדואים חיים במדבר. פעם הם היו חיים באוהלים שהם בנו בעצמם, היום הם גרים בעיירות בדואיות. שמם בא מהמילה "באדיה", שפירושה בערבית "מדבר". בעבר הבדואים התפרנסו בעיקר מגידול של גמלים וצאן. כיום הם עובדים במקצועות שונים ומתפרנסים גם מתיירות. – (Se) présenter de manière adaptée en maîtrisant les principaux codes sociolinguistiques et pragmatiques : <ul style="list-style-type: none"> שלום, אני רוצה להציג את עצמי. שמי עמית. אני מועמד לקורס של מד"א. אני תלמיד בכיתה ט' בבית הספר רוגוזין בבאר שבע. אני תלמיד טוב, והמקצוע האהוב עלי הוא מדעי הטבע. אני אוהב לעזור לאנשים ורוצה ללמוד רפואה. אני רוצה להתנדב במד"א ואני חושב שאני יכול להצליח. הי קוראים לי אביגיל. אני חדשה פה. עברתי דירה עם המשפחה שלי לפני חודש. גרנו בקיבוץ בנגב אבל ההורים שלי רצו לעבור לעיר ומצאו דירה בירושלים. אני תלמידה ככה ככה. אני מתה על סדרות בטלוויזיה ועל בעלי חיים. יש לי כלב, חבל על הזמן, ושני חתולים... הורסים. – Raconter une histoire de façon organisée, le cas échéant en sélectionnant des éléments pertinents lus ou entendus pour les restituer : <ul style="list-style-type: none"> אחרי שיעקב אבינו גנב את הבכורה מעשיו, הוא החליט לברוח והגיע לחרן בתקווה למצוא שם אישה. יום אחד, הוא ישב ליד הבאר, ואחרי שיחה עם רועי צאן, הוא פגש את רחל והתאהב בה ממבט ראשון. הוא ליווה אותה לביתה כדי לבקש את ידה מלבן אביה. כשיעקב אמר ללבן שהוא רוצה להתחתן איתה, לבן אמר לו שלפני שהוא מתחתן עם רחל, הוא צריך לעבוד שבע שנים בשבילו. יעקב, שהיה מאוהב ברחל מעל הראש, הסכים ועבד

<p>בתמונה רואים את שכונת ימין משה בירושלים. השכונה בנויה על גבעה. במרכז השכונה עומדת טחנת רוח ומסביבה בתים קטנים עם גגות אדומים. בין הבתים צומחים עצי אורן וברושים. מאחורי השכונה, ברקע, אפשר לראות את הרי ירושלים.</p> <p>– Situer dans le temps en utilisant quelques marqueurs temporels fréquents :</p> <p>בשבוע שעבר נסענו לטיול בנגב. / בעוד שנה הם יהיו בתיכון. / סבתא שלי נולדה ב-8 בנובמבר 1949. / השכונה קמה בסוף המאה ה-19. / העלייה האתייופית הגיעה לארץ החל משנות ה-80 של המאה ה-20.</p> <p>– Exprimer une préférence à l'aide des structures d'opposition, de concession ou de contraste à propos de sujets familiers :</p> <p>אבא שלי אוהב את ירושלים, ולא את תל אביב. / אימא שלי אוהבת את תל אביב. ואילו אבא שלי מעדיף את ירושלים. / היא לא קונה בשוק מחנה יהודה, למרות שהוא שוק יפה וזול. / למרות הקשיים, החלוצים הקימו את דגניה. / עידו מעדיף לימודי רפואה על לימודי חקלאות. / עידו לא רוצה ללמוד חקלאות, אלא רפואה.</p> <p>– Exprimer son opinion en mobilisant le champ lexical des qualités et défauts, des caractéristiques, appréciées ou non :</p> <p>אני בעד התוכנית "מחויבות אישית", כי יש לה הרבה יתרונות. אחד מהיתרונות הוא שהרבה נערים ונערות עושים דברים בשביל אנשים אחרים, ומרגישים שהם תורמים לקהילה. יש לה חיסרון אחד, וזה שהיא חובה, ולפעמים זה מוריד את המוטיבציה. / בבית הספר שלנו, ההורים לא רוצים קבוצת וואטסאפ לילדים בכיתה, כי לדעתם החיבור לרשת לא עושה טוב לילדים.</p> <p>– Organiser de manière linéaire un propos ou un récit en employant une gamme assez étendue de connecteurs logiques et chronologiques :</p> <p>אתמול, בהפסקה הגדולה, עלמה, החברה הכי טובה שלי, סיפרה לי שיש לה חבר חדש. היא פגשה אותו בטיול עם הצופים, ומאז הם כל הזמן בקשר. היא הראתה לי תמונה שלו, והוא נראה ממש חמוד. כשהיא סיפרה לי את זה שמחתי בשבילה, אבל באותו זמן הרגשתי גם קינאה, כי לי אין חבר ואף אחד לא אוהב אותי. אחר כך היה צילצול ונכנסנו לכיתה. היה לי קשה להתרכז בשיעור מפני שכל הזמן חשבתי שגם אני רוצה חבר.</p> <p>– Exprimer un souhait, une intention, une projection ou une volonté au moyen de formules lexicalisées :</p> <p>הקיץ נועה מתכוונת לנסוע למחנה של הצופים. / כשאהיה גדול אני רוצה להיות רופא. / הייתי רוצה להתחיל ללמוד כל יום בשעה עשר. / הלוואי! / הייתי מתה לנסוע ליפן בשנה הבאה ולאכול סושי כל היום.</p> <p>– Formuler des hypothèses en utilisant des verbes d'opinion ou les marqueurs de l'hypothèse et utiliser quelques subordonnées de condition, parfois sous forme lexicalisée :</p> <p>הזוג בתמונה הזאת נראה מתרגש. אולי הם בדיוק החליטו להיות חברים? יכול להיות שהם רוצים להתחתן? הם כנראה מאוד מאוהבים, רואים את זה במבטים שלהם. הם בטח יזמינו הרבה חברים לחתונה.</p>	<p>בשביל לבן שבע שנים תמימות. אבל ביום החתונה שלו, חיכתה לו הפתעה...</p> <p>– Situer dans l'espace les personnes, les objets en maîtrisant une gamme étendue de marqueurs courants :</p> <p>ברחוב, מול בית הספר, אפשר לראות ילדים עומדים מול מעבר החציה, אחד בכל צד. כל יום, אחרי הלימודים, הם מכוונים את הולכי הרגל ומסמנים לכלי הרכב לעצור בזמן שהולכי הרגל חוצים את הכביש. הם נמצאים שם מתחילת השנה. הם לובשים אפודים זוהרים עם הכיתוב "ב"ב, ראשי התיבות של "זהירות בדרכים".</p> <p>– Situer dans le temps en utilisant une large gamme de marqueurs temporels courants adaptés à la situation et en maîtrisant l'expression de certaines relations d'antériorité, de concomitance et de postériorité :</p> <p>מארק שגאל נולד ב-1887 בעיירה קטנה ליד וויטבסק שבאימפריה הרוסית. הוא גדל במשפחה חסידית, למד בחדר, וב-1906 נרשם לאקדמיה לאמנות בסנט-פטרסבורג. לאחר מכן, הוא עבר להתגורר בפריז והתיידד עם אמנים אחרים. שגאל חזר לוויטבסק, ושם התחתן עם בלה רוזנפלד. רק ב-1923 הוא שב לפריז. לפני כן, הוא יצר ולימד אמנות במוסקווה וברלין. בשנים אלה כבר היה צייר מפורסם מאוד.</p> <p>– Exprimer de façon nuancée des sentiments variés à l'aide de champs lexicaux suffisamment étendus (surprise, regret, déplaisir, dégoût, affection, compassion, honte, tristesse, etc.):</p> <p>כמה מוזר! / לא יאמן... / לצערי הרב... / כמה נפלא! / איזה יופי! / כמה נורא! / אוי ואבוי! / איזה מותק! / כמה הוא חמוד! / ילדים מתוקים שלי... / בושה! / תתבייש לך... / אל תשאל... / כמה חבל... / מאוד עצוב...</p> <p>– Exprimer et justifier un opinion ; comparer, opposer, peser le pour et le contre :</p> <p>לדעתי חשוב מאוד להתנדב. לא תמיד זה קל או נוח, אבל בן אדם צריך לתת לחברה שבה הוא חי ולא לחשוב רק על מה שמגיע לו. בחברה הישראלית ההתנדבות מאוד מקובלת בהשוואה למדינות אחרות. בבית הספר יש מקצוע שנקרא "מחויבות אישית" שבו התלמידים לומדים איך לעזור לאחרים. יש צעירים שמתנגדים לזה, הם חושבים שאין טעם להכריח להתנדב. אבל אני חושב שכדאי ללמוד מהניסיון הישראלי ולאמץ את רעיון המחויבות האישית גם בצרפת.</p> <p>– Organiser et structurer un propos ou un récit en employant une large gamme de connecteurs logiques et chronologiques pour : hiérarchiser son propos, ajouter une idée, nuancer, évoquer une alternative, exprimer la cause, la conséquence, l'opposition, la concession ou souligner, mettre en relief :</p> <p>עד אמצע המאה ה-19, ירושלים היתה רק על השטח שבתוך חומות העיר העתיקה. היה מאוד מסוכן לצאת מחוץ לחומות, בייחוד בשעת לילה, בגלל כנופיות שוודים שהסתובבו שם. משה מונטיפיורי רצה לעזור ליהודים העניים שגרו בירושלים. הוא בנה שכונה עם בתים גדולים ומרווחים מחוץ לחומות. בהתחלה היהודים לא הסכימו לגור שם פני שהם פחדו. אבל מאוחר יותר הם הבינו שבשכונה החדשה התנאים יותר טובים ושכדאי להם לנסות למרות החששות. היום שכונת משכנות שאננים היא אחת השכונות היפות בירושלים.</p> <p>– Exposer et expliciter un projet, une intention, une projection dans l'avenir :</p> <p>החלום שלי הוא להתנדב במד"א. מאז שהייתי בכיתה ח' אני חושב על זה ואני ממש רוצה להיות חלק מהפרויקט הזה. אמרו לי שצריך להשתתף בקורס עזרה ראשונה וכך עשיתי. עכשיו אני בכיתה ט', ואני מקווה שיקבלו אותי לתוכנית ההתנדבות הזאת.</p> <p>– Formuler des hypothèses en employant des structures pour exprimer son opinion de manière nuancée ainsi que des structures hypothétiques :</p> <p>ייתכן מאד שלא נוכל לצאת לטיול למדבר יהודה בגלל מזג האוויר. יש סכנה לשטפונות, ובמקרה כזה אסור לטייל במדבר. / אי אפשר לדעת מה היא תלמד, אבל לפי הציונים הטובים שלה בפזיקה ובביולוגיה, סביר להניח שהיא תרצה להיות רופאה. / אם נצליח לחסוך מספיק כסף, ניסע לירח דבש בתאילנד.</p>
---	---

Interaction orale et écrite, médiation

En 3e, l'élève est encouragé à participer, à interagir en classe dans des situations de communication authentiques. Il peut répondre à un camarade, au professeur, participer à des jeux de rôle, échanger dans le cadre d'un travail en binôme ou en petit

groupe. Il est invité à exprimer son opinion et à échanger des informations. Le travail en groupe ou en binôme est particulièrement propice à la médiation, qu'il s'agisse de reformuler ou de restituer un propos, une information, le contenu d'un document pour autrui. L'écriture collaborative, la rédaction de courriers électroniques, de lettres, de messages, incitent l'élève à communiquer de manière écrite avec ses pairs.

La médiation se manifeste par la capacité à restituer en quelques points une conversation ou un texte. Pour les LVA, une conversation articulée est désormais possible, ainsi qu'une synthèse entre plusieurs documents. Les professeurs encouragent l'entraînement visant à améliorer ces compétences langagières en invitant les élèves à reformuler leurs propos lors de l'interaction en classe et à échanger entre eux.

En situation d'interaction ou de médiation, l'élève développe des compétences de communication. Il apprend à développer des relations constructives et à gérer des difficultés.

Ce que sait faire l'élève

A2

Il peut communiquer dans le cadre d'une tâche simple et courante ne demandant qu'un échange d'information simple et direct sur des sujets familiers.

Il peut participer à de brèves interactions sociales, mais sa capacité à maintenir une conversation dépend fortement de l'aide apportée par son interlocuteur. Son niveau de compréhension de la langue lui permet difficilement de mener la conversation.

Il peut reconnaître les difficultés et indiquer en langage simple la nature apparente d'un problème.

Il peut transmettre les points principaux de conversations ou de textes sur des sujets d'intérêt immédiat à condition qu'ils soient exprimés clairement et en langage simple.

B1

Il peut aborder une conversation en langue standard clairement articulée, sur un sujet familier, bien qu'il lui soit parfois nécessaire de faire répéter certains mots ou expressions et même s'il peut parfois être difficile à suivre lorsqu'il essaie de formuler exactement ce qu'il aimerait dire (expression de sentiments, comparaison, opposition).

Il peut prendre part à des conversations simples de façon prolongée tout en prenant quelques initiatives, mais en restant très dépendant de l'interlocuteur.

Il peut résumer (en langue Y), l'information et les arguments issus de textes, dossiers, etc. (en langue X), sur des sujets familiers. Il peut rassembler des éléments d'information de sources diverses (en langue X) et les résumer pour quelqu'un d'autre (en langue Y).

Il peut donner des consignes simples et claires pour organiser une activité et poser des questions pour amener les personnes à clarifier leur raisonnement.

Il peut montrer sa compréhension des problèmes clés dans un différend sur un sujet qui lui est familier et adresser des demandes simples pour obtenir confirmation ou clarification.

Ce que l'élève peut mobiliser en situation d'interaction et de médiation

Les exemples renvoient aux axes culturels et mobilisent des outils linguistiques listés en fin de document.

La colonne de droite liste principalement les nouveaux apports du niveau B1.

A2	B1
<p>Des stratégies</p> <ul style="list-style-type: none"> – Attirer l'attention pour prendre la parole. – Indiquer qu'il suit ce qui se dit afin de coopérer. – Indiquer qu'il ne comprend pas et demander de l'aide. – Répéter le point principal d'un message simple sur un sujet quotidien, en utilisant des mots différents afin d'aider les autres à le comprendre. 	<p>Des stratégies</p> <ul style="list-style-type: none"> – Faire expliciter différents points de vue afin de faciliter la compréhension par tous. – S'aider de l'intonation, des hésitations pour identifier le point de vue des interlocuteurs. – Expliquer ou transposer pour autrui, en des termes courants ou imagés, une référence implicite simple présente dans un message pour rendre accessible un contexte culturel.
<p>Des actes langagiers</p> <ul style="list-style-type: none"> – Poser une large gamme de questions simples à l'aide des pronoms interrogatifs : איפה הם עובדים? / במה הוא עובד? / מה המקצוע שלה? / על מי אתם מדברים? / איך את מרגישה היום? / עם מי אתה עובד? / באיזה מלון את לנה? / באיזו ביתה יש לנו שיעור? / מאיזו ספרייה את חוזרת? – Demander l'autorisation et exprimer simplement la permission, l'interdiction ou des contraintes à l'aide de blocs lexicalisés ou d'une gamme étendue de modaux : - מותר לו ללכת לשירותים? - לך מותר, אבל לו אסור. / יניב לא מרגיש טוב. / מותר לו לצאת מהביתה לשתות מים? / רצוי לא לדבר בצרפתית בביתה. / אפשר להשתמש בטלפון בשיעור? תלוי למה... – Faire part simplement de son accord ou de son désaccord : אני מסכים / לגמרי! / ממש! / אני מסכימה איתך, אבל לא על הכל. / אחלה רעיון! / אני חושבת/ש... / זה רעיון מעניין. / בסדר גמור / לא נראה לי / לדעתי... / לפי דעתי... / נכון ש... אבל... / – Donner et demander de l'aide de manière simple et directe (répéter, préciser, clarifier, traduire) : 	<p>Des actes langagiers</p> <ul style="list-style-type: none"> – Poser des questions précises à l'aide des pronoms interrogatifs portant sur la fréquence, le degré, la mesure : כמה הוא שוקל? / כל כמה זמן אתם הולכים לספרייה? / כמה פעמים בשבוע את מתנדבת? / כמה שעות בשנה? / מה המידה של החצאית הזאת? / מה הטמפרטורה ממוצעת בנגב? / כמה זמן נמשכים לימודי הרפואה? / כמה פועלים עובדים בחממה? כמה הם מרוויחים? מה המשכורת החודשית שלהם? – Demander l'autorisation et exprimer simplement la permission, l'interdiction, ou des contraintes à l'aide d'une gamme plus étendue de modaux : אין כניסה לתלמידים לפני הצלול. / אסור להשתמש בסמרטפון בבית הספר. / היציאה ממתחם בית הספר אסורה. / אפשר להשתמש במחשב למשימה הזו. / מותר לצאת להפסקה קצרה עכשיו. / אסור להשתמש במחשב לצרכים אישיים. / אתה חייב לסיים את המשימה לפני סוף היום. / אני יכול לצאת מוקדם יותר היום. – Exprimer son accord ou son désaccord avec nuance : אני מסכימה. / כן, נכון... / נראה לי שאת צודקת. / זה רעיון טוב, אבל אולי יש עוד רעיונות? / אני לא בטוחה שזה הפתרון. / הפעם אני לא כל כך

<p>אני מצטער, לא הבנתי את המילה הזאת, אתה יכול לתרגם אותה לצרפתית / להסביר אותה? / סליחה, מה כתבת על הלוח? / סליחה מה אמרת? / אני לא מצליח / מצליחה לקרוא את האות הזאת / את המילה הזאת... / אתה יכול לומר לי מה האות הזאת? / את יכולה להקריא לי את המילה הזאת בבקשה?</p> <p>– Utiliser les principales formules de politesse et d'adresse pour saluer, prendre congé, remercier, s'excuser, y compris à l'écrit :</p> <p>בוקר טוב / בוקר אור / שלום / שלום וברכה / תודה על הכל / אני מודה לך על הכל / נתראה מחר / בשיעור הבא / בשבוע הבא / ניפגש מחר / או קיי, נדבר / מצטער על האיחור / סליחה אני צריך ללכת. / נתראה בקרוב / בכבוד רב.</p> <p>– Relancer par des questions simples non développées :</p> <p>סליחה, מה אמרת? / מה, באמת? / נו... / ואז... / ומה קרה אחר-כך? / מה עוד? / נא להפסיק (לדבר, את הבלגן...)</p> <p>– Utiliser toute la gamme des verbes de perception :</p> <p>בבקשה להסתכל לפה / אני לא רואה את הלוח / לא שמעתי, מה אמרת? / לא שומעים טוב / לא רואים טוב, אפשר להדליק את האור? / נא לצפות בקטע מהסרט התעודי ולענות על השאלות. / בבקשה להקשיב לקטע השמע. / נא להביט בלוח!</p> <p>– Utiliser une gamme plus étendue de termes permettant de situer une information :</p> <p>בפסקה הראשונה / השניה. / בשורה הראשונה / האחרונה. / חפשו את המילה בשורה 7. / המילה נמצאת בשורה הראשונה. / מה אתם מבינים מהכותרת?</p> <p>– Exprimer des sentiments et des émotions en lien avec la thématique traitée à l'aide de groupes verbaux, d'adjectifs, d'interjections en situation ou en mobilisant des formules lexicalisées ou ritualisées :</p> <p>הסיפור הזה מאוד מרגש אותי. / הסיפור נוגע ללב, הדמויות מרתקות. / זה אירוע מדהים. לא שמעתי אף פעם על הסיפור הזה. / אני מתעניין בנושא, אבל הטקסט קצת קשה לי. / איזה יופי! / יי, איזה מתח! / מה פתאום? / השתגעת? / אני מעריץ את הגיבור... אני מזדהה איתו...</p> <p>– Transmettre les informations pertinentes, y compris des informations d'ordre culturel, d'un prospectus, d'une invitation (lieu, horaire, prix), etc. :</p> <p>לפי ההזמנה, החתונה מתקיימת בגן אירועים הנחלה במושב קדרון ביום שלישי הקרוב. נפגשים בשבע וחצי, החופה בשמונה וחצי, והחל מתשע מתחילה המסיבה.</p> <p>– Donner des conseils, des consignes courantes ou des ordres simples grâce à des impératifs, des auxiliaires de modalité ou d'autres injonctions sous forme de questions, de locutions ou de blocs lexicalisés. Y réagir :</p> <p>קום בבקשה / בואי ללוח / צריך לדבר פה רק עברית. / אתם פותחים ספרים וקוראים בעמוד 11. / אתם מוכנים לשבת בשקט ולהתרכז? / חשוב מאוד לשתות הרבה מים בטויל. / בבקשה לא להפריע למורה, תנו לו להסביר. / אני מבקשת לא לדבר עכשיו / בשמחה / בכיף / לא בא לי... /</p>	<p>מסכימה איתך. / אני מבינה, אבל... / אני לא חושבת כך. / אני לא בטוחה שזה רעיון טוב. / זה נשמע הגיוני, אבל... / מצד אחד... מצד שני... / כשחושבים על זה לעומק, זה לא רעיון כל כך טוב. / אולי ננסה משהו אחר? /</p> <p>– Reformuler en modulant son expression pour s'assurer d'avoir compris ou d'avoir été compris (répéter, préciser, clarifier, traduire) :</p> <p>אם הבנתי נכון... / זאת אומרת... / לסיכום... / בקיצור... / למשל, לדוגמה / אתה מבין למה אני מתכוון? / האם זה ברור? במילים אחרות / כלומר / אפשר לומר ש... /</p> <p>– Utiliser une gamme variée de formules de politesse et adapter son propos à l'interlocuteur en faisant preuve de compétences sociolinguistiques, y compris à l'écrit :</p> <p>תודה, תודה רבה - אין בעד מה, על לא דבר / סליחה - בבקשה שלום - שלום וברכה, שלום רב / מה שלומך? - ברוך השם, טוב תודה / אפשר לקבל מידע נוסף? / אשמח לקבל תשובה בהקדם / לכבוד... / בברכה / בכבוד רב.</p> <p>– Relancer et reformuler de manière souple :</p> <p>מה דעתך על...? / אפשר לקבל עוד מידע? / איך זה קרה? / במילים אחרות... / אם אני מבין נכון... / בדיוק חשבתי על זה / אני מבין למה אתה מתכוון / אגב, רציתי לשאול אותך... /</p> <p>– Utiliser une gamme étendue de termes permettant d'expliciter et hiérarchiser une information :</p> <p>קודם כל / שנית / בנוסף לכך / הנקודה החשובה ביותר היא / בנוגע ל... / לסיכום / בסופו של דבר / חשוב לציין... / בהתחלת הסיפור / באמצע / בסוף / לפני השיעור / אחרי שסיימתם לקרוא / הכי חשוב... / ראשית, שנית... / לעומת זאת / אף על פי כן / יחד עם זאת / עם זאת / בעצם / העיקר, / בסופו של דבר / בסך הכל / למען האמת, / בעצם / וכו'.</p> <p>– Exprimer des sentiments et des émotions nuancés en lien avec la thématique :</p> <p>מאז ומתמיד נשים עובדות, אבל רוב הזמן העבודה שלהן היא שירות לגבר בתשלום נמוך או בלי תשלום. זה מאוד לא צודק! כשאני חושבת על האפליה נגד נשים, אני גם כועסת וגם עצובה. אבל אסור להתיימש. צריך להודות שבזכות המאבק של נשים היום המצב הרבה יותר טוב, ומאוד משמח לראות שיש נשים שמצליחות להגיע לתפקידים חשובים ולהיות עצמאיות.</p> <p>– Transmettre les informations pertinentes, y compris quelques informations implicites d'ordre culturel, concernant une affiche publicitaire, une chanson, un texte informatif, etc. :</p> <p>זאת פרסומת למטבח משנות ה-50. המטבח נקי ומסודר, ובו עומדת אישה אלגנטית עם שיער אסוף וסינר. היא מחייכת חיוך גדול ואומרת: "כמה טוב ונעים להכין לבעלי ארוחת ערב!". הפרסומת רוצה למכור מטבח, אבל היא גם מעבירה מסר מאוד בעייתי: מקום האישה במטבח, הבעל עובד ויש לו כסף, האישה היא כמו משרתת בשבילו.</p> <p>– Donner des conseils, des consignes ou des ordres de manière souple et adaptée grâce à des impératifs ou des auxiliaires de modalité. Y réagir :</p> <p>בוא בבקשה ללוח / אני מבקשת שתתחלקו לקבוצות ותעבדו יחד על המשימה הזאת. / אפשר לקבל את תשומת הלב שלכם? / אנא פיתחו את הספרים בעמוד 72 וקראו את הטקסט בשקט. / אם אתה רוצה להתקבל למד"א, כדאי לך להשקיע בלימודי מדעי הטבע. / אל תדאגי, אני מטפלת בהזמנה. / אל תשכחו לכסות את הראש ולמרוח קרם הגנה מפני השמש. / אל תשכח לרשום את שמות המתנדבים. / תוכל לסדר את הכיסאות לפני שהמשתתפים יגיעו? / אין בעיה, אטפל בזה. / אשתדל לעזור כמה שאוכל. / אבדוק את לוח הזמנים ואעדכן אותך.</p>
---	--

Outils linguistiques

Les listes qui suivent sont indicatives et **non exhaustives**, laissées à l'appréciation des professeurs en fonction du contexte de la classe.

Phonologie et prosodie

C'est essentiellement la place de l'accent tonique qui sera prioritaire en classe de 3e. Les élèves de LVA découvrent en plus la différence de prononciation entre un écrit oralisé qui se prononce selon les règles historiques de la vocalisation (les points diacritiques), et un oral spontané qui n'en tient pas compte.

A2

Repérer et marquer l'accent tonique sur l'avant-dernière syllabe dans le schème *ségolé*.

Repérer le déplacement de l'accent tonique lorsque le mot du schème *ségolé* se transforme, et le marquer correctement.

Exemple : au pluriel : ספֿרֿ devient ספֿרֿים, l'accent tonique se déplace sur **la fin du mot**.

– Presse et médias

A2 עיתונות, עיתונות נוער וילדים, כתבה, מאמר, כותרת, חדשות, עיתונאי, כתב, מגיש חדשות, מנחה, ויכוח, דיון, מאמר דעה, תקשורת, טלפון נייד, הודעה, פרסומת, משכנע, טיעון-טוען, רשתות חברתיות, שולח הודעה, קבוצת ווטסאפ.

B1 יומן חדשות, מגזין, יומון, צהרון, עיתון ערב, שבועון, ירחון, חניכס, חינומן, מערכת, סרטון פרסומת, תשדיר שירות, מותג, לוגו, צרכן, צרכנות, הטרדה, חרם ברשת, חיים פרטיים, וכו'.

– Citoyenneté et engagement

A2 התנדבות, מתנדב, מחויבות, מחויבות אישית, קהילה, זהירות בדרכים (זה"ב), תאונה, תרומה, תרומת דם, חונך, עזרה, עזרה ראשונה, עוזר, מכבי אש, נהיגה, נוהג, נותן, תנועת נוער, ילדים עם צרכים מיוחדים, יום כיף, מבלה, בילוי, וכו'.

B1 אחראי, אחריות, טיפול, מטפל, אזרח, אזרחות, חונכות, חינוך, מחנך, חינוכי, נותן מעצמו, נתינה, מגיע לי, (לא) אכפת לי, זה נוגע לי, מעורבות, מודעות (חברתית), פוליטית), עמותה, אומות מאוחדות (או"ם), וכו'.

– Jérusalem

A2 עיר בירה, עיר קדושה, העיר העתיקה, תפילה-מתפלל, ציון, בית המקדש, הכותל המערבי, חומה, שער, הרובע היהודי / הנוצרי / המוסלמי / הארמני, מסגד, כנסייה, כנסיית הקבר, מסגד אל אקצה, שכונה מחוץ לחומות, מים נקיים, טחנת רוח, שוק, דוכן, כמה זה עולה? מה המחיר? וכו'.

B1 בית המשפט העליון, מוזיאון ישראל, אוויר, הרים, נוף, עיר דויד, מציאה, להתמקח, קביות, טועם, מוציא כסף, ארוחת טעימות, הנחה, מבצע, תבלין, בעל הבית, השתגע, הכל בחצי מחיר, וכו'.

Grammaire A2 / B1

En classe de 3e, les élèves en LVB consolident l'usage de l'infinitif et du passé, et commencent à utiliser le futur. Ils s'approprient les phrases non verbales et savent les transposer au passé et au futur grâce au verbe être. Les élèves en LVA renforcent leur utilisation du futur et l'utilisent pour exprimer le souhait, le désir, l'ordre et la défense. Ils manient de nouveaux types de phrases complexes avec plus d'aisance.

Les faits de langue **marqués en bleu** correspondent plutôt à un niveau B1.

Le verbe

– Présent

- Consolider et élargir l'usage des verbes au présent dans toutes les formes à l'exception des formes passives הופעל et פועל.

– Infinitif

- Utiliser des verbes à l'infinitif dans des constructions impersonnelles rendues personnelles par l'emploi de la préposition אסור לי לאכול סוכר. / מותר להם לצאת לשירותים? / לא בא לי להיפגש היום. - fléchie ל-
- Utiliser des verbes à l'infinitif après un verbe conjugué au présent ou au passé : הלכתי לקנות מתנות לבני הדודים שלי.

– Impératif

- Reconnaître et utiliser quelques verbes courants monosyllabiques à l'impératif se trouvant dans des consignes :

קום / שב / קח / תן / צא / בוא / לך / שים...

- Reconnaître quelques verbes courants à l'impératif, notamment dans les consignes écrites. Exemples : / ענה על השאלות. / כתבי חיבור. / האזינו לקטע השמע והסבירו מה הבנתם.

– Passé

- Utiliser une large gamme de verbes de tous schèmes verbaux à l'exception des schèmes passifs הופעל et פועל.
- (B1) Consolider l'usage des verbes au passé ainsi que le passé périphrastique pour exprimer l'habitude dans le passé et le désir. Exemples : היינו הולכים לבית הכנסת הזה כשהיינו קטנים. / הייתי רוצה לשאול אותך שאלה / הייתי מתה לפגוש אותו.

– Futur

- Reconnaître des verbes au futur grâce à leurs préfixes.
- Conjuguer le verbe « être » היה.
- Employer quelques verbes courants au futur.
- (B1) Reconnaître et utiliser une large gamme de verbes dans toutes les formes à l'exception des formes passives הופעל et פועל.
- (B1) Reconnaître et utiliser les deux formations principales du **פעל au futur** : אפעול / אפעל.
- (B1) Utiliser le futur pour exprimer un ordre.
- (B1) Employer la tournure **פועל בעתיד אל +** pour exprimer la défense : אל תדברו בזמן השיעור !

Le groupe nominal

- Former le pluriel des états construits : בתי ספר, ארוחות בוקר
- Placer le déterminant lorsque l'état construit est défini : מלכת הכיתה, שיעורי העברית
- Utiliser les nombres au féminin et au masculin au-delà de 1000.
- Reconnaître et utiliser les nombres ordinaux 1-10, au masculin et au féminin.
- (B1) Repérer des chaînes (successions) d'états construits et placer le déterminant devant le dernier mot de la chaîne. Exemple : רחבת בית הכנסת
- (B1) Reconnaître et utiliser différents types de noms dérivés d'autres noms ou adjectifs. Exemples : ידיד, ידידות, איך : איכות, מצויין : מצויינות, יפה : יופי

Les prépositions

- Repérer quelques verbes essentiels qui régissent une préposition différente du français et utiliser la préposition adéquate. Exemples : ...לחכות ל- / לעזור ל- / להתקשר ל/אל / ללכת למישהו, אל

- Reconnaître et utiliser les prépositions fléchies sur le modèle du nom fléchi au singulier suivantes :
לי, על-ידי, מולי, שלי, אצלי, בשבילי, בגללי, אותי, איתי, בי, כמוני, ממני, בתוכי, בעדי, נגדי
- Reconnaître et utiliser les prépositions fléchies sur le modèle du nom fléchi au pluriel suivantes :
אלי, אחרי, לפני, מאחורי, מתחתי, עלי, מעלי

Les pronoms

- Reconnaître et utiliser le pronom relatif ש-ש, équivalent du pronom relatif sujet (qui) et COD (que) : הילד שיושב ברכבת נוסע לחיפה. / הילד שאני רואה נוסע לחיפה.
- Reconnaître et utiliser une large gamme de pronoms indéfinis : כל ה-, הרבה, המון, כל אחד, מישהו, משהו, כולם, כמה, חלק מ-, אף אחד, אף אחת, הכל, שום דבר, כלום

Les adverbes

- (B1) Reconnaître et utiliser les locutions adverbiales qui indiquent la réciprocité : אחד את השני, זה את זה

Les connecteurs

- Utiliser une large gamme de marqueurs temporels :
 - Conjonctions : קודם, אחר-כך, לפני ש-, אחרי ש-, בזמן ש-, כש-
 - Adverbes : היום, עכשיו, אתמול, אז, מחר, בסוף, פתאום, כל יום, פעם ב-, בשבוע שעבר, לפני שבוע, בחודש שעבר, לפני חודש, בעוד שבוע, בשבוע הבא, אף פעם
 - Prépositions : לפני, אחרי, במשך, בזמן

Le comparatif et le superlatif

- Reconnaître et utiliser le comparatif de supériorité יותר et d'infériorité פחות : שמעון יותר חכם מראובן, אבל ראובן יותר נחמד ממנו. נעמה אוהבת גלידה; היא פחות אוהבת מלפפון חמוץ.
- Reconnaître et utiliser le superlatif הכי : נטע היא הילדה הכי יפה בגן. גל גדוה היא השחקנית הישראלית הכי מפורסמת בעולם.

La phrase non verbale

- Énoncer des phrases non verbales au passé et au futur en utilisant le verbe היה : הוא היה תלמיד / הוא יהיה תלמיד, יניב ועידו היו / יהיו בכיתה.
- Énoncer des phrases exprimant l'âge au passé et au futur en utilisant le verbe היה : נעמה היתה בת 12. / נעמה תהיה בת 12.
- Énoncer des phrases avec des « verbes d'état » au passé et au futur en utilisant le verbe היה : אני רעב. גם אתמול הייתי רעב. מחר אהיה רעב?
- Énoncer des phrases d'existence avec יש et sa négation אין au passé et au futur en utilisant le verbe היה : היתה אתמול הרבה שמש. ברחובות ההם לא יהיה מספיק צל.
- Énoncer des phrases non verbales exprimant la possession au passé et au futur en utilisant le verbe היה : יש לנו בית יפה. / היה לנו בית יפה. / יהיה לנו בית יפה. אין לי מחברת / לא היתה לי מחברת / לא תהיה לי מחברת. יש לי הרבה ספרים / היו לי הרבה ספרים / יהיו לי הרבה ספרים.
- Reconnaître et former des phrases exprimant la sensation et le besoin de manière impersonnelle et personnelle au passé et au futur en utilisant le verbe היה : היה קר. / היה לכם קר? / יהיה קשה להצליח בתיכון. / יהיה לכם קשה להצליח בתיכון.

La phrase interrogative

- Reconnaître et former la phrase interrogative partielle à l'aide du pronom interrogatif composé et la modulation de l'intonation : באיזה יום המבחן? בת כמה נעמה?

La phrase complexe

- Reconnaître et former quelques phrases complexes avec une subordonnée circonstancielle de cause : הוא לא רוצה לבוא למסיבה, כי הוא מאוד ביישן. היום הוא מאושר מפני שיש לו בר מצווה.
- Reconnaître et former des phrases complexes avec une subordonnée circonstancielle de temps : אחרי שהאורחים הגיעו, הם נתנו את המתנות. לפני שהם נתנו את המתנות, הם ברכו את חתן השמחה.
- (B1) Reconnaître et former des phrases avec une subordonnée complétive exprimant la volonté, le souhait, l'espoir, le désir, etc. (le verbe de la subordonnée apparaît au futur) : אנחנו רוצים שהבת שלנו תצליח בלימודים ותהיה טייסת. החקלאים מקווים שירד מספיק גשם השנה. הלוואי שהרבה נערות ונערים ימשיכו לקרוא עיתונים.
- (B1) Reconnaître des phrases avec une proposition subordonnée relative composée (avec préposition) : ירושלים שבה נולדנו השתנתה מאוד. שלום עליכם, שעליו למדנו, כתב אתמוטל בן פייסי החזן.

Racines et schèmes

- Regrouper des verbes courants de racine ל"י, et repérer leur régularité. Exemples : לחכות - מחכה / להיראות - נראה / לשתות - שותה / מתראה - להתראות
- Repérer la régularité de quelques schèmes de métiers : טייס, נגר... / מורה, סופר / עיתונאי, טכנאי
- (B1) Distinguer les racine ל"י des racines ל"א לקרות : קרה - לקרוא / קרא - לקרוא
- (B1) Repérer la régularité du schème de maladies : וכו' : שפעת, שחפת, כלבת, נזלת, סוכרת, צהבת